

ตอนที่ 1391 เม็งเจิ้นเทียนนอกจากการกักตุน

หลังจากทะเลกระดูกเกิดการสะท้อนหวั่นไหวแล้ว ไซว่าใครก็สามารถเหมือนเช่นเจ้าเกาะกระดูกขาวที่สามารถพบเห็นความลึกล้ำพิสดารที่ซ่อนอยู่ข้างหลังได้ หลายคนยังตกใจจนขวัญไม่อยู่กับเนื้อกับตัว ทุกคนล้วนแล้วแต่รู้สึกว่ในนี้มีอะไรผิดปกติ ผู้คนจำนวนไม่น้อยกำลังคิดจะไปจากทะเลกระดูก

“เม็งเจิ้นเทียนนอกจากการกักตุนแล้ว” ขณะที่ผู้คนจำนวนมากกำลังคิดจะออกไปจากทะเลกระดูกอยู่ จังหวะนั้นได้มีข่าวแพร่กระจายออกมาในพื้นแผ่นดินใหญ่ หลังจากที่ผู้คนจำนวนมากได้ยินข่าวนี้แล้ว ถึงกับหวั่นไหวภายในใจ ในสายตาของผู้คนจำนวนมากมองว่ เม็งเจิ้นเทียนยังคงเหมือนผู้ที่ดำรงอยู่ในฐานะมารร้ายที่อยู่ภายในจิตใจ ขอเพียงมีข่าวคราวเกี่ยวข้องกับตัวเขาหลายคนก็จะให้ความสนใจ กระทั่งเหมือนถูกสะกดวิญญาณเอาไว้

“เม็งเจิ้นเทียนจะต่อสู้เพื่อชี้ขาดกับหลี่ซีเยหรือไม่นะ?” หลายคนรู้สึกมีกำลังวังชาขึ้นมาเมื่อได้ยึนว่ เม็งเจิ้นเทียนนอกจากการกักตุนแล้ว โดยเฉพาะเผ่าวิญญาณเทพยังมีกำลังเพิ่มมากขึ้น ดวงตาทั้งสองลุกวาว ถึงกับตื่นเต้นดีใจยิ่งนัก

เรื่องนี้จะโทษเผ่าวิญญาณเทพก็ไม่ถูก ระยะเวลาที่ผ่านมาความรุนแรงด้านความโหดของหลี่ซีเยมีมากเหลือเกิน เขาไม่เพียงสยบความโดดเด่นของปีศาจทะเลเท่านั้น ยังสยบเผ่าวิญญาณเทพของพวกเขาจนอึดอัดแทบหายใจไม่ออก เวลานี้ พวกเขาอย่ามคาดหวัง

ว่าในเผ่าวิญญาณเทพของพวกเขาจะมีใครสักคนสามารถก้าวเดินออกมาสังหารหลี่ซิเย่เสีย

ลูกรักของสวรรค์ หลายคนได้ประเมินค่าเผ่าวิญญาณเทพเช่นนี้เอาไว้ กล่าวสำหรับเผ่าวิญญาณเทพแล้ว พวกเขามีความรู้สึกที่ว่าตัวเองมีความโดดเด่นที่บอกไม่ถูก พวกเขาเข้าใจเอาเองว่าตนนั้นมีความแข็งแกร่งเหนือกว่าเผ่าพันธุ์อื่นๆ เวลานี้กลับถูกเผ่าพันธุ์มนุษย์ที่มองกันว่าอ่อนแอสยบจนแทบหายใจไม่ออกซึ่งทำให้เผ่าวิญญาณเทพรู้สึกหงุดหงิดไม่สบอารมณ์ในใจ!

“ที่สุดก็ต้องสู้กันอยู่แล้ว จะช้าหรือเร็ว การต่อสู้ระหว่างหลี่ซิเย่กับเมิ่งเจิ้นเทียนก็ต้องมาถึง หากไม่ใช้วันนี้ก็ต้องเป็นอนาคต” ระดับผู้ยิ่งใหญ่พูดทอดถอนใจออกมา

คนที่เคยมีประสบการณ์มาย่อมเข้าใจ ขอเพียงมีปณิธานที่จะแย่งชิงชะตาฟ้า สู้ตายแล้ววันนี้ก็ต้องมาถึง ไม่ว่าจะบุคคลนั้นจะอ่อนด้อยแค่ไหน หรือบุคคลนั้นจะแข็งแกร่งเพียงใดก็ตาม

ขอเพียงก้าวขึ้นสู่เส้นทางการเป็นราชันเซียนสายนี้แล้ว เกรงว่าจุดจบสุดท้ายคงมีสองทางเลือกเท่านั้น ไม่ก็กลายเป็นกระดุกก่องหนึ่งบนเส้นทางที่ก้าวไปสู่การเป็นราชันเซียน ไม่ก็กลายเป็นราชันเซียน

ทุกคนย่อมมองเห็นสถานการณ์เวลานี้ได้อย่างชัดเจน เมิ่งเจิ้นเทียนปรากฏตัวออกมาในลักษณะผิดยุค เขามีความได้เปรียบที่เด็ดขาด ในเมื่อปรากฏตัวออกมาก็ไม่เคยคิดจะหวนคืนกลับไปอีก เขาจะต้องทุ่มเทแย่งชิงชะตาฟ้าอย่างถึงที่สุด!

ขณะที่คนโหดเช่นหลี่ชียเอ๋นั้น เรียกได้ว่าไฟแห่งความโหดนั้น ครุกรุ่นรุนแรง นับตั้งแต่เขาปรากฏตัวที่แดนวิญญานสวรรค์แล้วก็ไม่เคยเกรงกลัวต่อผู้ใดเลย เรียกได้ว่าเจาะลือดสังหารเทพ พบจอมมารเช่นฆามาร คนโหดเช่นเขาก็คงไม่ถอยหนีไปกลางคันแน่ และจะต้องก้าวเดินไปจนถึงที่สุด

เช่นนั้นแล้ว กล่าวสำหรับหลี่ชียเอ๋และเมิ่งเจิ้นเทียนทั้งสองคน บทสรุปสุดท้ายมีเพียงสองอย่างเท่านั้น ไม่ก็คือหลี่ชียเอ๋ตาย ไม่ก็เมิ่งเจิ้นเทียนม้วย! ระหว่างพวกเขาทั้งสองจะมีเพียงคนเดียวเท่านั้นที่อยู่รอดจนถึงสุดท้าย

“ชาตินี้ต้องเป็นเผ่าวิญญานเทพของพวกเราเท่านั้นที่ให้กำเนิดราชันเซียน!” มีเผ่าวิญญานเทพให้กำลังใจกับเผ่าวิญญานเทพของตน ขณะเดียวกันก็เป็นการให้กำลังใจกับเมิ่งเจิ้นเทียนด้วยในตัว

ความจริงแล้ว แม้แต่รุ่นอาวุโสของเผ่าวิญญานเทพก็กระหายอยากจะให้ยุคนี้เมิ่งเจิ้นเทียนสามารถกลายเป็นราชันเซียนได้ จะอย่างไรเสียเผ่าวิญญานเทพของพวกเขาก็ไม่ได้มีราชันเซียนมานานมากแล้ว ถ้าหากภายในหนึ่งถึงสองยุคนี้เผ่าวิญญานเทพของพวกเขายังคงไม่สามารถให้กำเนิดราชันเซียนได้ล่ะก็ ค่ายกย่องที่ว่า “ลูกรักของสวรรค์” ดูจะไม่สมกับฉายาสักเท่าไร!

รุ่นอาวุโสของเผ่าวิญญานเทพจำนวนไม่น้อยมองด้วยความรู้สึกกระหายอยู่ในใจ ถ้าหากเมิ่งเจิ้นเทียนสามารถเป็นราชันเซียนได้ในยุคนี้ล่ะก็ เท่ากับว่าสามารถเผ่าวิญญานเทพของพวกเขาสวมกับชื่อเผ่าวิญญานเทพ!

“กองทัพของเม็งเจิ้นเทียนกำลังตามหาหลีชีเยอยู่!” ระหว่างที่ผู้คนจำนวนมากกำลังคาดเดากันว่าเม็งเจิ้นเทียนกับหลีชีเยจะมีการต่อสู้กันหรือไม่นั้น ในที่สุด ก็ปรากฏข่าวที่แพร่ออกมาจากผืนแผ่นดินใหญ่

“มาแล้ว ใครจะเป็นฝ่ายกำชัย กำลังจะเฉลยออกมาแล้ว” ผู้ที่ได้ยินข่าวนี้ต่างรู้สึกฮึกเหิมและมีกำลังขึ้นมา

หลังจากที่ทะเลกระดูกได้เกิดเหตุการณ์ขึ้น หลายคนคิดจะออกจากทะเลกระดูกอยู่แล้ว แต่ทว่า เมื่อได้ยินข่าวนี้หลายคนอดที่จะร้องอยู่ต่อไปไม่ได้

เป็นการศึกของราชันเซียนในอนาคตนะเนี่ย ทำให้หลายคนไม่อาจทำใจไปจากที่ตรงนี้ได้ ถ้าหากพลาดโอกาสได้เห็นการต่อสู้เช่นนี้ละก็ มันจะเป็นสิ่งที่หลายคนต้องรู้สึกเสียใจยิ่งแน่นอน!

“ยุคนี้นับว่ามีความแตกต่างกันนะ ชะตาฟ้ายังไม่ทันปรากฏ ผู้รับการคัดเลือกให้เป็นราชันเซียนก็เริ่มทำการต่อสู้เพื่อชิงขาดกันแล้ว ถ้าหากถึงวันที่แย่งชิงชะตาฟ้ากันจริงๆ มิยิ่งกว่านี้อีกหรือ เหล่าดาวรุ่งของเก้าแดนจะต้องมีการชนฆ่ากันครั้งใหญ่เกิดขึ้น!” บางคนถึงกับกล่าวออกมาด้วยจิตใจที่ฮึกเหิม

“ในที่สุด กองทัพของเม็งเจิ้นเทียนก็ตามหาจนพบเรือกระดูกของหลีชีเยแล้ว แต่หลีชีเยไม่อยู่ มีเพียงเจ้านิกายทั้งสองของไตรนิกายพิสุทธิ์!” ขณะที่หลายคนกำลังรู้สึกฮึกเหิมอยู่นั้น ข่าวอีกข่าวหนึ่งก็ได้ถูกแพร่กระจายตามมาอย่างรวดเร็ว

“คงไม่ใช่หีชีเยกแล้วแล้วกรรมัง” หลายคนมองหน้ากันและกัน เมื่อได้ยินว่าหีชีเยหายตัวไป กระทั่งเผ่าวิญญาณเทพถึงกับกล่าว เยาะเย้ยออกมา

ขณะที่ผู้คนจำนวนมากต่างรู้สึกแปลกใจว่าหีชีเยหายไปไหน ปราบกฏขาวที่แพร่มาจากผืนแผ่นดินใหญ่ว่าหีชีเยหนี และจ้าว เลี่ยนซือทั้งสองคนได้ปะทะกับกองทัพของเม็งเจิ้นเทียนแล้ว

ครั้นได้ยินข่าวนี้ ผู้คนจำนวนมากต่างรุดไปยังที่เกิดเหตุ ทุกคนต่างต้องการรู้ว่าจุดจบของเหตุการณ์ในครั้งนี้จะลงเอยอย่างไร

ขณะที่ผู้คนจำนวนมากเร่งรุดไปยังที่เกิดเหตุ นั้น หีชีเยหนี และจ้าวเลี่ยนซือได้มีการต่อสู้กันแล้ว ทั้งสองฝ่ายเข้าห้ำหั่น กันจนฟ้าข่มดินสะเทือน ต่างฝ่ายต่างไม่ยอมอ่อนข้อให้แก่กัน

ในขณะที่เดียวกัน ไม่เพียงมีผู้บำเพ็ญตนจำนวนมากที่เฝ้า มองดูอยู่ห่างๆ ณ มุมหนึ่งของสมรภูมิการสู้รบปราภรณ์ม้าจอดอยู่ คันหนึ่ง เป็นรถม้าที่มีหงส์ทองคอยลากรถอยู่

ผู้ที่นั่งอยู่ในตำแหน่งสารถีคือบรรพบุรุษเต๋าอัคคีที่เคยมี ชื่อเสียงโด่งดัง เป็นระดับจักรพรรดิเทพเอกที่สยบทั่วหล้ามาแล้ว มาวันนี้เขาเป็นได้เพียงสารถีคนหนึ่งเท่านั้น ท่าทางนอบน้อมยิ่งนัก

แม้แต่ระดับจักรพรรดิเทพเอกยังเป็นได้แค่สารถีคนหนึ่ง หลายคนรู้สึกสะท้านใจกับการได้รับการปฏิบัติดูแลถึงเพียงนี้ ในโลก นี้เว้นแต่ราชันเซียนแล้วคงมีเม็งเจิ้นเทียนกรรมังที่มีคุณสมบัติเพียงพอที่จะให้ระดับจักรพรรดิเทพเอกมาเป็นสารถีให้

รถม้าจอดนิ่งอยู่ตรงนั้น แต่ไม่ปรากฏตัวของเมิ่งเจิ้นเทียน ตั้งแต่ต้นจนจบ แม้ว่าจะไม่มีผู้พบเห็นตัวเมิ่งเจิ้นเทียน แต่ ทุกคนมั่นใจว่า คนที่นั่งอยู่ในนั้นจะต้องเป็นเมิ่งเจิ้นเทียนอย่างแน่นอน

เนื่องจากภายในรถม้าได้ปรากฏท่าทีที่ซ้ำเท่านั้นเป็นใหญ่ เพียงผู้เดียวออกมาสายหนึ่ง รถม้าที่จอดอยู่ตรงนั้นเปรียบประดุจ เป็นภูเขาลอมมารที่กั้นขวางอย่างตรงนั้น ทำให้ผู้คนไม่สามารถ ก้าวข้ามไปได้

แม้ว่าเมิ่งเจิ้นเทียนที่อยู่ในรถม้าไม่ได้เผย โฉมออกมา แต่ทว่า กลิ่นอายที่แผ่กระจายออกมาจากรถม้านั้นเพียงพอที่จะให้ผู้คน ต้องสั่นเทา เหมือนว่าผู้ที่นั่งอยู่ในนั้นคือผู้บงการเก้าแดน เสมือนว่า เขาก็คือราชันเซียน ขณะนั่งอยู่ในนั้น สามารถบัญชาการใต้หล้า แม้แต่สิ่งศักดิ์สิทธิ์ยังคงต้องรับใช้ให้กับเขา

“เมิ่งเจิ้นเทียนนะเนี่ย” สายตาจำนวนนับไม่ถ้วนที่เปี่ยมด้วย ปราศณาขณะมองดูรถม้านั้น กล่าวสำหรับผู้บำเพ็ญตนของแดน วิญญาณสวรรค์แล้ว ชื่อของเมิ่งเจิ้นเทียนเป็นอะไรที่ดังก้องอยู่ในหู แต่ ผู้ที่เคยพบเห็นหน้าที่แท้จริงของเมิ่งเจิ้นเทียนนั้นมีเพียงไม่กี่คน เท่านั้น

ยอดฝีมือในยุคก่อนอาจจะได้พบเห็นเมิ่งเจิ้นเทียน แต่ทว่า เมิ่ง เจิ้นเทียนไม่ได้ปรากฏตัวออกมายุคหนึ่งเต็มๆ แล้ว พวกเขา ก็ไม่รู้ ว่าเมิ่งเจิ้นเทียนเปลี่ยนแปลงไปแค่ไหนอย่างไรบ้างแล้ว

สำหรับกลุ่มคนรุ่นใหม่ยิ่งกระหายที่จะได้พบเห็นหน้าของผู้ที่ ได้ชื่อว่าเป็นสุดยอดดาวรุ่งอันดับหนึ่งปราศจากผู้ต่อกรของเผ่า วิญญาณเทพว่ามีหน้าตาเป็นอย่างไร

แต่ว่า รถม้าจอดอยู่ตรงนั้นโดยไม่มีการเคลื่อนไหว ตั้งแต่ต้น
จนจบเมืองเจิ้นเทียนก็ไม่ได้ปรากฏตัวออกมาเลย

"ตุ้ม....." ในเวลานี้เอง จ้าวเจี้ยนซือ และหลิวหยูเยียนสองคน
ได้ระเบิดศึกกับกองทัพของเมืองเจิ้นเทียนจนถึงขั้นรุนแรงที่สุด จาก
เสียงที่ดังสนั่นหวั่นไหว เหมือนดังฟ้าดินถูกระเบิดเป็นเสียงๆ
มองเห็นศพแต่ละศพที่กระเด็นกระดอนออกมา

ทันใดนั้น หลิวหยูเยียน และจ้าวเจี้ยนซือเหมือนดังมังกรที่โผล่
ขึ้นมาจากทะเล ฉีกแนวรบกองทัพเมืองเจิ้นเทียนจนเป็นช่องขนาดใหญ่
ใหญ่ ทันใดนั้น พวกนางได้บุกทะลวงออกมา เช่นฆ่าจนแตก
กระเจิง!

เพียงชั่วพริบตาเดียวเท่านั้น ทั้งหลิวหยูเยียน และจ้าวเจี้ยนซือ
สองคนได้บุกทะลวงออกมา นางทั้งสองที่มีท่าทีฮึกเหิม คนหนึ่งถือ
เตาเซี่ยนกายมาร อีกคนถือกระบี่ราชันในมือ ทั้งสองมีพลัง
ลมปราณที่รุนแรง นาทีนี่นางที่เป็นศิษย์พี่ศิษย์น้องเรียกได้ว่ารวม
แรงร่วมใจ!

ทั้งหลิวหยูเยียนและจ้าวเจี้ยนซือสองคนยืนขวางอยู่ด้านหน้า
ของเรือกระดุก ยังคงเยือกเย็นทรนงโดยไม่หวาดกลัวต่อผู้ใด ถึง
แม้ว่าเมืองเจิ้นเทียนจะอยู่ในเหตุการณ์ก็ตามที พวกนางก็ไม่หวั่น!

"กองทัพเมืองเจิ้นเทียน พวกเจ้าส่งกองกำลังที่แข็งแกร่งที่สุด
ออกมาเถอะ ถ้าเพียงแค่นี้คิดจะรังตัวพวกเราเกรงว่าคงยาก" หลิวห
ยูเยียนที่ยืนอยู่ด้านหน้าเรือกระดุกกล่าวพร้อมกับหัวเราะน่ารัก
ออกมา

ภาพที่เห็น ทำให้ผู้คนจำนวนมากไม่น้อยต้องมองตากันและกัน เมื่อหลิวหยูเยียน และจ้าวเจี้ยนซือสองศิษย์พี่ศิษย์น้องเวลานี้ยังคงหยิ่งผยองเหมือนเดิม

“แม่นางทั้งสองเข้าใจผิดแล้ว” ในเวลานี้เอง เสียงเมิ่งเจิ้นเทียนดังออกมาจากรถม้าคันนั้น แม้ว่าเสียงของเมิ่งเจิ้นเทียนจะไม่ดังกังวานมากนัก แต่ว่าทุกคนสามารถได้ยินอย่างชัดเจน อีกทั้งทุกๆ คำพูดของเขาดูมีจังหวะจะโคน ด้วยจังหวะจะโคนที่มีความหมายลึกซึ้งฟังแล้วรู้สึกล้ำลึกอย่างมหัศจรรย์ยิ่งนัก

“ข้าไม่ได้ต้องการหาเรื่องกับแม่นางทั้งสอง วันที่ข้ามาเพื่อต้องการพบกับสหายหลี่” เสียงของเมิ่งเจิ้นเทียนส่งออกมาจากรถม้า

น้ำเสียงของเมิ่งเจิ้นเทียนน่าฟังมาก จังหวะเช่นนี้ผู้ฟังจะรู้สึกสบายเป็นพิเศษ

ผู้คนจำนวนมากไม่น้อยมองหน้ากันและกันเมื่อได้ยินน้ำเสียงของเมิ่งเจิ้นเทียน และผู้คนจำนวนมากที่รู้สึกนับถือในใจ บางคนพิมพ์ปากออกมาว่า “นี่แหละราชันเซียนในอนาคตย่อมแตกต่างกัน การพูดการจาหาใช่พวกเราจะเทียบเทียมได้”

ทุกคนต่างรู้ดีว่า เมิ่งเจิ้นเทียนคือผู้มีทักษะยุทธที่แก่กล้าที่สุด การที่เมิ่งเจิ้นเทียน มีกำลังความสามารถกับตัวเช่นนี้ แต่กลับไม่ได้ใช้วาลาชมhengผู้คน ได้สร้างความทรงจำที่ดีมากให้กับผู้คนเป็นจำนวนมาก

“เสียใจด้วย คุณชายของพวกเขาไม่พบแขก เชิญกลับไปเถอะ” หลิวหยูเยียนหัวเราะเสียงนาร์กออกมา แม้ว่าต้องเผชิญหน้ากับเมิ่งเจิ้นเทียน ยังคงพูดคุยได้อย่างสบายอารมณ์

“แค่เผ่าพันธมิตรมนุษย์เท่านั้น มีอะไรที่ควรค่าแก่การอาลัย อารมณ์ขนาดนี้!” เผ่าวิญญาณเทพบางคนทนไม่ได้ถึงกับซุบซิบออกมาแผ่วเบา

ทั้งหลิวหยูเยียน และจ้าวเจี้ยนชือต่างก็เป็นเจ้านิกายของไตรนิกายพิสุทธิ์ ขณะที่ไตรนิกายพิสุทธิ์อยู่ในฐานะยักษ์ใหญ่ของเผ่าวิญญาณเทพ ในสายตาของผู้คนจำนวนมากมองว่า สำนักเจก เช่นไตรนิกายพิสุทธิ์สมควรให้การสนับสนุนเมิ่งเจิ้นเทียนจึงจะถูกจะอย่างไรเสียพวกเขาต่างก็เป็นเผ่าวิญญาณเทพเหมือนกัน แต่ทว่า เวลานี้ทั้งหลิวหยูเยียน และจ้าวเจี้ยนชือก็หันไปสนับสนุนเผ่าพันธมิตรมนุษย์อย่างหลิ่ชีย่เสีย

ทำให้ผู้คนจำนวนมากไม่เข้าใจ เพราะอะไรไตรนิกายพิสุทธิ์กลับมองที่เผ่าพันธมิตรมนุษย์คนหนึ่ง แต่ไม่ใช่เมิ่งเจิ้นเทียน!

“สหายหลิ่ไม่อยู่ ข้าก็รอดได้ หากแม่นางทั้งสองไม่ถือสาละก็ขอข้าขึ้นไปนั่งบนเรือจะได้ไหม?” เมิ่งเจิ้นเทียนที่อยู่ภายในรถม้าไม่เปิดเผยตัวตนออกมา แต่ว่า การพูดจาของเขากลับสุภาพมาก!

“ไม่ได้!” คราวนี้ คนที่กล่าวคำปฏิเสธไม่ใช่หลิวหยูเยียน แต่เป็นจ้าวเจี้ยนชือ นางพูดออกมาอย่างซ้าๆ ว่า “อาวุโสเมิ่งคือผู้ปราศจากผู้ต่อกรแห่งยุค พวกเราศิษย์พีศิษย์น้องเป็นเพียงผู้เยาว์เท่านั้นมีภาระกิจบนตัว ไม่สามารถให้ผู้อาวุโสขึ้นเรือได้ หากล่วงเกินประการใด ขอโปรดอภัยด้วย”

เทพธิดายังคงอยู่ภายในเรือกระดุก หลิวหยูเยียน และจ้าวเจี้ยน ซื่อยอมไม่อาจปล่อยให้เมิ่งเจิ้นเทียนขึ้นไปบนเรือ แน่นอน ที่ หลิวหยูเยียน และจ้าวเจี้ยนซื่อเป็นห่วงหาใช้ความปลอดภัยของ เทพธิดา ในสายตาของพวกเขา มองว่า ความแข็งแกร่งของ เทพธิดาหาใช้เมิ่งเจิ้นเทียนจะสามารถตีเสมอได้

สิ่งที่หลิวหยูเยียน และจ้าวเจี้ยนซื่อกังวลคือ หากเมิ่งเจิ้นเทียน ขึ้นไปบนเรือแล้วไปช่วยเทพธิดาเข้า หากเทพธิดาคลับขึ้นมาสะก็ ยุ่งยากแน่นอน!

ตอนที่ 1392 ความมั่นใจของคุณหยางจื่อ

ผู้คนจำนวนมากถึงกับต้องกลั้นลมหายใจเอาไว้ และภายในใจของทุกคนถึงกับเต้นกระตุกทีหนึ่ง เมื่อได้ยินจ้าวเจี้ยนซือปฏิเสธข้อเสนอของเมิ่งเจิ้นเทียนในทันที

ในแดนวิญญานสวรรค์ คนที่กล้าปฏิเสธคำขอของเมิ่งเจิ้นเทียนมีอยู่ไม่มาก โดยเฉพาะกลุ่มคนรุ่นใหม่จะมีสักกี่คนที่มีคุณสมบัติพอที่จะปฏิเสธเมิ่งเจิ้นเทียนได้กันแล้ว

แต่ทว่า จ้าวเจี้ยนซือในเวลานี้กลับไม่เกรงกลัวอะไรเลย ทำให้ผู้คนต้องทอดถอนใจออกมา ไม่เสียทีที่ไตรนิกายพิสุทธิ์คือยักษ์ใหญ่ของแดนวิญญานสวรรค์ ไม่เสียทีที่เป็นผู้นำของเผ่าวิญญานเทพ แม้รู้อยู่เต็มอกว่าเมิ่งเจิ้นเทียนสามารถเป็นราชันเซียนได้ แต่ยังหาญกล้าเป็นศัตรู

“พวกเจ้าควรจะรู้ว่า หากข้าต้องการขึ้นไป พวกเจ้าขวางข้าไม่ได้หรอกนะ” เสียงของเมิ่งเจิ้นเทียนดังขึ้นอีกครั้ง เขาไม่ได้แสดงอาการโกรธออกมา น้ำเสียงยังคงเรียบเฉย

แต่ ด้วยน้ำเสียงที่เรียบเฉยเช่นนี้แหละ ทำให้ผู้ที่ได้ยินถึงกับต้องสะดุ้ง ด้วยคำพูดที่เรียบเฉยเช่นนี้แหละ ได้แสดงถึงความแข็งแรงแรงของเมิ่งเจิ้นเทียนออกมา และแสดงถึงความมั่นใจในตัวเองของเมิ่งเจิ้นเทียน

เม็งเจ็ญเทียนไม่ได้บีบบังคับ และไม่ได้สร้างสถานการณ์ข่มขวัญตบตา เพียงอาศัยคำพูดที่ราบเรียบพูดความจริงออกมาเท่านั้น

“ข้ารู้” จั่วเจ็ญเขียนชื่อกล่าวอย่างช้าๆ ว่า “อาวุโสเม็งลงมือ รุนพวกเราไม่อาจสู้ได้ แต่ หากผู้อาวุโสยืนยั้นจะลงมือ พวกเราก็ต้องขัดขวางแน่นอน!”

ในขณะนี้ จั่วเจ็ญเขียนชื่อเองก็ไม่ได้กล่าววาจาที่ข่มเหงผู้คน แต่ ทว่าท่าทีของนางไม่เปลี่ยนแปลงแม้แต่น้อย ยังคงยึดมั่นไม่คงไว้ซึ่งช่องว่างที่จะเจรจาได้แม้แต่น้อย

กล่าวสำหรับจั่วเจ็ญเขียนชื่อและหลิวหยูเขียนแล้ว ที่พวกนางกลัวหาใช่เม็งเจ็ญเทียน พวกนางกลัวคือเทพธิดา หากเม็งเจ็ญเทียนลงมือยังพอมีทางที่จะพลิกสถานการณ์กลับคืน ขณะที่เทพธิดาลงมือไม่ว่าใครก็ตามมีแต่ตายสถานเดียว!

ผู้ดำรงอยู่ในระดับราชันเขียนหากบ้าคลั่งขึ้นมาละก็ ถึงเวลานั้นเกรงว่าไม่เพียงสังหารทุกคนที่อยู่ตรงนี้ ไม่แน่ว่าอาจมีการเข่นฆ่าจนแดนวิญญานสวรรค์ต้องเลือดไหลนองเป็นธารก็เป็นได้

หลิวหยูเขียน และจั่วเจ็ญเขียนชื่อต่างไม่ต้องการทำให้เทพธิดาต้องตกใจตื่น การที่หลิวเขียนไม่ได้อยู่ตรงนี้ ใครก็ไม่สามารถรู้ได้ว่าจุดจบจะเป็นอย่างไร หากทำให้เทพธิดาต้องโกรธขึ้นมา

“ไม่เสียทีที่ไตรนิกายพิสุทธิ์คือสำนักที่สามารถเป็นผู้นำของเผ่าวิญญานเทพได้” เสียงของเม็งเจ็ญเทียน ดังขึ้น กล่าวทอดถอนใจออกมาว่า “เจ้านิกายทั้งสองไม่จำเป็นต้องมองข้าเป็นศัตรู

ในฐานะที่เป็นลูกหลานของเผ่าวิญญาณเทพ ข้าหวังจะให้เผ่าวิญญาณเทพสามารถเจริญรุ่งเรืองและแข็งแกร่ง เจ้านิกายทั้งสองสมควรเข้าใจว่า เจ้ากับข้าต่างก็เป็นลูกหลานของเผ่าวิญญาณเทพเหมือนกัน มีภาระหน้าที่ต้องไปทำให้เผ่าวิญญาณเทพมีความแข็งแกร่ง ทำให้ชื่อเสียงและอำนาจของเผ่าวิญญาณเทพไม่เสื่อมถอยอย่างยาวนาน”

คำพูดของเมิ่งเจิ้นเทียนได้สะท้อนความในใจของผู้บำเพ็ญตนเผ่าวิญญาณเทพจำนวนไม่น้อยที่อยู่ในเหตุการณ์ออกมา ผู้คนจำนวนไม่น้อยต้องซบซิบภายในใจ พวกเขาไม่เข้าใจเลยว่าเหตุใดไตรนิกายพิสุทธิ์ถึงต้องยืนอยู่ข้างหลี่ชียเอที่เป็นเผ่าพันธมิตรมนุษย์ให้ได้! เผ่าวิญญาณเทพจำนวนไม่น้อยรู้สึกไม่พอใจอยู่ในใจอยู่บ้างเมื่อเห็นไตรนิกายพิสุทธิ์ให้การสนับสนุนต่อหลี่ชียเอ

“สิ่งที่พวกเราไตรนิกายพิสุทธิ์ได้กระทำลงไปก็เพื่อให้เผ่าวิญญาณเทพมีความแข็งแกร่งมากขึ้นเช่นกัน” หลิวหยูเยียนยิ้มเฉยเมยกล่าวว่า “เพียงแต่ วิถีทางที่พวกเราก้าวเดินไปแตกต่างกันจากวิถีทางของผู้อาวุโสเมิ่งเท่านั้น”

“ช่างเถอะ” เมิ่งเจิ้นเทียนมีท่วงทำนองของผู้เป็นสุดยอดฝีมือแห่งยุค เขาไม่ได้แสดงอาการโกรธ กล่าวน้ำเสียงราบเรียบว่า “วิถีทางต่างกัน ไม่อาจคุยด้วยกันได้ แต่ว่า ที่ข้ามาวันนี้ ต้องการศึกษาแลกเปลี่ยนซึ่งกันและกันกับสหายหลี่ ไม่ว่าเจ้านิกายทั้งสองจะเห็นด้วยหรือไม่ ข้าก็ต้องขึ้นไปนั่งบนเรือให้ได้”

ครั้งนี้ได้ยินคำพูดเช่นนี้ของเมิ่งเจิ้นเทียนแล้ว หลายคนต้องอุทานออกมาด้วยความนับถือ ระดับสุดยอดแห่งยุคช่างแตกต่างกัน

กันจริง ๆ การพูดการจาสูงส่งดงามเหลือเกิน ทำให้หลายคนต้อง
นับถือ ไม่มีลักษณะของวาจาที่ขมเหงผู้คน ไม่มีท่วงท่าที่สูงเด่น
เหนือผู้คนทั้งปวง

จะอย่างไรเสีย เมิ่งเจิ้นเทียนคือรัชทายาทแห่งยุค ถึงอย่างไร
เขาก็คือดาวรุ่งที่เข้าใกล้ความเป็นราชันเขียนมาก เขารู้สึกได้ถึง
ความไม่ปกติของเรือกระดุก แม้ว่าเขาจะไม่รู้ว่าบนเรือกระดุกนั้นมี
สิ่งใดกันแน่ แต่ทว่า ในฐานะที่เป็นยอดฝีมือ ลางสังหรณ์บอกเขา
ว่าภายในเรือกระดุกมีสิ่งที่สุดยอดมาก และนี่ก็คือเหตุผลที่เขา
ต้องการขึ้นไปนั่งบนเรือ เรื่องที่ว่าต้องการรอหลี่ชียเอกลับมาเป็น
เพียงเรื่องรองเท่านั้น

“เกรงว่าคงต้องให้อาวุโสเมิ่งต้องผิดหวังแล้วละ” จ้าวเจี้ยนช็อก
กล่าวอย่างช้า ๆ ว่า “หากอาวุโสเมิ่งต้องการขึ้นไปบนเรือก็ต้องผ่าน
ด่านพวกเราไปก่อน!”

หลายคนต่างรู้ว่า คำพูดของจ้าวเจี้ยนช็อกนั้นเป็นการไม่รู้จักร
ประมาณตนเอง แต่ทว่าไม่มีใครกล้าต่อว่าพวกนาง จะอย่างไรเสีย
ไทรนิกายพิสุทธิ์คือยักษ์ใหญ่ในยุคปัจจุบัน อีกอย่าง ผู้บำเพ็ญตน
กลุ่มคนรุ่นใหม่หากจะต้องพ่ายแพ้ให้กับเมิ่งเจิ้นเทียนไซ้ว่าเป็นเรื่อง
ที่น่าอับอาย กระทั่งมีผู้คนจำนวนมากมองว่า ต่อให้ต้องพ่ายแพ้
ให้กับเมิ่งเจิ้นเทียนก็ยังไม่ถือว่าเสียเกียรติ ไซ้ว่าใครก็สามารถมี
คุณสมบัตินี้เป็นศัตรูกับเมิ่งเจิ้นเทียนได้

“เจ้านิกายจ้าวโยต้องกล่าววาจาขมเหงผู้คนเช่นนี้กันแล้ว”
เวลานี้เสียงอีกคนปรากฏ เขากล่าวอย่างช้า ๆ ว่า “หากเจ้านิกายจ้าว

และเจ้านิกายหิ้วต้องการศึกษาแลกเปลี่ยนล่ะก็ ให้ข้ากับราชา
สุริยาศึกษาแลกเปลี่ยนกับเจ้านิกายทั้งสองดีหรือไม่? ”

ผู้ที่พูดก็คือนักพรตหลิน เจ้าสำนักสมุทรเลียงกิเลสนั่นเอง!

“พีหลินกล่าวได้ถูกต้อง พวกเราจะศึกษาแลกเปลี่ยนกับเจ้า
นิกายจ้าวและเจ้านิกายหิ้วเอง” ราชาสุริยาก็หัวเราะและกล่าว
ออกมา

ยอมไม่ต้องสงสัย ต่างก็เป็นยอดฝีมือกลุ่มคนรุ่นใหม่เผ่า
วิญญาณเทพเช่นกัน ราชาสุริยากับนักพรตหลินเลือกที่จะอยู่ข้าง
เม็งเจิ้นเทียน นิกายสุริยันและสมุทรเลียงกิเลสให้การสนับสนุนต่อ
เม็งเจิ้นเทียนอย่างเต็มที่ สำนักทั้งสองต่างมองว่าเม็งเจิ้นเทียน
จะต้องได้เป็นราชันเซียน

“หากต้องการศึกษาแลกเปลี่ยนจริงๆ ล่ะก็ ข้าศึกษา
แลกเปลี่ยนกับท่านทั้งสองดีมั๊ย? ” ขณะที่ราชาสุริยาเพิ่งกล่าว
ขาดคำ ปรากฎน้ำเสียงที่ราบเรียบดังขึ้น

ปรากฎคนสองคนลอยลิ่วมาถึง ชายหนุ่มสองคนนี่ คนหนึ่ง
เปี่ยมด้วยกลิ่นอายความเป็นกษัตริย์รุนแรง อีกคนเรียบง่ายเก็บงำ
ผู้คนส่วนใหญ่มักให้ความสนใจถึงชายหนุ่มที่มีกลิ่นอายกษัตริย์
รุนแรงมากกว่าเมื่อทั้งสองเดินมาด้วยกัน!

“คุณหยางจื่อ.....” มีผู้ร้องอุทานออกมาด้วยความตกใจ
เมื่อเห็นชายหนุ่มสองคนที่ลอยลิ่วเข้ามา

ผู้ที่ลอบลี้เข้ามาคือฉุนหยางลือ และอ่องเทพจมบาดาลนั่นเอง คนที่เรียบง่ายและเก็บงำพลังคือฉุนหยางลือ ส่วนคนที่กลืนอายุ กษัตริย์รุนแรงคืออ่องเทพจมบาดาล!

ครั้งราชาสุรียาและนักพรตหลินมองเห็นฉุนหยางลือที่ลอบลี้มาถึง ต่างมีสีหน้าที่เปลี่ยนไป แม้ว่าพวกเขาจะมองว่าในบรรดากลุ่มคนรุ่นใหม่แล้วพวกเขามีความแข็งแกร่งมาก แต่ทว่า จากการปะมือกับฉุนหยางลือคราวก่อน พวกเขาเข้าใจได้ทันทีว่า มีความห่างชั้นกับฉุนหยางลือมากมายเหลือเกิน

“พิสุทธิ์นิรันดรสี่สาย” มีคนถึงกับต้องแอบซุบซิบในใจ โดยเฉพาะเผ่าวิญญูณเทพ พวกเขายังไม่เข้าใจว่า เพราะเหตุใดพิสุทธิ์นิรันดรสี่สายถึงได้อยู่ข้างเดียวกันกับหลี่ชีย่ ตามหลักแล้ว ในฐานะเป็นเผ่าวิญญูณเทพด้วยกัน พิศุทธิ์นิรันดรสี่สายสมควรเดินเคียงข้างกับเมิ่งเจิ้นเทียนจึงจะถูกต้อง

ในเวลานี้ ทั้งราชาสุรียาและนักพรตหลินพูดอะไรไม่ออก สุดท้าย นักพรตหลินกล่าวด้วยความแค้นใจว่า “เจ้าเกาะฉุนหยาง พวกเราไม่ได้กลัวเจ้า พวกเราไม่เคยกลัวใครมาก่อน เพียงแต่พวกเรา ยังไม่คิดจะสู้สุดชีวิตกับเจ้าเท่านั้นเอง มิฉะนั้นล่ะก็ พวกเราก็มีวิธีเหมือนกัน.....”

“ฝีมือสู้เขาไม่ได้ก็คือสู้เขาไม่ได้ พูดออกมาตรงๆ เถอะ ไม่มีอะไรจะต้องเสียหรอกนะ.....”

ขณะที่นักพรตหลินกำลังหาทางลงให้กับตัวเองอยู่นั้น อ่องเทพจมบาดาลหัวเราะเยาะว่า “พ่ายแพ้ให้กับศิษย์พี่ของข้าก็นับว่า

เป็นความภาคภูมิใจของพวกเขาแล้ว ไยจะต้องยอมเจ็บเพื่อโ้วอวดตัวเอง? "

เมื่อเทียบกับคุณหยางจื่อที่เป็นคนซื่อและมีคุณธรรมแล้ว อ๋องเทพลมบาดาลจะแตกต่างกันโดยสิ้นเชิง เขาเป็นคนที่กล่าววาจาข่มเหงผู้คน เป็นผู้ที่มิทำที่ข่มและเหนื่อผู้คน หากมีโอกาสจะไม่ลังเลในอันที่จะสยบศัตรูของตน

"เจ้า....." ทั้งนักพรตหลินและราชาสุรียาต่างมีสีหน้าที่ปั่นยากสุดๆ หาทางลงไม่ได้ เมื่อถูกอ๋องเทพลมบาดาลพูดเดกดันเข้าให้

"พิสุทธิ์นัรันดรสี่สาย ที่ให้กำเนิดอัศจรรย์ะบุรุษ กำเนิดดาวรุ่งจำนวนมาก" เวลานี้ ปราบกฏเสียงของเมิ่งเจิ้นเทียนออกมาจากภายในรถม้า เอ่ยขึ้นอย่างช้าๆ ว่า "ชื่อเสียงอันโด่งดังของสหายทั้งสอง ข้าเองก็ได้ยินมานานแล้ว"

พลันที่เมิ่งเจิ้นเทียนได้กล่าวคำๆ นี้ออกมา ผู้คนจำนวนมากไม่น้อยต่างจ้องมองไปที่คุณหยางจื่อ และอ๋องเทพลมบาดาล ไม่ว่าใครก็ตามหากสามารถได้รับคำกล่าวชื่นชมจากเมิ่งเจิ้นเทียนเช่นนี้ ย่อมถือเป็นเกียรติอย่างสูง รับรองได้ว่าสามารถทำให้ค่าตัวของผู้บ่าเพ็ญตนผู้นั้นถีบตัวขึ้นไปหลายเท่าตัว

ผู้บ่าเพ็ญตนจำนวนมากเมื่อได้ยินคำชื่นชมเช่นนี้จากเมิ่งเจิ้นเทียนละก็ รับรองว่าจะต้องตัวเบาลอยล่องขึ้นมา

ปฏิกิริยาของคุณหยางจื่อ และอ๋องเทพลมบาดาลที่เป็นศิษย์พี่ศิษย์น้องแตกต่างกัน คุณหยางจื่อเพียงยิ้มๆ ทำทางเรียบเฉย คำ

กล่าวชื่นชมของเม็งเงินเทียนฟังแล้วดูเหมือนไม่แตกต่างไปจากคำ
กล่าวชื่นชมของบุคคลธรรมดาสักเท่าไร

ขณะที่ท่าทีของอ่องเทพลมบาดาลเห็นได้อย่างชัดเจนว่ามีการ
ระแวงระวังตัวขึ้นทันที เขามีความระแวงต่อเม็งเงินเทียนที่รุนแรง
มาก จะโทษอ่องเทพลมบาดาลก็ไม่ถูก การแย่งชิงชะตาฟ้าใน
อนาคต ถ้าหากจะพูดถึงพิสูทธิ์นัรันดรสีสายจะยืนอยู่กับฝ่ายไหน
นั้น ท่าทีของอ่องเทพลมบาดาลนั้นชัดเจนมาก หากศิษย์พี่ของเขา
สนับสนุนใครเขาก็จะสนับสนุนคนนั้น

เวลานี้เป็นที่ชัดเจนว่า ศิษย์พี่ของเขาต้องสนับสนุนหลี่ชียเออ
อย่างแน่นอน แม้ว่าเขาจะไม่สบอารมณ์กับหลี่ชียเออยิ่งนัก แต่ทว่า
หากจำเป็นเขาก็ยังคงยืนอยู่ข้างศิษย์พี่ของเขา

เมื่อเป็นเช่นนี้ ย่อมเป็นการบ่งชี้ว่าอนาคตจะต้องเป็นศัตรู
กับเม็งเงินเทียน

“สหายเม็งปราศจากผู้ต่อกรทั่วหล้า ไม่จำเป็นต้องไปมีเรื่องกับ
ผู้เยาว์ของพวกเรา สหายเม็ง เรื่องราวในวันนี้ให้มันจบเพียงแค่นี้
ดีมั๊ย? หากพี่หลี่กลับมาแล้ว ข้าจะต้องบอกกล่าวต่อพี่หลี่ ให้พี่หลี่
ได้ศึกษาแลกเปลี่ยนกับสหายเม็ง” ฉุนหยางจื่อยิ้มกล่าวด้วยท่าที
เรียบเฉย

ฉุนหยางจื่อย่อมรู้ว่าภายในเรือกระดุกคืออะไร ท่าทีของฉุนห
ยางจื่อจึงเหมือนกับพวกหลิวหยูเยียน ถ้าหากระหว่างเม็งเงินเทียน
กับเทพธิดาจะต้องเลือกเอาหนึ่งล่ะก็ ไม่ต้องสงสัย ฉุนหยางจื่อยอม
เลือกที่จะต่อสู้กับเม็งเงินเทียน เพราะถ้าหากให้เทพธิดาลงมือ ทุก

อย่างสุดจะคาดเดาได้ กระทั่งอาจนำมาซึ่งการทำลายล้างแดนวิญญานสวรรค์!

คำพูดเช่นนี้ของขุนหยางลือพลันทำให้หลายคนรู้สึกใจหายใจคว่ำ “สหายเมิ่ง” สรรพนามเช่นนี้ ผู้อยู่ในเหตุการณ์มีใครบ้างกล้าเรียกเช่นนี้ อย่าว่่าแต่กลุ่มคนรุ่นใหม่เลย ต่อให้เป็นรุ่นอาวุโสก็คงมีไม่กี่คนที่กล้าเรียกขานตัวเองเป็นพี่เป็นน้องกับเมิ่งเจิ้นเทียน! เป็นที่ทราบกันดีว่า เมิ่งเจิ้นเทียนคือผู้ที่กระตั้งราชันเซียนท่าคงยังต้องยกย่องให้เป็นพี่เลย

แต่ทว่า ขุนหยางลือกลับดูเป็นธรรมชาติเหลือเกิน เรียกเขาว่า “สหายเมิ่ง” ท่าทีของเขาเป็นธรรมชาติมาก แม้จะต้องเผชิญหน้ากับเมิ่งเจิ้นเทียน เขายังคงมองเป็นเรื่องธรรมดาไป

นี่แหละคือหนึ่งในสิ่งที่ยิ่งเทพลมบาดาลให้ความเคารพต่อศิษย์พี่ของตน ไม่ว่าจะเป็นเวลาใด ศิษย์พี่ของเขาก็ยังคงเชื่อมั่นในตนเองเสมอ เขามีท่วงท่าที่ปราศจากผู้ต่อกรในตัว มีจิตใจที่ปราศจากผู้ต่อกรอยู่ในครอบครอง!

ในเวลานี้ ผู้คนจำนวนไม่น้อยล่องมองไปที่ขุนหยางลือ แม้ว่าไม่มีใครกล้าส่งเสียงตำหนิขุนหยางลือ แต่ว่า ในใจของผู้คนจำนวนไม่น้อยยังคงรู้สึกว่่า ท่าทีของขุนหยางลือออกจะโอหังเกินไป ถึงกับหาญกล้าเรียกพี่เรียกน้องกับเมิ่งเจิ้นเทียน ช่างยอดเยี่ยมจริงๆ

“ในเมื่อมาแล้วยังคงรอการกลับมาของสหายหลี่ก็แล้วกัน วิธีการที่ฝืนลิขิตสวรรค์ของสหายหลี่ ทำให้ข้าเห็นแล้วอดอยากจะทดสอบไม่ได้” เมิ่งเจิ้นเทียนไม่ได้แสดงอาการโกรธออกมา เสียง

ของเขาถูกส่งออกมาจากกรรมาอย่างช้าๆ “ ข้าจะรอเขาบนเรือก็
แล้วกัน”

เมิ่งเจิ้นเทียนยอมไม่ได้ต้องการเพียงรอให้หลี่ชียู่กลับมา
เท่านั้น ที่ทำให้เขารู้สึกสนใจมากกว่าก็คือของที่อยู่บนเรือ เขาใคร่
อยากรู้มากกว่าของที่อยู่บนเรื่อนั้นคืออะไร ด้วยตัวเขาที่ดำรงอยู่ใน
ฐานะสุดแข็งแกร่ง ย่อมรับรู้ได้ว่า สิ่งที่อยู่ในเรือจะต้องเป็นสิ่งที่สุด
ยอดมาก ต้องเป็นสิ่งที่เป็นหนึ่งไม่มีสองในโลกแน่นอน!

ตอนที่ 1393 ไม่เห็นใครอยู่ในสายตา

แม้ว่าน้ำเสียงของเม็งเจิ้นเทียนจะเรียบเฉย แต่ทว่า เมื่อได้ยินคำพูดของเขาก็ทำให้ผู้ฟังรู้ว่าท่าทีของเขาแข็งกร้าวยิ่งนัก

“ถ้าหากสหายเม็งต้องการขึ้นไปบนเรือให้ได้สักก็งั้นข้าขอยอมเอาไม้ซีโปงัดไม้ซุง ขอศึกษาแลกเปลี่ยนซึ่งกันและกันกับสหายเม็งแล้ว” ฉุนหยางลือเอ๋ยขึ้นมาจากอย่างช้าๆ

พลันที่ฉุนหยางลือเอ๋ยกล่าวคำๆ นี้ออกมา ได้ทำให้หัวใจของบรรดาผู้ที่อยู่ในเหตุการณ์ทั้งหมดเต้นระทึกทีหนึ่ง ตลอดเวลาที่ผ่านมา ในสายตาของผู้บ่าเพ็ญตนจำนวนนับไม่ถ้วนในแดนวิญญานสวรรค์มองว่า เม็งเจิ้นเทียนคือผู้ที่ดำรงอยู่ในฐานะปราศจากผู้ต่อกร!

ทอดสายตามองออกไปทั่วแดนวิญญานสวรรค์ อย่าวว่าแต่กลุ่มคนรุ่นใหม่เลย ต่อให้เป็นรุ่นอาวุโสก็มีไม่กี่คนที่หาญกล้าไปทำสู้กับเม็งเจิ้นเทียน

แต่ทว่า เวลาที่ฉุนหยางลือเอ๋ยปล้นปริปากก็ทำสู้กับเม็งเจิ้นเทียน คำพูดเช่นนี้สร้างความอึดอัดให้กับคนบางคนถึงกับแทบหายใจไม่ออก

การทำสู้ของฉุนหยางลือเอ๋ย ก็กับการทำสู้ของจ้าวเจี้ยนซือ และหลิวหยูเยียนนั้นต่างกันโดยสิ้นเชิง จ้าวเจี้ยนซือ และหลิวหยูเยียน

แม้รู้ว่าหาไข่คู่ต่อสู้ของเมิ่งเจิ้นเทียน แต่ยังคงจะสู้ พวกนางทำไป ด้วยความจำเป็น

แต่การเอ่ยปากของฉุนหยางลือมันแตกต่างกัน เขาไม่ได้มี ท่าทีที่ข่มเหงผู้คน กระทั่งเป็นท่าทีที่เรียบเฉย แต่ คำว่าศึกษาและ แลกเปลี่ยนซึ่งกันและกันเมื่อออกจากปากของฉุนหยางลือแล้ว มัน กลับมีความแตกต่างกันอย่างสิ้นเชิง

ฉับพลันนั้น หลายคนได้เกิดภาพลวงตาขึ้น ภาพลวงตานี้บอก กล่าวต่อพวกเขาว่า ฉุนหยางลือมีคุณสมบัติเพียงพอที่จะสู้กับเมิ่ง เจิ้นเทียน

ในเวลานี้ หลายคนถึงกับต้องกลั้นลมหายใจเอาไว้และล่องไป ที่ฉุนหยางลือ บุรุษที่กล้าออกปากทำสู้กับเมิ่งเจิ้นเทียน ในแดน วิญญาณสวรรค์มีอยู่ไม่กี่คน

ก่อนหน้านี้ ชื่อเสียงของฉุนหยางลือไม่ชัดเจน ชื่อเสียงของเขาห่างชั้นกับอ่องเทพจมบาดาลศิษย์น้องของเขาอยู่มากทีเดียว มาวันนี้เขาออกปากทำสู้กับเมิ่งเจิ้นเทียน กล่าวสำหรับผู้คนจำนวนมากแล้วนับว่าเป็นเรื่องที่น่าสะเทือนหัวน้ไหวอย่างยิ่ง

สำหรับคำพูดของฉุนหยางลือนั้น คนที่แสดงปฏิกิริยาออกมา มากที่สุดก็คืออ่องเทพจมบาดาลแล้ว ดวงตาทั้งสองของอ่องเทพ จมบาดาลพลันสุกใสขึ้นมา เขาถึงกับตื่นเต้นดีใจเป็นอันมาก

กล่าวสำหรับอ่องเทพจมบาดาลแล้ว เขารู้สึกพะวงอยู่ในใจ เสมอกับการเลือกเดินบนเส้นทางโลกาวิถิของศิษย์พี่ เขามี

ความรู้สึกว่า การที่ศิษย์พี่ของเขาไม่ไปแย่งชิงชะตาฟ้าเป็นเรื่องที่น่าเสียดายอย่างยิ่ง

อ่องเทพลมบาดาลมีความเข้าใจมาโดยตลอดว่า ศิษย์พี่ของเขา นั้นแข็งแกร่งมาก แต่ทว่า เสียอย่างเดี๋ยวจึงคือวางตัวคอมต่ำเกินไป ไม่ต้องการแย่งชิงกับผู้อื่น แต่ วันนี้ศิษย์พี่ของเขาออกปากต้องการสู้กับเมิ่งเจิ้นเทียน ทำให้อ่องเทพลมบาดาลพลันรู้สึกตื่นเต้นดีใจขึ้นมาทันที นี่แหละคือท่าทีที่ศิษย์พี่ของเขาพึงมี

“พิสุทธิ์นรินทร์สีสายนับว่ายอดเยี่ยมโดยแท้” เมิ่งเจิ้นเทียน หัวเราะทีหนึ่ง กล่าวว่า “ไม่อาจปฏิเสธว่า เจ้าอายุเพียงเท่านี้แต่ผลงานของเจ้านับว่ายอดเยี่ยมมาก เกรงว่าข้าในขณะนั้นก็เทียบเจ้าไม่ได้ แต่ทว่าในวันนี้ทักษะของเจ้ายังไม่ถึงขั้น”

พลันที่เมิ่งเจิ้นเทียนกล่าวคำๆ นี้ออกมา ทำให้หลายคนต้องตกตะลึง ทุกคนไม่นึกเลยว่าขุนหยางลือจะมีความแข็งแกร่งได้ถึงเพียงนี้ แม้แต่เมิ่งเจิ้นเทียนเองยังออกปากยอมรับด้วยตนเองว่า ครั้งนั้นตนสู้ไม่ได้กับขุนหยางลือในวันนี้!

สำหรับผู้บำเพ็ญตนคนใดก็ตาม หากสามารถได้รับการยอมรับจากเมิ่งเจิ้นเทียนด้วยคำพูดเช่นนี้ ย่อมหมายถึงความภาคภูมิใจไปตลอดชีวิตอย่างแน่นอน มันคือเกียรติอันสูงส่งที่สุด!

สำหรับคำกล่าวชื่นชมลักษณะเช่นนี้ของเมิ่งเจิ้นเทียน หากเปลี่ยนเป็นคนอื่นเกรงว่าคงตัวลอยไปแล้ว แต่ ขุนหยางลือเพียงยิ้มๆ เท่านั้น กล่าวว่า “แม้จะประสบความสำเร็จยังจำเป็นต้องมูมานะบากบั่นต่อไปอีก สำหรับความแข็งแกร่งด้านทักษะยุทธ และ

ความชำนาญนั้นเป็นความจริงที่ข้าเทียบไม่ได้กับสหายเมิ่ง สหายเมิ่งก้าวไปได้ไกลกว่าข้า.....”

“..... แต่ว่า เรื่องราวบนโลกใครจะคาดการณืได้แม่นยำเล่า มีแต่สู้รบไปจนถึงที่สุดจึงสามารถรู้แพ้รู้ชนะกันได้ ต่อให้เป็นราชันเซียนก็มีโอกาสล้มเหลวซึ่งถือเป็นเรื่องปกติของคนเรา ชนะก็ดี แพ้ก็ช่าง มันก็เป็นเพียงการขัดเกลาชนิดหนึ่งเท่านั้น ไม่จำเป็นต้องยึดติดกับรูปลักษณะภายนอก” ฉุนหยางลือเอ๋อขึ้นมาซ้ำๆ ลักษณะท่าทางเช่นนี้ของเขา นับว่าเป็นบุคลิกลักษณะอันมีเสน่ห์ของสุดยอดดาวรุ่งแห่งยุคแล้ว

ท่าทีเช่นนี้ของฉุนหยางลือ ทำให้ห้องเทพจมบาดาลต้องส่งเสียงเชียร์ภายในใจ นี่แหละคือบุคลิกลักษณะอันมีเสน่ห์ของศิษย์พีที่แท้จริง เป็นหนึ่งไม่มีสองในหล้า!

ในเวลานี้ดวงตาทั้งสองของห้องเทพจมบาดาลถึงกับลุกวาวขึ้นมา เขาอยากเห็นจริงๆ ขณะที่ศิษย์พีของเขาลงมือด้วยกำลังความสามารถอย่างเต็มที่ เนื่องจากตลอดเวลาที่ผ่านมา ศิษย์พีของเขาไม่เคยสู้อย่างเต็มกำลังสักที ในฐานะที่เป็นศิษย์น้องเช่นเขาก็ยังไม่ชัดเจนว่าฝีมือการต่อสู้ของศิษย์พีเมื่อสำแดงสุดฝีมือแล้วจะแข็งแกร่งเพียงใด

คำพูดเช่นนี้ของฉุนหยางลือพลันทำให้ผู้คนจำนวนมากไม่น้อยถึงกับอึดอัดจนแทบหายใจไม่ออก แม้จะต้องต่อสู้กับเมิ่งเจิ้นเทียนอยู่แล้ว เขายังคงมีจิตใจที่เอือระเหย เพียงเท่านี้ก็บ่งบอกได้ถึง ความแข็งแกร่งของเขา

“พูดได้ดี!” ในเวลานี้เอง ปราบกฏเสียงหัวเราะดังขึ้น มีคนปรบมือและกล่าวว่า “มีสติปัญญาเช่นนี้กลับไม่ไปแย่งชิงชะตาฟ้า นับว่าเสียดายยิ่งนัก”

ผู้คนจำนวนมากไม่น้อยทยอยกันหันกลับไปมองเมื่อได้ยินคำพูดเช่นนี้ เห็นคนผู้หนึ่งก้าวเดินมาอย่างรวดเร็ว พริบตาเดียวก็ปรากฏอยู่ตรงหน้าของทุกคน

หลิวหยูเยียน และฉั่วเจี้ยนชือต่างรู้สึกดีใจเมื่อเห็นคนที่ก้าวเดินเข้ามา ฉุนหยางจื่อเองถึงกับเผยรอยยิ้มออกมาเช่นกัน

“คนโหดกลับมาแล้ว!” มีผู้ที่มองเห็นคนที่ก้าวเท้าเข้ามาอย่างรวดเร็วจึงเอ่ยเสียงแผ่วเบาขึ้นมาทันที

“ข้ารู้อยู่แล้วว่าคนโหดหาใช่เป็นคนที่กลัวมีเรื่อง เขาจะไม่มีวันหลบซ่อนตัวอย่างเด็ดขาด” มียอดฝีมือที่หลังจากได้เห็นหลิวชียเอแล้ว ถึงกับมีดวงตาที่เปล่งเป็นประกายและรู้สึกตื่นเต้นดีใจยิ่ง

ก่อนหน้านี้ เคยมีผู้บ่่าเพ็ญตนบางคนคิดว่าหลิวชียเอไม่กล้าต่อสู้เพื่อชี้ขาดกับเมิ่งเจิ้นเทียน ดังนั้นจึงหนีไปซ่อนตัวเอาไว้ เวลาที่พวกเขาเพ็ญตนเหล่านี้ไม่กล้าพูดอะไรสักคำ

หลิวชียเอก้าวเดินอาดๆ มาถึง เขาจ้องมองดูฉุนหยางจื่อแล้วหัวเราะกล่าวว่า “เส้นทางอันยาวไกล บางครั้ง การจะหาใครที่มาเป็นคู่ต่อสู้ที่ดีไม่่ง่ายนัก ข้ากลับต้องการให้วันที่แย่งชิงชะตาฟ้าสามารถพบเจอศัตรูเช่นเจ้า”

คุณหยางลือถึงกับหัวเราะเจื่อนๆ เมื่อหลี่ซียะ พุดออกมาเช่นนี้ สายหน้าและยิ้มกล่าวว่า "ข้าเป็นเพียงมนุษย์ปุถุชนธรรมดาคนหนึ่งเท่านั้น ไม่คิดจะกลางเป็นโครงกระดูกใต้ฝ่าเท้าของพี่หลี่"

การมาถึงของหลี่ซียะนั้น เขาไม่คิดจะมองหน้าเมิ่งเจิ้นเทียนสักครั้งหนึ่ง มัวแต่พุดคุยกับคุณหยางลือท่าเดียว เหมือนไม่สนใจต่อการดำรงอยู่ของเมิ่งเจิ้นเทียนโดยสิ้นเชิงอย่างนั้น

ท่าทีเช่นนี้ของหลี่ซียะสร้างความรู้สึกไม่สบอารมณ์ในใจให้กับเผ่าวิญญาณเทพจำนวนไม่น้อยทีเดียว กล่าวสำหรับพวกเขาแล้ว เมิ่งเจิ้นเทียนคือความภาคภูมิใจของพวกเขา การที่หลี่ซียะแก่งทำเป็นละเลยต่อเมิ่งเจิ้นเทียนนั้น เท่ากับเป็นการตบหน้าเผ่าวิญญาณเทพของพวกเขา! ทำให้หลายคนสงเสียดแสดงความไม่พอใจออกมา

แม้แต่บรรพบุรุษเฒ่าอัคคีผู้ทำหน้าที่สารทิกิริู้สึกไม่สบอารมณ์กับหลี่ซียะ เมื่อเห็นหลี่ซียะแสดงท่าทีมองข้ามเจ้านายของตน เขากล่าวอย่างเชื่องช้าว่า "หลี่ซียะ นายข้าต้องการพบเจ้า!"

เมื่อบรรพบุรุษเฒ่าอัคคีพุดเจาะลงชื่อแห่ออกมาเช่นนี้ หลี่ซียะจึงเงยหน้ามองดูรถม้าของเมิ่งเจิ้นเทียนที่หนึ่ง ยิ้มนิดหนึ่ง แล้วกล่าวว่า "มีธุระรี?"

ท่าทีที่ไม่สนใจใยดีของหลี่ซียะ ทำให้บรรพบุรุษเฒ่าอัคคีรู้สึกโมโหยิ่งนักอยู่ในใจ ดูไปแล้วท่าทีที่ไม่ใส่ใจของหลี่ซียะเท่ากับมองนายของพวกเขามีสถานะเหมือนเป็นนาย ก นาย ข ที่เดินผ่านไปมาตามทาง แล้วจะไม่ให้เขาต้องโมโหได้อย่างไร

แต่ว่า ยังไม่ทันที่บรรพบุรุษเฒ่าอัคคีจะพูดอะไรออกมา ปราณเสียงของเม็งเจ็ญเทียนดังออกมาจากภายในธมมา เขากล่าวอย่างช้าๆ ว่า “สหายหลี่พลันลงมือก็สำแดงวิธีการที่สะท้อนฟ้าออกมา ทำให้ข้าอยากจะทดลองดู ต้องการศึกษาและแลกเปลี่ยนความรู้กับสหายหลี่”

“ศึกษาและแลกเปลี่ยนความรู้?” หลี่ซิเย่ถึงกับหัวเราะออกมาเมื่อได้ยินคำพูดของเม็งเจ็ญเทียน จึงกล่าวว่า “ได้เลย จะศึกษาและแลกเปลี่ยนความรู้ก็ดี ล้างแค้นให้กับศิษย์ของเจ้าก็ช่าง ข้าพร้อมทุกเมื่อ!”

คำพูดตรงๆ ของหลี่ซิเย่ทำให้ผู้คนจำนวนมากต้องงงงัน ไม่มีใครนึกว่าหลี่ซิเย่จะตรงไปตรงมาขนาดนี้ ดูจากท่าทีของเขาแล้ว เหมือนเป็นการไล่สุนัขหรือแมวสักตัว ไม่ได้ใส่ใจแม้แต่น้อย ไม่ได้มีท่าทีเหมือนกับเผชิญกับศึกหนักอย่างสิ้นเชิง

ท่าทีเช่นนี้ของหลี่ซิเย่ทำให้ผู้คนจำนวนมากไม่จ้องรู้สึกจิตตกอยู่ในใจอย่างแท้จริง โดยเฉพาะเผ่าวิญญานเทพที่เป็นผู้สนับสนุนเม็งเจ็ญเทียน กล่าวสำหรับพวกเขาแล้ว อย่างน้อยที่สุดหลี่ซิเย่ก็ควรจะมีท่าทางที่เผชิญหน้ากับศัตรูผู้แข็งแกร่งบ้าง เมื่อจะต้องพบกับศัตรูที่แข็งแกร่งเช่นเม็งเจ็ญเทียน

แต่ทว่า หลี่ซิเย่กลับตามอารมณ์ อย่างไม่รู้ได้อะไรอย่างนั้น เหมือนว่าไล่ๆ ไปให้ไกลๆ อย่างนั้น ในสายตาของเขาเม็งเจ็ญเทียนก็ไม่ต่างอะไรกับหมูหมากาไกริมทางสักเท่าไร

“ไม่ ข้าเพียงต้องการศึกษาและแลกเปลี่ยนความรู้กับสหายหลี่เท่านั้นเอง ไม่มีจุดประสงค์อื่น” เสียงของเม็งเจ็ญเทียนถูกส่งออกมา

กล่าวว่า “สำหรับศิษย์ของข้ามัน เป็นเพราะฝีมือเขาสู้คนอื่นไม่ได้ ข้าในฐานะอาจารย์ก็ไม่มีอะไรจะพูด”

“ศึกษาและแลกเปลี่ยนก็ศึกษาและแลกเปลี่ยน” หลี่ชียเอหัวเราะ ตามอารมณ์กล่าวว่า “เจ้าต้องการแบบตายไปข้างหนึ่ง หรือแค่เตะตัวก็พอ แต่ว่า คนอย่างข้าโดยปรกติแล้วชอบที่จะลงมือแล้วคือสังหารทันที”

คำพูดที่ตามอารมณ์ของหลี่ชียเอ พลันทำให้ผู้อยู่ในเหตุการณ์ทั้งหมดต้องอึ้ง พลันที่พูดออกมาตามใจก็คือฆ่า ถ้าหากว่าคนที่เขาเผชิญหน้าคือผู้บำเพ็ญตนธรรมดาทั่วไปหรือนายหมานายแมวยังพอว่า

แต่ว่า ผู้ที่เขากำลังเผชิญหน้าคือเมิ่งเจิ้นเทียน ดาวรุ่งที่แข็งแกร่งมากที่สุดของเผ่าวิญญาณเทพ! หลี่ชียเอยังหาญกล้าพูดตามใจออกมาว่าจะฆ่าเสีย นี่มันไม่เห็นใครอยู่ในสายตาเกินไปอย่างชัดเจน

และด้วยเหตุนี้เอง พลันทำให้เผ่าวิญญาณเทพจำนวนมากที่อยู่ในเหตุการณ์ถึงกับจ้องมองหลี่ชียเอด้วยความโกรธ คำพูดเช่นนี้ของหลี่ชียเอไม่เพียงดูแคลนต่อเมิ่งเจิ้นเทียนเท่านั้น ยังเป็นการดูแคลนต่อเผ่าวิญญาณเทพทั้งหมด!

นักกพรตหลินและราชาสุรียาก็เป็นเช่นนี้ พวกเขาทนไม่ได้จนต้องส่งเสียงแสดงความไม่พอใจออกมา พวกเขามีความแค้นกับหลี่ชียเอมาแต่เดิมอยู่แล้ว ความแค้นระหว่างพวกเขากับหลี่ชียเอเรียกได้ว่าไม่ขออยู่ร่วมโลกเลยทีเดียว!

การที่พวกเขาไปสวามิภักดิ์ต่อเม็งเจ็ญเทียน เพราะรู้สึกว่าจะสามารถทำอะไรได้มากทีเดียวในอนาคต หากเม็งเจ็ญเทียนได้เป็นราชันเซียนล่ะก็ อนาคตของพวกเขาเรียกได้ว่าไร้ขีดจำกัด

อาจกล่าวได้ว่า สำหรับนักพรตหลินและราชาสุรียาแล้ว พวกเขาและเม็งเจ็ญเทียนมีความสัมพันธ์ที่สนิทสนมมาก เวลานี้หลี่ชีย่พลันปรึปากก็ทำให้เม็งเจ็ญเทียนต้องเสียเกียรติ ทำให้พวกเขาต้องโกรธยิ่งกว่าตัวเองถูกทำให้ลำบากยากเข็ญเสียอีก!

“จะเอาอย่างนี้ก็ได้” เม็งเจ็ญเทียนหัวเราะและกล่าวว่า “มีผู้เจ้ากับข้านั่งอยู่บนเรือด้วยกัน ค่อยๆ ถกกันเรื่องสังฆกรรมเรื่องทักษะยุทธ ระหว่างนั้นก็คอยสอดส่องความลึกซึ้งพิสดารของสังฆกรรม.....”

ความจริงกล่าวสำหรับเม็งเจ็ญเทียนแล้ว เขาไม่ได้รีบร้อนที่จะลงมือต่อหลี่ชีย่ เพราะไม่ว่าจะอย่างไรก็ตาม ในอนาคตหากแย่งชิงชะตาฟ้ากัน สิ่งที่จะเกิดย่อมต้องเกิด ไม่ว่าใครก็หลบหนีไปไม่พ้นถึงเวลาจะต้องเผชิญหน้ากันก็ต้องเผชิญหน้าวันยังค่ำ!

ในเวลานี้ แทนที่จะต่อสู้กับหลี่ชีย่ สิ่งที่ทำให้เม็งเจ็ญเทียนสนใจมากไปกว่าคือสิ่งที่อยู่บนเรือกระดุก ตัวเม็งเจ็ญเทียนเองก็ไม่ชัดเจนกับสิ่งที่อยู่บนเรือกระดุกว่าคืออะไร แต่ ด้วยความเบียดเบียนของยุคของเขา ลางสังหรณ์บอกเขาว่า สิ่งที่อยู่在那นั้นจะต้องล้ำค่าหนึ่งไม่มีสองในหล้าอย่างแน่นอน และมีความยอดเยี่ยมแน่นอน

ดังนั้น เม็งเจ็ญเทียนจึงไม่รีบร้อนลงมือต่อหลี่ชีย่ เขาอยากจะได้เห็นสิ่งที่อยู่บนเรือกระดุกมากกว่า!

“เสียใจด้วย ข้าไม่มีอารมณ์” หลี่ชีย่ปฎิเสธทันควัน ยิ้มกล่าวว่า “เจอกับข้าทัศนคติไม่ตรงกัน ร่วมมือกันไม่ได้ ข้าก็ไม่มีควมจำเป็นต้องเชิญเจ้าให้ขึ้นไปบนเรือ ถ้าหากเจ้าต้องการสู้ก็ออกมาเลย ข้ายินดีน้อมรับ ถ้าหากเจ้าคิดจะรวมตีมน้ำชากับข้า ข้าไม่มีอารมณ์ ถือเป็นโอกาสตอนนี้ข้ายังมีอารมณ์ที่ไม่เลวนัก ไปเสียตั้งแต่ตอนนี้”

คำพูดของหลี่ชีย่ปล้นทำให้ผู้คนจำนวนมากจ้องมองเขาด้วยความโกรธ ทุกคนต่างรู้ว่า ระหว่างหลี่ชีย่กับเมิ่งเจิ้นเทียนสุดท้ายแล้วก็ต้องต่อสู้กัน แต่ทว่า การที่หลี่ชีย่พูดออกมาเช่นนี้เป็นการทำให้เมิ่งเจิ้นเทียนต้องเสื่อมเสียเกียรติ เท่ากับไม่เห็นเมิ่งเจิ้นเทียนอยู่ในสายตาเลย ไม่ได้มองเผ่าวิญญานเทพในแดนวิญญานสวรรค์อยู่ในสายตา!

ตอนที่ 1394 อ่อนเหลือเกิน

ในเวลานี้ คู่สายตาจำนวนนับไม่ถ้วนล้องมองดูหลี่ชียเออย่าง โกรธแค้น ยิ่งผู้บำเพ็ญตนเผ่าวิญญานเทพด้วยแล้ว แทบอยากจะ จับหลี่ชียเอมาฉีกเป็นชิ้นๆ ให้มันรู้แล้วรู้รอดไป คำพูดเช่นนี้มันอวด ดีเหลือเกิน!

“หลี่ชียเอ เจ้าโสโอหังเช่นนี้ คิดว่าตัวเองเป็นราชันเซียนแล้ว จริงๆ งั้นหรือ!” ราชาสุรียากล่าวน่าเกรงขามออกมา

นักพรตหลินก็ส่งเสียงแสดงความไม่พอใจออกมา พร้อมกับ กล่าวน้ำเสียงประหลาดว่า “เหนือฟ้ายังมีฟ้า พุดโ้วอวดเกินจริง ระว่างลิ้นจะเป็นแผล”

ราชาสุรียา และนักพรตหลินมีความแค้นอยู่กับหลี่ชียเอมานาน มาก อยากจะสังหารหลี่ชียเอเสียให้มันรู้แล้วรู้รอดมานานมากแล้ว เวลานี้พวกเขาได้สวามิภักดิ์ต่อเมิ่งเจิ้นเทียน ยิ่งไม่ขออยู่ร่วมกับ หลี่ชียเอ

“เกือบแล้วมั้ง” หลี่ชียเอยิ้มกล่าวด้วยท่าที่ตามอารมณ์ว่า “หาก ข้าไม่นั่งตำแหน่งราชันเซียน บนโลกนี้ยังมีใครกล้านั่ง! ในยุคนี้ หากข้าไม่นั่งตำแหน่งราชันเซียน บรรดาเหล่าเทพและผู้ดำรงอยู่ใน ระดับสูงสุดในเก้าชั้นฟ้าสิบแดนดินก็ได้แต่ยืนอยู่ข้างๆ แต่โดยดี!”

ลักษณะการพูดที่ตามใจเช่นนี้ กลับเปี่ยมด้วยความพาลยิ่งนัก ทำให้บรรดาผู้อยู่ในเหตุการณ์ล้วนแล้วแต่รู้สึกใจหายใจคว่ำ พุด

ออกมาได้ว่า หากข้าไม่นั่งตำแหน่งราชันเซียน บรรดาเหล่าเทพ และผู้ดำรงอยู่ในระดับสูงสุดในเก้าชั้นฟ้าสิบแดนดินก็ได้แต่ยืนอยู่ข้างๆ แต่โดยดี

คำพูดที่อันธพาลเช่นนี้ หอดสายตามองไปในยุคนี้จะมีใครกล้าพูดออกมาเช่นนี้? แม้แต่เมิ่งเจิ้นเทียนก็ไม่เห็นจะกล้าพูดออกมาเช่นนี้!

“วาจาสามหาวยิ่งนัก!” นักพรตหลินหัวเราะน่าครั้นคร้ามออกมา กล่าวว่ “มีใครบ้างที่พูดจาโอ้อวดไม่เป็น อย่างไม่เสียมัน ไม่ต้องเสียภาษีอยู่แล้วนี้ อ้าปากก็พูดได้ทันทีโดยไม่ต้องร่างอยู่แล้ว หากมีฝีมือจริงต้องแสดงออกมาให้คนเขาได้เห็น ทำให้คนอื่นเขาเชื่อและสยบ”

“ฝีมือจริง?” ครั้นได้ยินนักพรตหลินพูดด้วยท่าทีและน้ำเสียงประหลาด หลี่ชียเอ่ชี้คร้านจะไปมองหน้าเขาด้วยซ้ำ กล่าวตามอารมณ์ออกมาว่า “เจ้ากับผู้เยาว์ของสำนักสุริยันเข้ามาพร้อมกันก็แล้วกัน ภายในสามถึงห้ากระบวนท่า จะตัดหัวสุนัขของพวกเจ้าแน่นอน!”

พลันที่หลี่ชียเอ่พูดคำๆ นี้ออกมา ทำให้สีหน้าของนักพรตหลิน และราชาสุริยาดูไม่ฉืดถึงขีดสุด พวกเขามีความแค้นกับหลี่ชียเอ่มานาน เวลานี้หลี่ชียเอ่คล้ายตั้งชี้หน้าด่าพวกเขาอย่างเสียๆ หายๆ เมื่อต้องเจอกับความอัปยศเช่นนี้ ย่อมไม่สามารถอดกลั้นต่อไปได้อยู่แล้ว

“เจ้าคนแซ่หลี่ ข้ารู้ว่าเจ้าแข็งแกร่ง แต่ทว่า พวกเรายังสามารถรับกับสามถึงห้ากระบวนท่าได้อยู่แล้ว!” ราชาสุริยาพลันโกรธเป็น

พินเป็นไฟ คำพูดเช่นนี้มันคือความอภัยอย่างใหญ่หลวงต่อพวกเขา พวกเขาทั้งสองต่างมีฐานะเป็นเจ้าถิ่นคนหนึ่ง หากแม้สามถึงห้ากระบวนท่ายังรับไม่ได้ คงไม่ต้องหากินอีกแล้ว

“ลงมือเถอะ ข้าจะสังหารพวกเจ้าภายในสามถึงห้ากระบวนท่าแน่” หลี่ชีย่ซี่คร้านจะไปมองหน้าพวกเขามากมาย กระทั่งซี่คร้านมองหน้าเมิ่งเจิ้นเทียนเสียด้วยซ้ำ

“ตกลง หลี่ชีย่ พวกเราตกลงกันที่สามกระบวนท่า” นักพรตหลินส่งเสียงแสดงความไม่พอใจพร้อมก้าวเดินออกมากับราชาสุรียา

สำหรับนักพรตหลินแล้ว จะอย่างไรเขาก็ไม่เชื่อว่าหลี่ชีย่สามารถสังหารเขากับราชาสุรียาได้ภายในสามกระบวนท่า พวกเขายังมีทีเด็ดที่สุดยอดไว้เทียบทานอยู่ในมือนะเนี่ย

“ตูม.....” ทันใดนั้นพลังลมปราณของนักพรตหลิน และราชาสุรียาได้เพิ่มขึ้นอย่างบ้าคลั่ง ในเวลานี้ พวกเขาทั้งสองไม่มีอะไรต้องเก็บงำเอาไว้อีกต่อไป พลังสำแดงพลังลมปราณของตนจนถึงขั้นสูงสุด ทำให้พลังการต่อสู้ของตนขึ้นไปถึงสภาพที่ยอดเยี่ยมที่สุด

ในขณะนี้ บนตัวของนักพรตหลินได้เปล่งประกายบริสุทธิ์และศักดิ์สิทธิ์ออกมาทั่วทั้งร่าง แลดูคล้ายดั่งเป็นดอกบัวดอกหนึ่งที่เบ่งบานเต็มที ขณะที่ราชาสุรียาพลังปรากฏเพลิงที่ลุกไหม้อย่างรุนแรง ร่างของเขาเหมือนเกิดการเผาไหม้ขึ้นมา เขาเหมือนกลับกลายเป็นดวงอาทิตย์ดวงหนึ่ง ด้วยอุณหภูมิต่างสูงมากทำเอาผู้คนทยอยกันถอยห่างออกไป

“แข็งค์” ในขณะนี้ นักพรตหลิน และราชาสุรียาทั้งสองคนต่าง นำเอาอาวุธของตนออกมา คนหนึ่งถืออาวุธราชันเขียนในมือ อีกคนคืออาวุธกายเขียนชั้นสมบุรณ์

“ฆ่า.....” ในเสี้ยววินาทีนี้เอง นักพรตหลิน และราชาสุรียา ต่างลงมือพร้อมกัน พลันสำแดงกระบวนท่าการโจมตีที่ทรงพลัง ที่สุดของตนออกมา

“ตูม.....” พลังจากการโจมตีจากอาวุธที่ปราศจากผู้ต่อกร ทั้งสอง ทำเอาสะเทือนหวั่นไหวไปทั่วทั้งผืนแผ่นดินใหญ่ หนึ่ง กระบวนท่าของราชาสุรียาที่สำแดงออกมา เหมือนดั่งมีมังกรไฟ ขนาดยักษ์ตัวหนึ่งส่งเสียงคำรามฟุ้งโจมตีลงมา ขณะที่มังกรไฟตัวนี้พุ่งเข้าโจมตีได้พกวาเอาเปลวไฟที่รุนแรงตั้งคลื่นทะเลยักษ์เข้ามา ด้วยไฟที่รุนแรงเช่นนี้เหมือนว่าสามารถเผาผลาญกระทั่งสิ่งศักดิ์สิทธิ์ให้กลายเป็นเถ้าธุลีได้อย่างนั้น

ได้ยินเสียงร้องคำรามของมังกรไฟ และเปลวไฟมังกรที่น่ากลัว โหมกวาดไปทั่วฟ้าดิน ทำให้ผู้คนจำนวนไม่น้อยต้องขนลุกชูในใจ ต่างทยอยกันถอยห่างออกไป

กระบวนท่าการโจมตีของนักพรตหลินนั้น ปรากฏเป็นเสียงคำรามของอาวุธอย่างไม่ขาดสาย พลันปรากฏประกายศักดิ์สิทธิ์จำนวนนับไม่ถ้วนลงมาจากฟากฟ้า เหมือนว่าประกายศักดิ์สิทธิ์จำนวนนับไม่ถ้วนเหล่านี้ต้องการพิพากษาต่อหฺลี่ซีเยอย่างนั้น ยามที่ประกายศักดิ์สิทธิ์จำนวนนับไม่ถ้วนตกลงมาคล้ายต้องการแยกทุกสิ่งทุกอย่างของหฺลี่ซีเยให้ออกจากกัน รวมทั้งกายเนื้อของหฺลี่ซีเย หลักสัจธรรมของหฺลี่ซีเย.....

เคล็ดวิชาที่ราชาสุรียาฝึกคือกายสุรียัน ส่วนนักพรตหลินฝึกกายพิสุทธิ์ การที่พวกเขาทั้งสองร่วมมือกัน นับว่ามีความแข็งแกร่งยิ่งนัก

ความจริงแล้ว ราชาสุรียาและนักพรตหลินมีทักษะยุทธที่ไม่ด้อยเลย เพียงแต่ก่อนหน้านั้นพวกเขาถูกฉุนหายางฉ้อเล่นงานแบบตามอารมณ์จนพ่ายแพ้อย่างยับเยิน จึงทำให้ผู้คนเกิดความเข้าใจผิดว่าฝีมือพวกเขาทั้งสองอ่อนมาก

เรื่องนี้ใช้ว่าราชาสุรียา และนักพรตหลินมีทักษะยุทธอ่อนเกินไป แต่เป็นเพราะฉุนหายางฉ้อ นั้นแข็งแกร่งเกินไปต่างหาก ด้วยกำลังความสามารถของฉุนหายางฉ้อเวลานี้ อย่าวว่าแต่กลุ่มคนรุ่นใหม่ที่ให้เป็นระดับจักรพรรดิเทพรุ่นอาวุโสที่มีคุณสมบัติพอที่จะต่อกรกับเขาก็มีอยู่ไม่มาก ยามที่กระบี่โบราณฉุนหายางออกจากฝัก ผู้ที่มีคุณสมบัติพอจะชี้ขาดกับฉุนหายางฉ้อได้คงมีเพียงระดับเมิ่งเจิ้นเทียนเท่านั้น

ผู้คนจำนวนมากไม่น้อยรู้สึกหัวใจที่เต้นกระตุกที่หนึ่ง เมื่อเห็นกำลังความสามารถของนักพรตหลิน และราชาสุรียา พวกเขาสมแล้วที่เป็นดาวรุ่งของกลุ่มคนรุ่นใหม่ โดยแท้ และกำลังความสามารถยังคงแข็งแกร่ง เพียงแต่ เทียบไม่ได้กับฉุนหายางฉ้อเท่านั้นเอง!

หลี่ชีย่ไม่ได้เลิกกระตังหนึ่งตา เมื่อต้องเผชิญกับพลังการโจมตีที่ทรงพลังจากราชาสุรียาและนักพรตหลิน ในเสี้ยววินาทีนี้เอง ร่างกายของหลี่ชีย่ปลันส่งประกายเจิดจ้าขึ้นมา กายเขียนทั้ง

สี่อันประกอบด้วยกายเซียนเหิน กายพิสุทธิ์ กายเทวะสยบอเวจี กายขวานหลายฟ้าได้ปะทะขึ้นมาพร้อมกัน

ลองนึกภาพดู กายเซียนทั้งสี่หลอมรวมเป็นหนึ่ง กายเซียนทั้งสี่ปะทะขึ้นมาพร้อมๆ กัน ผลจะจบลงอย่างไร! น้ำหนักที่ไร้ขีดจำกัด พลังที่ไร้ขอบเขต ความเร็วที่ไร้ขีดจำกัด การหลบเลี่ยงที่ไร้ขอบเขต! ขณะที่กายทั้งสี่รวมเป็นหนึ่ง การโจมตีทุกรูปแบบ การป้องกันทุกอย่างล้วนแล้วแต่ไม่มีค่าจะกล่าวถึง ต่อให้การโจมตีที่ทรงพลังมากไปกว่านี้ ก็ไม่อาจทรงพลังมากไปกว่าสี่กายเซียนหลอมรวมเป็นหนึ่งไปได้ ต่อให้การป้องกันที่แข็งแกร่งมากไปกว่านี้ ภายใต้สี่กายเซียนรวมเป็นหนึ่งก็ดูจะอ่อนแอตั้งกระดาศที่บางเบาเท่านั้น

เสียง "ปัง ปัง" ดังขึ้น ติดตามด้วยเสียง "คร้ากก คร้ากก" ซึ่งเป็นเสียงกระดูกแตกหัก เห็นเลือดสดๆ ที่สาดกระจายผ่านห้องฟ้าร่างของคนสองคนที่ลอยขนานไปกับห้องฟ้า จากนั้นเสียง "ตบ ตบ" เป็นเสียงของการตกระแทกกับพื้น

ในเวลานี้ ทั้งนักพรตหลินและราชาสุรียาสองคนได้ตกระแทกลงกับพื้นอย่างแรง เลือดสดๆ ที่ไหลรินอย่างช้าๆ พวกเขาอนอยู่กึ่งพื้นไม่สามารถลุกขึ้นมาได้ในเวลานี้! ขณะนี้ อาวุธของพวกเขาครอบคลุมอยู่เหนือห้องฟ้าของพวกเขา

หลีชีเยลงมือได้รวดเร็วเหลือเกิน และลงมือหนักเหลือเกิน หากไม่เป็นเพราะอาวุธของพวกเขาทำการปกป้องเจ้าของของมัน ช่วงเวลาระหว่างความเป็นความตายละก็ เกรงว่าพวกเขาคงตายอนาถภายใต้เงื้อมมือของหลีชีเยเสียแล้ว

กายเขียนของหลี่ซีเยในเวลานี้แม้ยังไม่สำเร็จขั้นสมบูรณ์ แต่
ทว่ากายเขียนของเขาอยู่ในระดับสุดยอดมากแล้ว ห่างจากขั้น
สมบูรณ์เพียงก้าวเดียวเท่านั้นเอง!

ชั่วพริบตาเดียวที่หลี่ซีเยลงมือนั้น แม้แต่เมิ่งเจิ้นเทียนที่อยู่
ภายในรถม้ายังรู้สึกหนังตากระตุกทีหนึ่ง กายเขียนทั้งสี่ของหลี่ซีเย
ปะทุขึ้นมาอย่างกะทันหัน ช่างรวดเร็วเหลือเกิน ในระยะเวลาอันสั้น
เช่นนี้ เขาก็ไม่สามารถมองออกถึงความลึกซึ้งพิสดารได้อย่าง
แท้จริง!

จังหวะที่กายเขียนปะทุขึ้นมาอย่างฉับพลันทันทีนั้น ไม่รู้ว่าเป็น
เพราะอะไร เมิ่งเจิ้นเทียนรู้สึกเหมือนมีบางสิ่งบางอย่างที่ไม่ดีเกิดขึ้น
ส่วนจะเป็นอย่างไรนั้นเขาเองก็บอกไม่ถูก

ในเวลานี้ ทิวทัศน์ฟ้าดินกลับกลายเป็นเงียบสงบ ทุกคนรู้สึกใจ
หายใจคว่ำ ในเสี้ยววินาทีนี้ แม้แต่เมิ่งเจิ้นเทียนก็ไม่ชัดเจนกับกาย
เขียนทั้งสี่ของหลี่ซีเย คนอื่นๆ ยิ่งไม่ต้องพูดถึง

ภายในใจของฉุนหยางฉือ เต็มกระตุกทีหนึ่ง ทำให้เขาไม่อาจ
ไม่สงสัยว่า หลี่ซีเยนั้นได้ฝึกกายเขียนมาแล้วถึงสองกายเขียนหรือ
หลายกายเขียน แต่ทว่า ความคิดของเขายังไม่อาจยืนยันได้ใน
เวลานี้

ในขณะนี้ ทุกคนที่อยู่ในเหตุการณ์ล้วนแล้วแต่พูดอะไรไม่ออก
เงียบสงบจนน่ากลัว ยอดฝีมือจำนวนมากที่อยู่ในเหตุการณ์ต่าง
มองหน้ากันและกัน

ไม่มีใครคาดคิดว่า การร่วมมือกันระหว่างนักพรตหลินและราชาสุรียากลับไม่สามารถรับกระบวนท่าของหลี่ซีเยแม่แต่กระบวนท่าเดียว เป็นเรื่องที่ไม่มีความเชื่อ ระดับความฝืนลิขิตสวรรค์ แข็งแกร่งจนไม่น่าเชื่อ

ไม่มีใครคาดคิดว่า ยอดฝีมือเฉกเช่นนักพรตหลินและราชาสุรียาร่วมมือกันกลับไม่สามารถรับกับหลี่ซีเยได้แม้เพียงกระบวนท่าเดียว เป็นความจริงที่ผู้คนไม่อาจยอมรับได้ แต่ทว่า ความจริงปรากฏอยู่ตรงหน้าต่อให้ไม่เชื่อก็ต้องเชื่อ

ก่อนหน้านี้ บางส่วนไม่พอใจในตัวของหลี่ซีเย กระทั่งผู้บำเพ็ญตนที่มองหลี่ซีเยเป็นศัตรู โดยเฉพาะยอดฝีมือเผ่าวิญญานเทพต้องรู้สึกสะท้อนภายในใจ เวลานี้พวกเขาไม่กล้าแสดงความไม่เคารพต่อหลี่ซีเย

การลงมือของหลี่ซีเยช่างคมขวัญจิตใจผู้คนเหลือเกิน!

“อ่อนเหลือเกิน” หลี่ซีเยเพียงกล่าวคำๆ นี้ออกมาอย่างเอ้อระเหย ลักษณะท่าทีไม่ได้ใส่ใจอะไรทั้งนั้น ท่าทีที่ตามใจเช่นนี้ของเขาทำให้ผู้คนต้องอึ้ง!

หลังจากบรรลุในเจดีย์แปดเหลี่ยมแล้ว ทำให้ทักษะของหลี่ซีเยมีความแข็งแกร่งยิ่งขึ้นกว่าเดิมอีก เขาก้าวเข้าสู่สวรรค์วิถี สัจธรรมของเขาไม่เพียงเป็นรูปเป็นร่างขึ้นมาแล้วเท่านั้น

ความจริงแล้ว หลี่ซีเยสามารถก้าวสู่สวรรค์วิถีตั้งแต่ก่อนหน้านี้มานานมาแล้ว เพียงแต่สัจธรรมของเขายังไม่สำเร็จ ดังนั้นจึงได้พยายามสยบและสะกดทักษะของตนเองเอาไว้เท่านั้น

หลังจากได้บรรลุสัจธรรมแรกเริ่มอันเป็นพรสวรรค์ของวิหค
มัจฉาแล้ว ทำให้สัจธรรมของหลี่ซิเย่ที่เดิมเป็นรูปเป็นร่างกลับ
กลายเป็นสมบูรณ์! ทำให้กำลังความสามารถของเขาก้าวหน้าขึ้น
อย่างรวดเร็ว!

คำว่าอ่อนเหลือเกิน สามคำนี้เมื่อนำมาใช้กับนักพรตหลินและ
ราชาสุริยามันไม่เหมาะสมจริงๆ เนื่องจากหากพวกเขาอ่อนเกินไป
จริงๆ ละก็ ผู้บำเพ็ญตนอื่นๆ คงไม่มีที่ที่จะยืนแล้ว

แต่ทว่า เวลาที่หลี่ซิเย่กลับพูดออกมาด้วยท่าทีเอ้อระเหย ทำ
ให้ในใจของคนจำนวนมากต้องสั่นสะท้านทีหนึ่ง หลายคนไม่กล้า
พูดอะไรออกมาอีก

เวลาตัวเอง ผู้คนจำนวนมากจึงรับรู้ได้ว่า หลี่ซิเย่นั้นมี
คุณสมบัติเพียงพออย่างแท้จริงในการแย่งชิงชะตาฟ้ากับเมิ่งเจิ้น
เทียน ! ก่อนหน้านั้น มีเผ่าวิญญาณเทพจำนวนมากไม่น้อยที่ลดค่าหลี่
ซิเย่ลงหาว่าหลี่ซิเย่อาศัยวิชาमार ไม่มีคุณสมบัติเพียงพอที่จะแย่ง
ชิงชะตาฟ้ากับเมิ่งเจิ้นเทียน

แต่ พลันที่หลี่ซิเย่ลงมือ ทำให้ผู้ที่กล่าวอ้างต่างๆ นี้ไม่สามารถ
พูดอะไรได้โดยสิ้นเชิง

ในเวลา นี้ สายตาของอ่องเทพจุมบาดาลถึงกับเต้นกระตุกนิด
หนึ่ง เขาไม่สบอารมณ์ในตัวของหลี่ซิเย่มาโดยตลอด และมองแล้ว
ไม่ถูกชะตา แต่ เขาไม่อาจไม่ยอมรับว่าหลี่ซิเย่นั้นแข็งแกร่งมาก
โดยแท้จริง

อย่างไรก็ตาม เมื่อได้เห็นหลี่ชียเอลงมืออีกครั้ง ทำให้ในใจของ
อ๋องเทพลมบาดาล ถึงกับสะท้อน กำลังความสามารถของหลี่ชียเอ
ได้เกินกว่าที่เขาคาดคิดอีกครั้ง

มีเพียงฉุนหยางลือ ที่นั่งเงียบ ความจริงแล้ว ขณะที่หลี่ชียเอก้าว
เดินออกมาจากเจดีย์แปดเหลี่ยมนั้น ฉุนหยางลือปลันเข้าใจได้
ทั้งหมด ยุคนี้นี้ไม่มีใครสามารถแย่งชิงชะตาฟ้ากับหลี่ชียเอได้อีกแล้ว!

ตอนที่ 1395 กลืนดวงอาทิตย์ดวงหนึ่ง

ไม่ถนัดนัก กว่านักพรตหลินและราชาสุริยาทั้งสองคนจะลุกขึ้นมาได้ เวลานี้พวกเขาลุกขึ้นมาด้วยท่าทีงุกๆ เงิ่นๆ เหมือนตาเฒ่าอายุแปดสิบอย่างนั้น กระทั่งยืนยังไม่ค่อยจะมั่นคงนัก

สำหรับเมิ่งเจิ้นเทียนที่อยู่ภายในรถม้านั้นกลับเงิบปราศจากเสียงใดๆ เนื่องจากเขารู้ว่านักพรตหลินและราชาสุริยายังมีธาตุแท้ภายในที่ไม่ได้เอ้อออกมาใช่ เขาต้องการให้นำพรตหลินและราชาสุริยาเป็นหุ่นทดสอบไฟตายของหลี่ซีเยเสียก่อน! เนื่องจากหลี่ซีเยประหลาดเหลือเกิน เขาเองก็มองไม่ทะลุ!

“เจ้าคนแซ่หลี่ เจ้าโหด เจ้าแข็งแกร่ง!” สูดหายใจ ราชาสุริยากล่าวด้วยความเครียดแน่นอกออกมาคำหนึ่ง กล่าวสำหรับพวกเขาแล้ว การพ่ายแพ้ในหนึ่งกระบวนการทำเป็นเรื่องที่อัปยศยิ่งนัก

“พวกเจ้าจะยินดียิ่งจะออกมาให้ข้าตัด หรือต้องการให้ข้าเข้าไปเด็ดเอาหัวเจ้าออกมากันล่ะ?” หลี่ซีเยพูดออกมาตามอารมณ์

อย่าว่าแต่ราชาสุริยาและนักพรตหลินเลย แม้แต่เมิ่งเจิ้นเทียนเขาก็ไม่เก็บมาใส่ใจ แล้วทำไมเขาจะต้องไปสนใจในสติปัญญาของนักพรตหลินและราชาสุริยาว่าเป็นชนใด

“ฮ่า ฮ่า ฮ่า.....” เมื่อถูกหลี่ซีเยทำให้อับอายถึงเพียงนี้ นักพรตหลินโกรธจัดจนต้องหัวเราะออกมา เขาหัวเราะเสียงดังกล่าวว่า “เจ้าคนแซ่หลี่ แม้ว่าเจ้าจะแข็งแกร่งมาก แต่ ไม่ได้

หมายความว่าพวกเราคือเนื้อที่อยู่บนเขียง สุดแต่เจ้าจะเชือด
เนื้อมัน! ถ้าหากต้องการจะสู้กับอีก พวกเราคงสู้ได้อีกครั้ง พวก
เราไม่เคยกลัวใครอยู่แล้ว!"

คำพูดเช่นนี้ของนักพรตหลินทำให้ผู้ที่อยู่ในเหตุการณ์จำนวน
ไม่น้อยถึงกับตะลึง ยิ่งบรรดาฝ่าวิญญานเทพดั่งยแล้ว พวกเขา
รู้สึกยินดีในใจ พวกเขาต่างกระหายอยากให้นักพรตหลินและราชา
สุริยาสามารถสร้างควมมหัสศจรรย์ขึ้นมาสักครั้ง พลิกสถานการณ์
กลับมา

กล่าวสำหรับฝ่าวิญญานเทพแล้ว แม้ว่ารราชาสุริยาและ
นักพรตหลินจะไม่ใช่อาวรุ่งกลุ่มคนรุ่นใหม่ทีแข็งแกร่งที่สุด แต่ทว่า
นับว่าถูกจัดอยู่ในอันดับเหมือนกัน ถ้าหากว่าพวกเขาสองคน
ร่วมมือกันยังต้องพ่ายแพ้ต่อหลีซีเยในหนึ่งกระบวนท่า เมื่อเป็น
เช่นนั้น กล่าวสำหรับพวกเขา กระทั่งกล่าวสำหรับฝ่าวิญญาน
เทพทั้งเผ่าแล้ว มันช่างไม่ยุติธรรมเหลือเกิน!

"ที่แท้ยังมีท่าไม้ตายไม่ได้นำออกมาใช้นะเนี่ย" หลีซีเยหัวเราะ
ตามใจปรารถนา กล่าวหา "งั้นก็จัดเอาท่าไม้ตายออกมาก็แล้วกัน
คำพูดของข้ายังมีผลอยู่ ไม่ว่าพวกเจ้าจะมีท่าไม้ตายอะไรก็ตาม
หากสามารถต้านข้าได้สามถึงห้ากระบวนท่า ข้าจะมอบโชคชะตา
ใหญ่ให้พวกเจ้า!"

คำพูดเช่นนี้ของหลีซีเยทำให้ราชาสุริยาและนักพรตหลิน
โมโหจนพระอักษเลือดออกมา พ่ายแพ้ให้กับหลีซีเยในหนึ่งกระบวน
ท่าถือเป็นความอัปยศอย่างใหญ่หลวงแล้ว เวลานี้ยังถูกหลีซีเยทำ
ให้ต้องอับอายเช่นนี้อีก!

เวลานี้ ทั้งนักพรตหลินและราชาสุริยามองตากันและกันที่หนึ่ง พวกเขากัดฟันตัดสิ้นใจขึ้นเด็ดขาดทุ่มทุกอย่าง โดยที่ราชาสุริยาได้กล่าวน้ำเสียงที่โหดว่า "หลี่ซีเย พวกเราไม่ตายไม่เลิก!"

พลันที่กล่าวขาดคำ "ตูม" เสียงดังสนั่นหวั่นไหว มาที่นี้ ราชาสุริยาได้หยิบเอากลองศักดิ์สิทธิ์ออกมาใบหนึ่ง ขณะที่กลองศักดิ์สิทธิ์ถูกเปิดออก ปราบกฏดวงอาทิตย์ดวงหนึ่งลอยขึ้นมา

"คร้าก คร้าก" มาที่นี้ แม้แต่พื้นดินยังถูกความร้อนเผาจนแห้งแตกกระแหง ด้วยความร้อนแรงของเปลวเพลิงได้เผาผลาญจนพื้นดินแห้งและแตกในทันที

ทุกคนต่างถอยห่างเมื่อยามที่ดวงอาทิตย์ดวงนี้ปรากฏ พลังเพลิงแค้นดูเหมือนสามารถเผากระษัตริย์ระดับจักรพรรดิเทพให้ตายได้!

ผู้คนจำนวนมากถึงกับสิ้นเทากายในใจ เมื่อมองเห็นดวงอาทิตย์ที่คล้ายพลังเพลิงแก่นออกมา ถึงแม้ว่าดวงอาทิตย์ที่อยู่ตรงหน้าดวงนี้จะมีขนาดเล็กมากเมื่อเทียบกับดวงอาทิตย์จริงๆ ที่อยู่บนท้องฟ้า แต่ทว่า พลังเพลิงแก่นที่มันเก็บเอาไว้ภายในตัวเหมือนว่าสามารถเผาผลาญโลกๆ หนึ่งได้อย่างนั้น

"ดวงอาทิตย์ดวงนี้มีพลังเพลิงแก่นอยู่ปริมาณเท่าไร? หนึ่งในสิบของดวงอาทิตย์ หรือจะเป็นสองถึงสามในสิบ?" หลายคนรู้สึกหวั่นเกรงมากเมื่อเห็นดวงอาทิตย์ดวงนี้ ไม่เว้นแม้แต่รุ่นอาวุโส

"ตุ้ม....." ในขณะนี้ ราชาสุริยาพยายามทนต่ออาการ บาดเจ็บปะทะกายสุริยันของตนออกมาอย่างเต็มที่ ห้ายที่สุด เขาได้ อ้าปากกลืนกินดวงอาทิตย์ดวงนี้เข้าไป

"โครม....." เมื่อราชาสุริยาได้กลืนกินดวงอาทิตย์ดวงนี้เข้าไป แล้ว ปราณลูกเป็นไฟทั่วร่างขึ้นมา จากนั้น ได้ยินเสียงดัง "คร้า กก คร้ากก" เหมือนอะไรแตกกร้าว ร่างกายของราชาสุริยาปรากฏ เป็นรอยแยกปรือออกเป็นริ้วๆ พลังเพลิงแก่นสุริยันที่นำกล้วได้พวย พุ่งออกมาจากรอยแยกปรือจากร่างกายของราชาสุริยา

ตัวของราชาสุริยาในเวลานี้ก็เหมือนเขาไฟที่กำลังปะทุลาวา ออกมาอย่างบ้าคลั่งอย่างนั้น พร้อมทั้งจะระเบิด ซึ่งถ้าหากเขาเกิด ระเบิดขึ้นมาจริงๆ ละก็ รับประกันได้ว่าสามารถระเบิดทำลายสิ่งทุก สิ่งทุกอย่างที่อยู่ในบริเวณนี้

"อ้ากก....." ราชาสุริยาร้องออกมาอย่างน่าเวทนา ท่ามกลางเสียงแตกกร้าวดังคร้าก คร้าก ปรากฏว่ารอยปริร้าวของ ร่างกายราชาสุริยาถ่วงมวกขึ้นๆ เหมือนดวงอาทิตย์ที่เขากลืน กินเข้าไปนั้นต้องการตั้งร่างของเขาให้ระเบิดเป็นเสียงๆ อย่างนั้น

แต่ทว่า ท่ามกลางเสียงร้องน่าเวทนานั้น ราชาสุริยาได้ ขับเคลื่อนกายสุริยันของตนอย่างบ้าคลั่ง ประกายบนร่างกายของ เขาดูเล็ดล้ามากขึ้นเรื่อยๆ

"แกริ้งค์ แกริ้งค์ แกริ้งค์" เสียงโลหะดังขึ้น ในเวลานีเอง ราชาสุริยาพยายามอาศัยหลักกฎเกณฑ์พลังเพลิงแก่นสุริยันมาปิดกั้น ร่างกายของตนเอาไว้ เพื่อไม่ให้ดวงอาทิตย์ดันร่างกายของตนต้อง

ระเบิด ขณะเดียวกัน ร่างกายของเขาพยายามกลืนและดูดซับเอาพลังเพลิงแก่นสุรียันเอาไว้

แท้จริงแล้ว เมื่อราชาสุรียามาถึงทะเลกระดูก ได้รับพลังที่ไม่เลวนัก โดยไปได้ดวงอาทิตย์ดวงหนึ่งจากโครงกระดูกขนาดยักษ์ โครงหนึ่ง ลือกันว่า ดวงอาทิตย์ดวงนี้เป็นพลังที่ถูกรวบรวมเอาไว้ภายในร่างกายของวิญญูต์หนึ่ง หรือนกสามขาที่อยู่ในตำนาน

เดิมทีราชาสุรียาตั้งใจว่าจะค่อยๆ ดูดซึมเอาพลังเพลิงแก่นสุรียันจากดวงอาทิตย์ดวงนี้หลังจากที่ได้ดวงอาทิตย์ดวงนี้มาแล้ว ถ้าหากเขาสามารถดูดซึมเอาพลังเพลิงแก่นสุรียันของดวงอาทิตย์ดวงนี้จนหมดสิ้น ก็จะเพิ่มพูนกำลังความสามารถของเขาขึ้นไปอีกหลายระดับ..

แต่ว่าพลังเพลิงแก่นสุรียันของดวงอาทิตย์ดวงนี้รุนแรงมาก หากคิดจะดูดซึมจนหมดสิ้นอย่างน้อยต้องใช้เวลาดึงสิบปีขึ้นไป กระทั่งหลายสิบปี

แต่ทว่า มาคราวนี้ราชาสุรียาถูกบีบคั้นจนคลั่งขึ้นมาแล้ว หากวันนี้เขาไม่หวังคืนความอภัยศที่ ได้รับ แตนวิญญูต์ สวรรค์คงยากที่จะมีที่ยืนสำหรับเขาอีกต่อไป ดังนั้น ท่ามกลางความบ้าคลั่งนี้ราชาสุรียาถึงไม่คำนึงถึงผลที่จะตามมาทุกอย่าง ด้วยการกลืนกินดวงอาทิตย์ดวงนี้เข้าไป

กล่าวสำหรับราชาสุรียาแล้ว วันนี้เขาขอแลกกับหลี่ซิเย่ชนิดไม่ตายไม่เลิกธา หากไม่ใช่เขาตาย ก็คือหลี่ซิเย่ม้วย!

เวลานี้ นักพรตหลินได้ล้วงเอาขวดออกมาใบหนึ่ง ขวดใบนี้มีลักษณะโบราณมาก เห็นแล้วรู้ได้ทันทีว่าขวดนี้มีอายุไม่ใช่น้อยเลย อีกทั้งขวดใบนี้ยังถูกปิดทับเอาไว้ด้วยฝ้ายันต์วิเศษ ขวดที่ถูกเก็บรักษาด้วยฝ้ายันต์วิเศษเช่นนี้ ทำให้ผู้คนสามารถรับรู้ได้ทันทีว่า สิ่งที่บรรจุอยู่ภายในขวดใบนี้ต้องไม่ธรรมดาอย่างแน่นอน

เวลานี้ นักพรตหลินได้เปิดฝ้ายันต์ที่ผนึกขวดออก ดึงจุกที่ปิดปากขวดออกมา ยามที่เขาดึงเอาจุกที่ปิดปากขวดออกไปนั้น "แว้งค์" ปรากฏขวดวิเศษนี้ได้พวยพุ่งประกายออกมา จากนั้นเสียงดัง "ตูม" เห็นลำแสงสายหนึ่งที่ศักดิ์สิทธิ์บริสุทธิยิ่งพุ่งขึ้นสู่ท้องฟ้า

"ตูม.....ตูม.....ตูม....." ภายใต้น้ำแสงที่ศักดิ์สิทธิ์ กระทบท้องฟ้าอย่างสิ้นไหว ขณะที่ลำแสงศักดิ์สิทธิ์บริสุทธิพุ่งขึ้นท้องฟ้านั้น ปรากฏดอกบัวขนาดยักษ์ดอกหนึ่งที่เบ่งบานเต็มที่ยบนท้องฟ้า

ขณะที่ดอกบัวดอกนี้เบ่งบาน ประกายที่ศักดิ์สิทธิ์บริสุทธิได้แผ่กระจายลงมาเต็มท้องฟ้า ในเวลานี้ ทิวทัศน์ฟ้าดินล้วนแล้วแต่เหมือนอาบอยู่กับประกายศักดิ์สิทธิ์บริสุทธินี้

ในขณะที่เดียวกัน ภายในขวดวิเศษมีเสียงเขี่ยดังออกมา เหมือนว่ามีเขี่ยกำลังเทศนาธรรมอย่างนั้น ปรากฏหลักกฎเกณฑ์ที่มีขนาดเล็กมากแต่ละเอียดลออขึ้นมา เหมือนเป็นภุติที่บินออกมาจากขวดวิเศษนั้น โบกพัดปีกที่โปร่งใสของมัน

ทันใดนั้น นักพรตหลินที่อยู่ในมือได้ถือขวดวิเศษเอาไว้ นั่นเหมือนหนึ่งว่าเขาได้กลายเป็นเขี่ยนไปแล้ว ส่วนที่ที่เขาจับอยู่ได้กลายเป็นดินแดนเขี่ยนไป

"นี่คืออะไร....." ผู้คนจำนวนมากมองด้วยความเหม่อลอยกับภาพอัศจรรย์ที่ได้เห็น เวลานี้ ทุกคนเข้าใจว่าสิ่งที่อยู่ในมือของนักพรตหลินต้องเป็นของล้ำค่าเป็นของเขียยที่มีเพียงหนึ่งไม่มีสองในหล้าแน่นอน

ผู้คนจำนวนมากมองดูภาพเหตุการณ์ตรงหน้าด้วยความเหม่อลอยไม่ได้สติอยู่เป็นเวลานาน กระทั่งมีคนทีโล่เดินตาม ของที่อยู่ในขวตวิเศษต้องเป็นของที่สุดยอดในหล้าอย่างแน่นอน ถ้าหากสามารถแย่งชิงเอามาได้สักก็ รวยละแน่นอน

"เลือดวัณณะกายเขียยชั้นสมบูรณ!" ระดับอ่องเทพเตมาคนหนึ่งเมื่อได้เห็นภาพนี้แล้ว รู้ว่าสิ่งที่บรรจุอยู่ในขวตวิเศษคืออะไร สิ่งก็บร้งสั้นห่มที่หนึ่ง และพิมพ์ออกมา

"เลือดวัณณะกายเขียยชั้นสมบูรณ!" หลายคนต้องร้องเสียงหลงออกมา เมื่อได้ยินคำพูดของอ่องเทพเตมาผู้นั้น

ในเวลานี้ ผู้คนจำนวนมากไม่ถ้วนที่มองดูขวตวิเศษที่อยู่ในมือของนักพรตหลินแล้วต่างอยากได้มากครอบครองมาก กระทั่งบางคนถึงกับแลบลิ้นเลียริมฝีปากพลีบๆ! ต่อให้เป็นคนโง่ก็ยั้งรู้ว่าเลือดวัณณะกายเขียยชั้นสมบูรณคือของวิเศษระดับเขียย!

เลือดวัณณะกายเขียยชั้นสมบูรณเป็นสิ่งที่ประเมินค่าไม่ได้ หากสามารถรับประทานเข้าไป เกรงว่าต้องได้รับประโยชน์ที่ประเมินไม่ได้ไปชั่วชีวิต!

เป็นที่ทราบกันดีว่า ปฐมบรรพบุรุษของสมุทธเลียงกิเลสเป็นผู้ที่สำเร็จกายพิสุทธิชั้นสมบูรณ ขณะที่กายพิสุทธิคือกายเขียยที่มี

คุณสมบัติอ่อนโยนมากที่สุดในบรรดาสิบสองกายเซียน เลือด
วิฆเนศกายเซียนชั้นสมบูรณ์เช่นนี้ นับได้ว่าเป็นเลือดวิฆเนศที่
อ่อนโยนที่สุดในบรรดาเลือดวิฆเนศทั้งหมดของสิบสองกายเซียน
การรับประทานเลือดวิฆเนศเช่นนี้ จะส่งผลเสียกับผู้ป่วยพิญตุน
ต่ำสุด

หากเปลี่ยนเป็นกายเซียนอื่นๆ หากระดับคนผู้นั้น ไม่แข็งแรง
พอละก็ ฝืนรับประทานเลือดวิฆเนศกายเซียนชั้นสมบูรณ์เข้าไป
เกรงว่าร่างกายของคนผู้นั้นจะถูกทำร้ายจากเลือดวิฆเนศกายเซียน
ชั้นสมบูรณ์นั้น ขณะที่เลือดวิฆเนศกายเซียนชั้นสมบูรณ์ของกาย
พิสุทธ์กลับมีฤทธิ์ที่อ่อนโยน ต่อให้ฝืนรับประทานเข้าไปผลเสียที่
เกิดขึ้นก็มีอย่างจำกัด

ลองคิดดู เลือดวิฆเนศกายเซียนชั้นสมบูรณ์ลักษณะเช่นนี้ ใคร
บ้างจะไม่ต้องการ? แม้ว่าทุกคนไม่รู้ว่ายานในขวดวิเศษขวดนี้ของ
นักพรตหลินจะบรรจุเลือดวิฆเนศเอาไว้เท่าไร แต่ กล้าลงมือรับผู้
บำเพ็ญตนจำนวนมากแล้ว ต่อให้เลือดวิฆเนศกายเซียนชั้น
สมบูรณ์ของกายพิสุทธ์เพียงหยดเดียว หากได้รับประทานเข้าไป ก็
สามารถทำให้พวกเขาได้รับประโยชน์มหาศาลไปชั่วชีวิต

เวลานี้ สิตได้สำนึกทำให้ผู้คนจำนวนมากถึงกับเลียริมฝีปาก
เมื่อมองเห็นขวดวิเศษใบนั้นของนักพรตหลิน แน่نون ไม่มีใคร
กล้าลงมือแย่งชิงขวดวิเศษขวดนี้ของนักพรตหลิน

นักพรตหลินมองดูขวดวิเศษของตนด้วยความเจ็บปวดใจยิ่ง
เป็นที่ทราบกันดีว่า สมุทราเลียงกิเลสของเขาก็เหลือเลือดวิฆเนศ
ดังกล่าวอยู่เพียงเท่านั้น นับตั้งแต่ปรมาจารย์ได้มอบให้กับเขาแล้ว

เขาก็เสียดายและไม่ต้องการใช้มัน แต่ทว่า มาวันนี้เขาจำเป็นต้อง
หุ้มเต็มที!

ในที่สุด นักพรตหลินก็ตัดสินใจปากกัดตีนถีบกินเลือดวัวตนะที่ยังคง
เหลืออยู่เพียงเท่านั้นในขวตริเศษจนหมดสิ้น!

"แว้งค์....." หลังจากนี้นักพรตหลินได้ดื่มเลือดวัวตนะที่มี
อยู่ทั้งหมดไปแล้ว ขนตัวของเขาปรากฏเป็นประกายที่ศักดิ์สิทธิ์
บริสุทธิ์ยิ่งแม้กระจายออกมา และดูเจิดจ้ามากขึ้นเรื่อยๆ เหมือนว่า
ร่างกายของเขาถูกจุดติดให้สว่างไสวอย่างนั้น

"ตูม....." บังเกิดเสียงดังสนั่น จากนั้น ปรากฏลำแสงที่ทรง
พลังยิ่งปะทุขึ้นมาจากร่างกายของนักพรตหลิน และลำแสงสายนี้
ได้ส่องประกายสว่างไสวไปทั่วฟ้าดิน ทำให้ทั่วฟ้าดินกลับกลายเป็น
ศักดิ์สิทธิ์บริสุทธิ์ยิ่ง ทุกคนล้วนแล้วแต่ได้อาบอยู่ท่ามกลางประกาย
ที่ศักดิ์สิทธิ์บริสุทธิ์นี้

เวลานี้ ร่างทั้งร่างของนักพรตหลินดูเหมือนโปร่งแสงอย่างนั้น
เหมือนว่าร่างกายของเขาได้กลายเป็นประกายก้อนหนึ่ง ในขณะที่
ร่างกายของเขากลับกลายเป็นโปร่งแสงเสียแล้ว กระทั่งเสื้อผ้าและ
ทุกสิ่งทุกอย่างของเขาล้วนแล้วแต่กลายเป็นโปร่งแสงจนสิ้น

ในเวลานี้ ขนห้องฟ้าถึงกับมีดอกบัวแต่สะดอกโปรยปรายลง
มา โดยที่ดอกบัวเหล่านี้แลดูศักดิ์สิทธิ์บริสุทธิ์ยิ่งนัก ยิ่งกว่านั้น ยัง
มีดอกบัวดอกหนึ่งเบ่งบานอยู่ใต้เท้าของนักพรตหลิน ค่อยๆ ยกตัว
นักพรตหลินลอยขึ้นไป

ในเวลานี้ นักพรตหลินเหมือนหนึ่งร่างกายของเขา กำลังจะ
กลับกลายเป็นเซียนอย่างนั้น

“แว้งค์” เลี้ยววินาทีนี้เอง อารูกายเซียนชั้นสมบูรณ์ที่อยู่ใน
มือได้พวยพุ่งประกายไร้สิ้นสุดออกมา ประกายที่ศักดิ์สิทธิ์และ
บริสุทธิ์ส่องสว่างฟ้าดิน สาดส่องไปเก้าแดน

ท่ามกลางประกายเช่นนี้ เสมือนหนึ่งมีเซียนอยู่ผู้หนึ่งยืนอยู่
ตรงนั้น เซียนผู้นี้มีความสูงส่งและบริสุทธิ์ เหมือนว่าเขากำลังยืนอยู่
บนโลกอีกโลกหนึ่ง

ด้วยเซียนลักษณะเช่นนี้แหละที่สามารถก้มมองดูเก้าแดน
ควบคุมสรรพสิ่ง สามารถขบไล่ความมืดมิด ขำระล้างจอมมารให้
บริสุทธิ์ ทุกสิ่งล้วนต้องหลีกทางให้กับการคงอยู่ของเขา หลีก
กฎเกณฑ์ที่ดี การโจมตีก็ช่าง ล้วนแล้วแต่หลีกหนีไม่อาจเข้า
ใกล้ตัวของเขา

ครั้นได้เห็นนักพรตหลินบังเกิดปรากฏการณ์ประหลาดเช่นนี้
ออกมา ทำให้หลายคนถึงกับต้องเสียวริมฝีปากพลีบๆ แม้แต่คนโง่
ยังดูออกว่า การตีเมล็ดวัณณะกายเซียนชั้นสมบูรณ์เข้าไปแล้วจะ
ได้รับประโยชน์อย่างมหันต์ ไม่เพียงทำให้พลังการต่อสู้เพิ่มขึ้น
อย่างก้าวกระโดด อีกทั้งยังทำการร่างกายของนักพรตหลิน

เปลี่ยนไปไม่น้อยทีเดียว ซึ่งจะทำการปรับสายเลือดและกายพิสูทธิ
ของนักพรตหลินให้ดีขึ้นจากเดิมเป็นอันมาก

เลือดวัฒนธรรมกายพิสูทธิชั้นสมบูรณ์นะเนี่ย ของแบบนี้ไม่ว่าใคร
ก็ต้องการได้มันมาครอบครอง มันคือของบำรุงชั้นเลิศเลยทีเดียว
กระทั่งมีความอ่อนโยนบริสุทธิ์มากกว่าโอสถเขี่ยนใดๆ

"ตูม....." นั่นนี่เอง เสียงคำรามจากราชาสุริยาดัง "อ้ากก"
ขึ้นมา เพียงช่วงพริบตาเดียวเท่านั้น ร่างกายของราชาสุริยาได้เกิด
การเปลี่ยนแปลงขึ้นมา ตัวเขาได้กลับกลายเป็นสูงใหญ่ยิ่งนัก
เหมือนตั้งเข็มนาฬิกาขึ้นหนึ่งที่ยืนตระหง่านอยู่ตรงนั้น

เวลานี้ ร่างกายของราชาสุริยาเหมือนอาบอยู่ท่ามกลางเพลิง
แก่นสุริยัน แม้กระทั่งเส้นผมของเขายังถายมาจากเพลิงแก่นสุริยัน
เพลิงแก่นสุริยันแต่ละสายที่เปล่งมาเหมือนน้ำตก ได้กลายเป็นเส้น
ผมของราชาสุริยา

ขณะเดียวกัน ดวงตาทั้งสองของราชาสุริยาได้กลายเป็นดวง
อาทิตย์สองดวง ขยายที่สายตาคู่นี้สอดส่องไปที่ใด สามารถได้ยิน
เสียงดัง "จืด" กระทั่งพื้นปฐพียังถูกเผาไหม้จนทะเล

ทันทีที่ราชาสุริยาก้าวเท้าออกไป เสียงเผาไหม้ "จืด จืด จืด"
ดังขึ้น ดินที่อยู่ใต้ฝ่าเท้าถูกอุณหภูมิสูงที่ปากแล้วเผาจนหลอม
กลายเป็นลาวาเหลว นากล้วยยิ่งนัก

"นี่เท่ากับตัวเขาจะกลับกลายเป็นไปอย่างนั้นรึ?" หลายคน
รู้สึกขนลุกชูหัวใจเมื่อเห็นภาพที่ปากแล้วเช่นนี้ของราชาสุริยา ใน

เวลานี้ ผู้คนต่างทยอยกันถอยห่างอีกครั้ง พาตัวเองออกห่างไกลขึ้น ไกลจากบริเวณที่เป็นสมรภูมิรบมากยิ่งขึ้น

"นี่มันเป็นการเสี่ยงกับโอกาสรอดที่น้อยมาก หากทำสำเร็จ ก็จะได้ประโยชน์ไปชั่วชีวิต" รุนอาวูโสต้องกล่าวทอดถอนใจออกมา เมื่อเห็นราชาสุรียากลายเป็นมนุษย์ขนาดยักษ์คล้ายตั้งสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่อาศัยอยู่ในดวงอาทิตย์อย่างนั้น

การที่ราชาสุรียากลับกินดวงอาทิตย์เข้าไปทั้งดวง ทำให้พลังกายสุรียันเพิ่มพูนขึ้นอย่างมหาศาลในช่วงปริบตา ทำให้พลังการต่อสู้เพิ่มสูงขึ้นหลายขั้นภายในชั่วระยะเวลาอันสั้นเช่นนี้!

แน่นอน ตัวของราชาสุรียาเองก็มีความเสี่ยงสูงมากกับการกลับกินดวงอาทิตย์เข้าไปทั้งดวง ถ้าหากร่างกายของเขาไม่สามารถทนต่อพลังอำนาจของเพลิงแก่นสุรียันได้ละก็ ร่างของเขาจะต้องถูกเพลิงแก่นสุรียันของดวงอาทิตย์ดวงนี้เผาไหม้จนกลายเป็นเถ้าธุลีไป โดยไม่ต้องรอให้หลิขีเยลงมือ

แต่ทว่า ภายใต้ความเสี่ยงที่สูงมากเช่นนี้ ราชาสุรียากลับสามารถทำได้สำเร็จ ซึ่งจะทำให้เขาได้รับประโยชน์จากการนี้ไปชั่วชีวิต!

"ตูม....." นาที่นี้เอง อาวุธราชันที่อยู่ในมือของราชาสุรียาพลันปะทะกับภาพราชันที่นำกล้าวปราศจากผู้ต่อกรขึ้นมาในทันที ในเสี้ยววินาทีนี้เอง ปรางค์ภูประกายเขียนไม่มีสิ้นสุดที่รุนแรงพุ่งขึ้นมา ท้ามกลางประกายราชันเขียนที่พุ่งขึ้นปรางค์ภูร่างเงาที่สูงใหญ่ร่างหนึ่งยืนอยู่ตรงนั้น

ร่างเงาที่ยืนอยู่ตรงนั้น เหล่าสรรพชีวิตให้การกราบไหว้ เป็นที่ยำเกรงของสิ่งศักดิ์สิทธิ์ สามารถตัดสิ้นความทั้งหายนและหยาบ ควบคุมวิญสงสาร ควบคุมหมื่นแดน!

"หรือนี้จะสามารถสำแดงเคล็ดราชันสังหารได้ด้วยอย่างนั้นหรือ?" ผู้คนจำนวนมากกล่าวด้วยความหวาดผวา เมื่อเห็นอาวุธราชันที่อยู่ในมือของราชาสุริยาสำแดงอำนาจพรหฺมณชั้นที่น่ากลัว เช่นนี้ออกมา

"หลี่ซีย่ รับความตายเสียเถอะ!" ทันใดนั้น ราชันสุริยันและนักพรตหิณค้ำรามออกมาพร้อมกัน ขณะนี้พวกเขาทั้งสองค้ำรามเสียงดังออกมานั้น พลังลมปราณทั้งหมดได้ถ่ายทอดไปยังอาวุธของพวกเขา และสำแดงกระบวนท่าการโจมตีที่แข็งแกร่ง พาลและทรงพลังที่สุดในชีวิตของพวกเขาออกมา

"ปัง" การโจมตีของพวกเขายังไม่ทันถึงตัว อากาศที่ว่างเปล่าพลันแตกละเอียดทันที หินไว้เพียงหลุมดำที่น่ากลัวยิ่งเอาไว้

"ตุ้ม.....ตุ้ม.....ตุ้ม....." เสียงตุ้มตามดังขึ้นขึ้นระยะ เสมือนหนึ่งฟ้าถล่มดินทลาย ระหว่างที่อาวุธราชันฟาดฟันขึ้นลง บนท้องฟ้าถึงกับปรากฏดวงอาทิตย์ร่วงหล่นลงมาจากฟากฟ้า นับพันนับหมื่นดวง

สภาพเช่นนี้สามารถจินตนาการได้อยู่แล้ว เมื่อดวงอาทิตย์จำนวนนับพันนับหมื่นดวงพุ่งโจมตีเข้ามาอย่างฉับพลันทันที เหมือนว่ามันสามารถทำลายโลกให้ย่อยยับได้ทั้งโลก ภายใต้การพุ่งเข้าทำลายของดวงอาทิตย์จำนวนหมื่นพัน เกรงว่าทุกสิ่งทุกอย่างบนโลกคงไม่มีหลงเหลืออีกต่อไป

“แว้งค์.....” ที่แตกต่างไปจากราชาสุรียาก็คือ พลันที่นักพรต
หลินลงมือ ปรากฏเป็นประกายจุดๆ หนึ่งที่ศักดิ์สิทธิ์และบริสุทธิ์ยิ่ง
เริ่มเบ่งบานขึ้นมา เมื่อประกายจุดนี้เบ่งบานไปถึงขีดสุดในพริบตา
ได้ยินเสียง“คร้าก” ดังขึ้น เหมือนว่าประกายจุดนี้ต้องการรุดนฟ้า
ดินให้ระเบิดออกอย่างนั้น

พลันที่ทั้งสองคนต่างสำแดงวิชาที่แข็งแกร่งที่สุดออกมา หลาย
คนรู้สึกใจหายใจคว่ำ ตกใจถึงกับหวาดกลัวยิ่งนัก!

หลี่ชียเอเพียงอึ้งๆ เท่านั้น เมื่อต้องเผชิญกับดวงอาทิตย์จำนวน
นับหมื่นนับพันที่พุ่งโฉบตีเข้ามา และประกายจุดหนึ่งที่ระเบิดแตก
ออก โดยไม่ได้ใส่ใจแม้แต่น้อย ร่างกายของเขาพลันเปล่งประกาย
สว่างขึ้นมาครั้งหนึ่ง “แว้งค์” เสียงหนึ่งดังขึ้น หลังจากนี้เสียงนี้ดัง
ขึ้นทุกอย่างดูเหมือนจะเชื่อมโยงขึ้นในทันใด

ทันใดนั้น ปรากฏแสงสว่างสีดำขึ้นมา จังหวะที่เข้าดวงสีดำนี้
ปรากฏทุกอย่างกลับกลายเป็นเชื่อมโยงขึ้นมา

อาณัติกรหนักอึ้ง! เมื่ออาณัติกรนี้ถูกเปิดออก ทุกอย่างดูจะ
ชะงักขึ้นมา ทุกอย่างสิ้นแล้วแต่ถูกสยบเอาไว้

เดิมนดวงอาทิตย์จำนวนนับหมื่นนับพันที่พุ่งเข้าโฉบตีต่อหลี่
ชียเอพลันหยุดชะงักไม่เคลื่อนที่ต่อไป ประกายจุดนั้นที่เบ่งบานและ
ระเบิดออกก็พลันหยุดลงเช่นกัน

เหมือนว่าภายในเสี้ยววินาทีนี้แม้แต่เวลายังหยุดลง ทุกอย่าง
กลับกลายเป็นเชื่อมโยงชั่ว กระทั่งวินาทีที่ยังกลับกลายเป็นนานเท่า
ศตวรรษ

ภายใต้อาณัติกรหนักอืด สิ่งนี้ยังไม่ใช่สิ่งที่น่ากลัวที่สุด ที่น่ากลัวที่สุดคือการถูกสยบท่ามกลางการยุบชะงักเช่นนี้

“ปัง ปัง ปัง” เดิมดวงอาทิตย์ล้านวอนนับหมื่นนับพันที่พุ่งเข้าโจมตีต่อหลิขิเยพลันหดตัวลงอย่างรวดเร็วในเวลาี่ ดวงอาทิตย์แต่ละดวงทยอยกันร่วงหล่นลงบนพื้น

ก่อนหน้านี้ ดวงอาทิตย์แต่ละดวงที่มีขนาดยักษ์เท่าอุกาบาตานั้น เวลาี่กลับหดตัวลงอย่างรวดเร็ว เพียงชั่วพริบตาเดียวเท่านั้นก็กลายเป็นขนาดเท่ากำปั้น ถูกสยบไปในทันที ดูไปแล้วสภาพเช่นนี้คล้ายตั้งดวงอาทิตย์แต่ละดวงกำลังหดตัวและแตกสลาย

ภายใต้อาณัติกรหนักอืด ประกายจุดนั้นที่เดิมเบ่งบานและระเบิดออกมาอย่างรวดเร็ว เวลาี่หดตัวลงอย่างรวดเร็วท่ามกลางเสียงที่ดัง “ปัง ปัง ปัง” สุดท้ายประกายจุดนี้ที่เดิมที่สามารถตั้งฟ้าดินแห่งนี้ให้ระเบิดได้กลับหดตัวลงกลับไปเป็นขนาดรูปร่างที่เหมือนเดิม ลากนั้น ยังคงหดตัวต่อไปเรื่อยๆ

ที่ไม่น่าเชื่อก็คือ ประกายจุดเพียงเท่านั้นกลับเหมือนมีน้ำหนักเป็นพันล้านตัน และมันก็ได้ตกลงบนพื้นท่ามกลางความรู้สึกถึงความไม่น่าเชื่อของผู้คน

สิ่งที่ถูกสยบไปจะมีเพียงดวงอาทิตย์ที่พุ่งโจมตีเข้ามา และประกายจุดที่เบ่งบานเท่านั้น! ภายใต้รัศมีของอาณัติกรหนักอืดนี้ แม้แต่ราชาสุรียาและนักพรตหลักก็ได้รับผลกระทบอย่างหนัก

“เป๊ยะ เป๊ยะ เป๊ยะ” เสียงกระดุกหุดตัวเล็กลงดังขึ้น ราชาสุริยา
ที่เดิมมีรูปร่างสูงใหญ่ถูกสยบจนร่างของเขาเริ่มหดตัวเล็กลง

“อ้ากก.....” ราชาสุริยาร้องคำรามออกมา หวังต่อต้านกับ
พลังสยบเช่นนี้ แต่ทว่า การต่อต้านของราชาสุริยาไร้ผล ภายใต้
อาณัติจักรหนักอึดไม่อาจเป็นไปตามปรารถนาของเขา ร่างกาย
ของเขายังคงหดตัวเล็กลงเรื่อยๆ

สำหรับนักพรตหลินนั้น เดิมเขามีลักษณะเหมือนบรรลु
กลายเป็นเข็ญ ร่างของเขาพวยพุ่งเป็นประกายออกมา แต่ทว่าใน
เวลานี้ ภายใต้อาณัติจักรหนักอึด ประกายบนตัวของนักพรตหลิน
พลันเหี่ยวเฉาลง กลายเป็นสลดและอบแสง ดอกบัวที่เบ่งบานเต็มที่
แต่เดิมพลันหดตัวเหมือนเหี่ยวแห้งลงอย่างนั้น

นาทีนี้ ไม่ว่าจะเป็ประกายก็ดี ดอกบัวก็ช่าง ล้วนแล้วแต่ได้รับ
การสยบโดยตรง และทยอยร่วงลงสู่พื้นดิน

“ปัง ปัง” เสียงเท้าที่เหยียบลงพื้นดังขึ้น ตอนแรก นักพรตหลิน
และราชาสุริยาก็ดึงเท้าออกไปหมายหลบหนีออกไปจากที่
ตรงนี้ แต่ทว่า เวลานี้พ้ามกลางอาณัติจักรหนักอึดนี้ พวกเขาจะ
ก้าวออกไปก้าวหนึ่งก็ยากเย็นแสนเข็ญ สิ่งที่สามารถกระทำได้
ภายในชั่วพริบตา กลายเป็นเหมือนต้องการใช้เวลาเป็นศตวรรษจึง
ทำให้สำเร็จได้!

ณ ที่ตรงนี้ ทุกอย่างกลับกลายเป็นเข็ญชั่ว ระยะเวลายังต้อง
หยุดลง สำหรับนักพรตหลินและราชาสุริยานั้น ต่อให้ท่วงท่าของ
เขาจะเร็วสักเพียงใด เวลานี้ก็ต้องกลายเป็นเข็ญชั่วจนไม่สามารถ
ค้ำนึ่งได้

ท่ามกลางอาณาจักรหนักอึ้งนี้ อยาว่าแต่ความเร็วเช่นนักพรต
หลินและราชาสุริยาเลย เกรงว่าตอให้เป็นกายเขียนเห็นก็หนีไปไม่
พ้น ยิ่งไม่ต้องพูดถึงความเร็วอื่นๆ ลึกลับ!

"ปัง....." ในที่สุด ทั้งนักพรตหลินและราชาสุริยาก็ไม่
สามารถหนต่อไปได้ ไม่อาจยืนได้อย่างมั่นคงต่อไป หัวเข่าของทั้ง
สองคนปลิ้นคุกเข่าลงอย่างแรง กระแทกจนพื้นดินแตกสะเก็ด
พวกเขาทั้งสองถูกสยบจนต้องคุกเข่าอยู่ตรงนั้น!

ในขณะนี้ ทั้งนักพรตหลินและราชาสุริยารู้สึกว่าบนตัวของ
พวกเขาเหมือนถูกห้องฟ้าทับล้นกดทับเอาไว้ ถูกโลกสืบล้นใบ
กดทับลงบนเข่าทั้งสองข้างอย่างนั้น พวกเขาขยับไม่สามารถแบก
รับน้ำหนักเช่นนี้ได้อยู่แล้ว กระทั่งตัวส่งเสียงดังคร่ำครวญ
พร้อมที่จะแตกสะเก็ดได้ทุกเมื่อ

ทุกคนที่ได้เห็นภาพนั้นแล้วต่างรู้สึกใจหายใจคว่า "ไม่สามารถ
เรียกสติกลับมาได้เป็นเวลานาน ดวงตาทุกคนเบิกกว้างล้องมอง
ภาพนี้อย่างเหลือเชื่อ

หลี่ซีเยยืนอยู่ตรงนั้นไม่ได้ขยับกระพริบนิ้วมือด้วยซ้ำ นักพรต
หลินและราชาสุริยาที่แข็งแกร่งยิ่งนักต้องคุกเข่าโดยตรงอยู่ตรงนั้น
ซึ่งเป็นเรื่องที่ไม่ควรมีใครอยากจะทำเชื่อ ทุกคนมองดูเหตุการณ์ตรงหน้า
โดยไม่อยากเชื่อสายตาของตนเอง แต่ทว่า ความจริงมันก็ปรากฏ
อยู่ตรงหน้านี้แล้ว

สิ่งนี้ของอ่องเทพลมบาดาลที่ยังยโสเช่นนี้ยังต้องเปลี่ยนไป
เมื่อมองเห็นภาพเช่นนี้ เนื่องจากเขามองไม่ออกอย่างสิ้นเชิงว่านี่
คืออะไร

สายตาของฉุนหยางลือตันกระตุกและสีหน้าเปลี่ยนไป
เนื่องจากเขาเองก็ดูไม่ออกเหมือนกันว่าเจ้าสิ่งนี้คืออะไร

ไม่เพียงแต่ฉุนหยางลือที่มองไม่ทะลุ แม้แต่เมิ่งเจิ้นเทียนที่นั่งอยู่
ภายในรถม้าก็มองไม่ออกเช่นกัน ใจของผู้แข็งแกร่งเช่นเขายัง
ต้องรู้สึกสะท้อนขึ้นมา!

บนโลกใบนี้ ผู้ที่เคยเห็นอาณาลักรหนักอึ้งจะมีสักกี่คน? กาย
เขียนคู่ก็เป็นเรื่องมหัศจรรย์แล้ว อาณาลักรกายเขียน เกรงว่าผู้
บำเพ็ญตนในโลกไม่เคยได้ยินกระทั่งชื่อที่ได้รยซ้ำ!

มีใครเคยเห็นอาณาลักรเช่นนี้มาก่อนล่ะ การที่เมิ่งเจิ้นเทียนไม่
เคยเห็นก็หาใช่เป็นเรื่องที่อยู่เหนือความคาดคิด

เกรงว่าบนโลกนี้ ผู้ที่สามารถเหยื่ออาณาลักรหนักอึ้งได้คง
ไม่มีสักคน!

ตอนที่ 1397 อาณาจักรย่อยสลาย

ภายใต้การสยบเช่นนี้ นักพรตหลินและราชาสุริยาทั้งสองคน ต้องคุกเข่าอยู่ตรงนั้น กลางสำหรับพวกเขาแล้ว นับว่าเป็นความอัปยศอย่างใหญ่หลวงชั่วชีวิตของพวกเขา พวกเขาไม่มีโอกาสสัมผัสกระทั่งชายเสื้อของหลินชีย่ ก็ต้องถูกสยบจนคุกเข่าเช่นนี้เสียแล้ว

"เปิด....." ราชาสุริยาและนักพรตหลินที่ยังไม่ยอมสยบ คำรามเสียงดังออกมา เวลานี้พวกเขาอาศัยอาวุธราชันค้ำยันกับพื้นดิน พวกเขาร้องเสียงอันดังออกมา เลือดสดๆ ไหลอาบอาวุธราชันจนแดงฉาน ในเวลานี้เอง อาวุธราชันของราชาสุริยา และอาวุธกายของนักพรตหลินได้ทยอยปรากฏหลักกฏเกณฑ์ที่ปราศจากผู้ต่อกรขึ้นมา ต้องการพยุงร่างกายของราชาสุริยาและนักพรตหลินขึ้นมา

"ตูม.....ตูม.....ตูม....." ภายใต้การค้ำยันของอาวุธราชันและอาวุธกาย บังเกิดเสียงดังตูมตามขึ้นมา ราชาสุริยาและนักพรตหลินที่ถูกสยบให้คุกเข่าอยู่ตรงนั้นเริ่มจะลุกขึ้นมา ทุกๆ หนึ่งนิ้วที่ลุกขึ้นก็จะปรากฏเป็นเสียงดังตูมตามดังขึ้นตามมา เหมือนดังบนป่าของพระเจ้าได้แบกรับทางข้างเผือกเป็นล้านล้านสายอย่างนั้น พวกเขาต้องอาศัยพลังที่แข็งแกร่งปราศจากผู้ต่อกรหวังพลิกเอาทางข้างเผือกทิ้งไป!

ทุกคนต้องกลั่นลมหายใจมองดูราชาสุริยาและนักพรตหลินที่
ค่อยๆ ลุกขึ้นยืน และต้องการดูว่าพวกเขาจะลุกขึ้นได้หรือไม่

“อาวรุวิเศษราชันเซียน อาวรุกายเซียนชั้นสมบุรณ์นับว่าเป็น
ของดีโดยแท้” หลี่ซีเยถึงกับหัวเราะออกมา มองดูราชาสุริยาและ
นักพรตหลินที่หวังอาศัยอาวรุเพื่อลุกขึ้นยืน

“แว้งค์.....” ทันใดนั้น หลี่ซีเยได้เปิดอาณาจักรขึ้นมาใหม่อีก
หนึ่งอาณาจักร พลังที่อาณาจักรนี้ถูกเปิดออกมา มันปรากฏ
ประกายที่ฉ่างๆ คล้ายดังแสงอาทิตย์แรกอรุณ สว่างงามและน่าดูชม
ยิ่งนัก

แต่ เมื่ออาณาจักรเช่นนี้ถูกเปิดออกมา ทุกอย่างกลับ
กลายเป็นน่ากลัวยิ่ง

“เปรียะ เปรียะ เปรียะ.....” ทุกสิ่งทุกอย่างเริ่มแตกสลาย
ขึ้นมา หล็กกฎเกณฑ์ลัทธิธรรม พลังเพลิงแก่น ประกายศักดิ์สิทธิ์
และบริสุทธิ์ ล้วนแล้วแต่เริ่มสลายแตกละเอียดยไปหมดสิ้น เหมือนว่า
ทุกสิ่งทุกอย่างต้องการกลับไปยังจุดเริ่มต้นใหม่ เจกเช่นหล็ก
กฎเกณฑ์ลัทธิธรรม เดิมเป็นหล็กลัทธิธรรมแต่ละข้อที่มีขนาดใหญ่
เริ่มแยกตัวกลับไปสู่จุดเดิม ฉับพลันกลายเป็นลวดลายเต๋าที่เล็กดัง
เส้นใย

อาวรุแต่ละเล่มก็เริ่มแยกตัวออก เป็นต้นว่ากระบี่เล่มหนึ่ง เมื่อ
มาอยู่ในอาณาจักรแห่งนี้ เพียงชั่วพริบตาเดียวเท่านั้น มันก็จะ
กลายเป็นอนุภาคโลหะเม็ดเล็กๆ ล้วนนับไม่ถ้วน เหมือนต้องการ
กลับคืนสู่ผืนดินอย่างนั้น

หากว่าเป็นประกายที่ไม่สามารถย่อยสลายได้ เป็นต้นว่า
ประกายศักดิ์สิทธิ์และบริสุทธิ์ของนักพรตหลินที่บานเบ่งนั้น มันถูก
ฉีกจนละเอียดเป็นผุยผงในทันใด เหมือนดังมีพลังที่ยิ่งใหญ่ที่สุด
ของโลกจับมันฉีกจนกระจาย แล้วบดขยี้จนละเอียดกลายเป็นผง
พลังที่รุนแรงและน่ากลัวเช่นนี้ ไม่ว่าใครก็ต้องรู้สึกเกรงที่สิ้นเหิม

อาณาจักรย่อยสลาย เป็นอาณาจักรกายเขียนอีกอาณาจักร
หนึ่ง มันเกิดขึ้นความเข้ากันได้ของกายพิสุทธิและกายชวานทลาย
ฟ้า ภายใต้อาณาจักรเช่นนี้ ไม่ว่าจะเป็สิ่งใดก็ตาม ก็ต้องถูกจับ
แยกและย่อยสลายไปในทันที ทุกอย่างกลับไปสู่จุดเดิม เจกเช่น
หลักกฎเกณฑ์สังฆธรรมถูกสลายกายเป็นลาวดสายเต้าอย่างนั้น!

ท่ามกลางอาณาจักรย่อยสลาย ทุกสิ่งทุกอย่างก็จะต้องถูกทำ
ให้พังและสลายไป มันเป็อาณาจักรที่มีระดับการทำลายที่น่ากลัว
มาก

อาณาจักรหนักอึดพลันซ้อนทับกับอาณาจักรย่อย
สลาย สภาพเช่นนี้ น่ากลัวมาก มันไม่เป็เพียงแค่พลังอำนาจของ
อาณาจักรเดียวเสียแล้ว เมื่อสองอาณาจักรซ้อนทับเข้าไป พลัง
ของมันก็เพิ่มสูงขึ้นอย่างมากมาย มันจะบดขยี้ทุกสิ่งทุกอย่างให้
กลับไปสู่จุดเดิม กระทั่งช่องว่าง และเวลา ก็เป็เช่นนั้น

"ปัง ปัง ปัง" ในขณะนี้ แม้แต่หลักกฎเกณฑ์ของอาวุธราชัน
เขียน และอาวุธกายเขียนล้วนได้รับผลกระทบโดยพลัน อาวุธทั้ง
สองพลันกลายเป็นสลดและดับแสงไปในทันที

แม้จะกล่าวว่ ทั้งอาวุธราชันเขียน และอาวุธกายเขียนล้วน
แล้วแต่มีอานุภาพมากทีเดียว กระทั่งสามารถสังหารศัตรูแบบข้าม

ชั้นได้ แต่ ผู้ที่ครอบครองมันจะต้องมีความแข็งแกร่งขนาดนั้นจึงสามารถทำเช่นนี้ได้

เมื่อไม่ได้รับการสนับสนุนด้านพลังมปราณจากผู้ครอบครองอาวุธราชันเซียน และอาวุธกายเซียนก็ไซ้ว่าจะทำได้นะทุกอย่าง! อยากรู้ก็ตาม นักพรตหลินและราชาสूरियाที่อยู่ในอาณาจักรหนักอืดและอาณาจักรย่อยสลายไม่มีกำลังพอที่จะสนับสนุนอาวุธของตัวเองได้อีก

“แว้งค้.....” นาทีนี้ อาวุธทั้งสองถึงกลับละทิ้งนายของตัวเอง ทั้งอาวุธราชันเซียน และอาวุธกายเซียนต่างเก็บงำพลังของตนเอง เพื่อปกป้องตัวเอง

ทั้งอาวุธราชันเซียน และอาวุธกายเซียนเมื่ออยู่ในจังหวะที่อันตรายและไม่ได้รับการสนับสนุนจากพลังมปราณจากผู้ครอบครองมัน พวกมันก็จะปกป้องตนเองโดยการอาศัยพลังและหลักกฎเกณฑ์ของตน มาปกป้องตนเอง! หากไม่ทำเช่นนั้น ภายใต้การบดขยี้จากอาณาจักรหนักอืดและอาณาจักรย่อยสลาย พวกมันก็จะได้รับความเสียหายได้!

“อ้ากก.....” เสียงร้องนำเวทนาดังขึ้น เมื่อไม่ได้รับการคุ้มครองจากอาวุธราชันเซียน และอาวุธกายเซียน นักพรตหลินและราชาสूरियाที่อยู่ในอาณาจักรหนักอืดและอาณาจักรย่อยสลาย ย่อมไม่สามารถยืนหยัดต่อไปได้อีก

“ปู้ปู้ ปู้” กายเซียนของพวกเขาทั้งสองถูกทำลายจนละเอียด จึงไม่สามารถยืนหยัดต่อไปโดยสิ้นเชิง แม้ว่าราชาสूरियाและ

นักพรตหลินต่างก็ฝึกกายเซียนมาทั้งคู่ ความแข็งแกร่งด้านสมบัติ
กายหาใช่ผู้บำเพ็ญตนทั่วไปสามารถเทียบเคียงได้

แม้ว่ากายเซียนจะมีความยอดเยี่ยมก็จริง แต่ เมื่อเทียบกับ
อาณาจักรกายเซียนของหลี่ชียเอ่แล้วมันห่างชั้นกันมากเหลือเกิน

"สหาย ไปรดย้งมือด้วย!" จังหวะที่กายเซียนของนักพรตหลิน
และราชาสุริยาถูกทำลาย เม็งเจิ้นเทียนส่งเสียงร้องออกมา
ขณะเดียวกัน บนห้องฟ้าปราศรัยเป็นหลักกฏเกณฑ์ พลัน
กลายเป็นมือขนาดยักษ์ที่คว่ำตัวลงมาหวังจะช่วยเหลือนักพรต
หลินและราชาสุริยา

"ปู่....." เม็งเจิ้นเทียนลงมือช้าเกินไป นักพรตหลินและราชา
สุริยาพลันกลายเป็นน้ำเลือด ไม่เหลือแม้แต่ซาก ในขณะที่ใกล้จะ
ตายจังหวะนั้น พวกเขาไม่มีโอกาสกระทั่งส่งเสียงร้องออกมา.

"ตูม....." หลักกฏเกณฑ์บนห้องฟ้าที่กลับกลายเป็นมือ
ขนาดยักษ์ยังคงคว่ำลงมาแต่เปลี่ยนเป้าหมายเป็นคร้วไปที่ตัว
ของหลี่ชียเอ่

หลี่ชียเอ่เพียงยี้ท่าที่ยิ้มๆ เมื่อมองเห็นมือขนาดยักษ์ที่คว่ำตัวลง
มา เรียกคืนอาณาจักรหนักอืดและอาณาจักรย่อยสลาย จากนั้น
ร่างกายปราศรัยประกายเจิดจ้าขึ้นมา กายชวอนหลายฟ้าพลันปะทุ
ขึ้นมา

"ปัง....." หลี่ชียเอ่กระโดดขึ้นไป ทิ้งรอยเท้าที่ลึกมากบนพื้น
เอาไว้ เหมือนว่าแม้แต่พื้นดินยังถูกเขาเหยียบจนพังทลายไป

ในเสี้ยววินาทีนั่นเอง มือของหลี่ชียเอกลับเป็นฝ่ายคว้าไปที่มือ ขนาดยักษ์ที่แปลงมาจากคาถาอาคม

"ตูม ตูม ตูม" ฟาดินสะท้อนหวั่นไหวที่หนึ่ง เวลาที่กล้ามเนื้อ แขนทั้งสองของเขาพลันนูนขึ้นมา ในเสี้ยววินาทีนี้เอง แขนทั้งสอง ของหลี่ชียเอเหมือนกลายเป็นมังกรโหดร้ายในสมัยดึกดำบรรพ์ อย่างนั้น!

หมัดอหังการเขียนพิโรธ หนึ่งในกระบวนท่าหมัดหมื่นลัทธิธรรม ประสานกับกายขวานหลายฟ้า เป็นอาวุธภาพที่ไม่สามารถจินตนาการได้อยู่แล้ว

เดิมกายขวานหลายฟ้าก็ทรงพลังมหาศาลอยู่แล้ว มันสามารถฉีกทุกอย่างบนโลกให้แหลกละเอียดได้ทั้งหมด ยามที่กายขวานหลายฟ้าปะทุขึ้นมาละก็ กระทั่งเรียกได้ว่าหากพื้นปฐพีมีท่างยึดติดเอาไว้ เขาสามารถดึงเอาพื้นปฐพีนั้นขึ้นมาได้เลยทีเดียว!

ขณะที่หมัดอหังการเขียนพิโรธถูกตัดแปลงมาจากกายอหังการเขียนพิโรธ มันสามารถปะทุพลังขึ้นมาอย่างรุนแรงและรวดเร็ว ทำให้พลังนั้นพุ่งสูงขึ้นหลายสิบเท่ากระทั่งหลายร้อยเท่าหรือหลายพันเท่า

ภายใต้กายอหังการเขียนพิโรธนั้น พลังแขนทั้งสองข้างของหลี่ชียเอทรงพลังขนาดฉีกทำลายทุกอย่างได้ บวกกับหมัดอหังการเขียนพิโรธที่ปะทุขึ้นมาด้วย แขนทั้งสองของหลี่ชียเอมีพลังการฉีกทำลายน่ากลัวจนสุดจะจินตนาการได้ กระทั่งสามารถฉีกสวรรค์ให้กระจายได้!

“ແຕ່ວກ.....” ມືຂະໜາດຍັກຮູ້ແປລຽມມາຈາກຕາຄາອາຄມຂອງ
ເມິ່ງເຈິ້ນເຫີຍນພລັ່ນຖືກຊີກຈນຊາດຮະລຸຍໄປ ກາຍໄຕ້ກຣຸ້ກຊີກຊາກມື້
ທັ່ງສອງຂອງຫລີ້ຊີເຍ ຕາຄາອາຄມຂອງເມິ່ງເຈິ້ນເຫີຍນກື້ອ່ອນຕ້ອຍບອບ
ບາງເມື່ອນດັ່ງຮະດາຊແຜ່ນຫນື່ງອ່ຽງນັ້ນ ໃ່ມື້ຄ່າຄູ່ວຣລະຄ່າວຣິ່ງ!

ກາຟນີ້ສຳຮູ້ງຄວາມສະເຫື່ອນຫວັ່ນໄຫວຍິ່ງນັກ ກຣະທັ່ງທ່າໃຫ້ບາງຄນ
ຄິ່ງກັບຕ້ອຍຄຸກເຂົາລຽກັບພີ່ນ!

ໃນສາຍຕາຂອງເຜົ່າວິຽງຽວນເທຟ ເມິ່ງເຈິ້ນເຫີຍນຄື້ຜູ້ທຽງໄວ້ຊິ່ງ
ປຣາສລາຄຸຜູ້ຕ້ອຍກືນແດນວິຽງຽວນສວຣຣັກ ເຂົາມີຮູ້ານະທີ່ສູງແດນ
ເຟິ່ງມື້ອ່ຽງເຫີຍນຂອງເຂົາສາມາດພສິກຳຜັດນື້ໄດ້ ສາມາດເຂັນຜ່າ
ສິ່ນສິ່ງຮູ້ກຸກແຫ່ງນັ້ນ!

ໃນຈິນຕນາກຣຂອງຜູ້ຄນຈຳນວນນຳກ ຕ້ອໃຫ້ເມິ່ງເຈິ້ນເຫີຍນໄມ້ໄດ້
ລຽມມື້ອ່ຽງສຸດຜີ້ມື້ ຕາຄາອາຄມຂອງເຂົາພລັ່ນສະແດງອອກມາກື້ສາມາດ
ບດຂຍີ່ເລ່າຂັ້ນຟ້າ ສິ່ງຮູ້ກຸກຮູ້ຮູ້ຮູ້ໄດ້

ແຕ່ທ່າ ເວລານີ້ຕາຄາອາຄມຂອງເມິ່ງເຈິ້ນເຫີຍນຄື້ບຸກຮູ້ກຸກຊີເຍຊີກ
ທ່າລາຍຈນແຫລກເມິ່ງເຈິ້ນເຫີຍນ ອື່ກທັ່ງຍັງດູ່ງ່າຍດາຍຍິ່ງນັກ ເມື່ອນເປັນແຕ່
ຮະດາຊບາງຸ ແຜ່ນຫນື່ງທ່ານັ້ນ ຂ່າງຮູ້ຄ່າຄູ່ວຣລະຄ່າວຣິ່ງເສິຍລຽງ

“ເປັນໄປໄມ້ໄດ້!” ກຣະທັ່ງມີຜູ້ທີ່ໄມ້ອ່ຽງຄະເຂື້ອສາຍຕາຂອງຕນເອ່ງ
ເມື່ອເຫີນກາຟນີ້ແລ້ວ ໄມ້ອ່ຽງຄະໄປຍອມຮັບຄວາມຈຽງເຣື່ອນີ້

ສຳຮູ້ງຜູ້ຄນຈຳນວນນຳກແລ້ວ ພວກເຂົາຖືກທ່າໃຫ້ຫວັ່ນໄຫວຈນພູດ
ອະໄກໄມ້ອອກ ໄດ້ແຕ່ອ່ຽງປາກຄ່າງອ່ຽງອ່ຽງນັ້ນ ໄມ້ອ່ຽງປາກລຽງເປັນ
ເວລານານ

หากเป็นก่อนหน้านั้น การที่จะฉีกคาถาอาคมของเมืองเจิ้นเทียนจนแหลกละเอียดเช่นนี้เป็นเรื่องที่ไม่มีความเป็นไปได้ เพราะมันเป็นเรื่องที่เป็นไปไม่ได้

“เจ้าคิดจะสู้ งั้นก็สู้กันก็แล้วกัน” หลี่ซีย่หัวเราะที่หนึ่ง ฟุ้งโถมตีลงมาจากท้องฟ้า พลันลงมือด้วยหมัดๆ หนึ่งโดยตรง

“บังอาจ.....” จักรพรรดิเทพอัคคีที่ทางหัวที่สารถึร้องคำรามออกไป เมื่อเห็นหลี่ซีย่ ฟุ้งโถมตีด้วยหมัดตรงไปยังรถม้า จึงลงมือปิดกั้นฟ้าเพื่อขวางหลี่ซีย่เอาไว้

“ใส่หัวไปให้พ้น.....” หลี่ซีย่ไม่ได้มองจักรพรรดิเทพอัคคีแม้แต่แวบเดียวด้วยซ้ำ หนึ่งหมัดที่ปล่อยออกไปนั้น ในหนึ่งหมัด กอปรด้วยหมัดเซียนเหิน หมัดเหาะสยบอเวจี และหมัดอั้งการเซียนพิโรธ สามหมัดรวมเป็นหนึ่ง พลังภาพสุดจะจินตนาการได้

“ปัง.....” จักรพรรดิเทพอัคคีถูกพลังหมัดของหลี่ซีย่กระแทกจนกระเด็นไป กระอักเลือดออกมา ระดับจักรพรรดิเทพเอกอย่างเขาไม่สามารถต้านทานพลังโถมตีสุดกำลังของหลี่ซีย่เอาไว้ได้

“ปัง.....ปัง.....ปัง.....” รถม้าที่เมืองเจิ้นเทียนนั่งมานั้นมีแนวป้องกันไว้เป็นชั้นๆ อยู่แล้ว แต่ทว่า ภายใต้หนึ่งหมัดของหลี่ซีย่ในเวลานี้ แนวป้องกันแต่ละชั้นถูกทำลาย สุดท้าย ได้ยินเสียงแตก

ละเอียดดั่งขึ้น รถม้าของเมิ่งเจิ้นเทียนพลันถูกหลีชีเย่ซัดจน
แหลกกลายเป็นเศษรถม้าปลิวว่อนไปทั่วท้องฟ้า

“ปัง” ในที่สุดเมิ่งเจิ้นเทียนก็ได้ลงมือแล้ว พลันที่เขาลงมือ ได้
ปรากฏสุริยันฉัตรลอยล่อง ปิดกั้นหยินหยางเอาไว้ได้อย่างเด็ดขาด
วิวัฒนาการหกภพภูมิ ภายใต้อำนาจฝ่ามือของเขา ได้สลายหมดที่
รุนแรงยิ่งของหลีชีเย่ไป

“พลังหมดของสหายยอดเยี่ยมมาก” หลังจากเมิ่งเจิ้นเทียน
ลงมือสลายหมดของหลีชีเย่แล้ว ยิ้มกล่าวออกมา

ผู้คนจำนวนมากถึงกับสงเสียนชีพขึ้นมา โดยเฉพาะผู้
บำเพ็ญตนฝ่าวิญญานเทพยิ่งรู้สึกพลังขึ้นมา เมื่อเห็นเมิ่งเจิ้น
เทียนลงมือแล้วในที่สุด อีกทั้งพลังลงมือก็สามารถสลายพลังหมด
ที่ขึ้นชื่อว่าปราศจากผู้ต่อกรหมดได้อย่างง่ายดาย

ในที่สุด เวลานี้ทุกคนก็ได้เห็นโฉมหน้าที่แท้จริงของเมิ่งเจิ้น
เทียนแล้ว

เมิ่งเจิ้นเทียนที่ยืนอยู่ตรงนั้น ท่าที่ไม่สะทกสะท้าน ข้างสงบนิ่งห
ลือเกิน การยืนอยู่ที่ตรงนั้นของเขา ทำให้ผู้คนไม่สามารถลืมตาห้
สองขึ้นมา ไม่สามารถล้องมองโดยตรง

ตัวของเมิ่งเจิ้นเทียนเวลานี้ปรากฏประกายเขียนที่รุนแรง
เหมือนลูกห่อหุ้มด้วยประกายเขียนทั้งตัว การที่เมิ่งเจิ้นเทียนอยู่
ท่ามกลางประกายเขียน ทำให้มองดูแล้วไม่สู้จะจริงสักเท่าไร
โดยเฉพาะภายใต้ประกายเขียนที่สลับตา ยิ่ง ทำให้ไม่สามารถลืมตา
ทั้งสองข้างได้ ร่างกายของเมิ่งเจิ้นเทียนและดูคล้ายเป็นภาพมายา

ก่อนหน้านี้้น ผู้คนจำนวนมากเคยจินตนาการรูปลักษณะหน้าตาของเมิ่งเจิ้นเทียนเอาไว้ กระทั่งมีผู้ที่จินตนาการว่าเขาเป็นผู้เฒ่าที่มีอายุใกล้จะห้าสิบ และมีผู้จินตนาการว่าเขาเป็นภษัตริย์ที่สยบเก้าชั้นฟ้า

แต่ทว่า เมื่อได้เห็นโฉมหน้าที่แท้จริงของเมิ่งเจิ้นเทียนแล้ว ผู้คนจำนวนมากนับไม่ถ้วนต่างรู้สึกเหนือความคาดคิดยิ่งนัก ท้าที่เมิ่งเจิ้นเทียนในเวลาี่ดูเหมือนเพียงจะมีอายุสิบแปดหรือสิบเก้าปีเท่านั้น ดูอ่อนเยาว์เป็นอันมาก เขาได้แฝงกลิ่นอายที่แปลกแล้วออกมา สยบเหล่าชั้นฟ้าเอาไว้

เมิ่งเจิ้นเทียนที่ยืนอยู่ตรงนั้นในเวลานี้ เสมือนหนึ่งเป็นเทพแห่งจักรวาลองค์หนึ่ง ขณะที่เขาสีมตาและหลับตาทั้งสองข้างก็คือ กลางวันและกลางคืนบนโลก ทำให้ผู้คนต้องหวั่นเกรง กระทั่งต้องก้มลงกราบ!

ตอนที่ 1398 การลงมือของเม็งเจิ้นเทียน

เม็งเจิ้นเทียน บุคคลซึ่งเป็นตำนานแห่งยุคของเทพวิญญูณ สวรรค์ ขณะที่เขายืนอยู่ท่ามกลางประกายเขียนนินดูสสบตา และ สะเทือนหัวไหล่ต่อสวิตใจของผู้คนยิ่งนัก เป็นที่หวาดกลัวของผู้คน จำนวนมาก

“เม็งเจิ้นเทียน!” มียอดฝีมือผู้บำเพ็ญตนเพื่อวิญญูณเทพ ถึงกับพึมพำอยู่อย่างนั้น เมื่อมองเห็นผู้ชายที่มีประกายเขียนไม่ สิ้นสุด กระทั่งมีผู้บำเพ็ญตนเพื่อวิญญูณเทพบางคนหลังจากได้ มองเห็นเม็งเจิ้นเทียนแล้ว ไม่รู้เป็นเพราะอะไรถึงกับมีน้ำตาซึม ออกมาที่ตรงตาจนเปียกแฉะโดยไม่รู้ตัว

เนื่องจากกล่าวสำหรับเพื่อวิญญูณเทพในยุคนี้แล้ว เม็งเจิ้น เทียนคือตัวแทนความภาคภูมิใจของเพื่อวิญญูณเทพของพวกเขา แทนความหวังเพื่อวิญญูณเทพของพวกเขา

เพื่อวิญญูณเทพไม่ได้ให้กำเนิดราชันเขียนมาหลายยุคหลาย สมัยแล้ว ซึ่งกล่าวสำหรับเพื่อวิญญูณเทพที่ได้ชื่อว่าเป็นลูกรัก ของสวรรค์แล้ว นับว่าเป็นความจริงที่ไม่อาจยอมรับได้อย่างแท้จริง

มาในยุคนี้ เม็งเจิ้นเทียนปรากฏตัวออกมา ทำให้เพื่อวิญญูณ เทพจำนวนไม่น้อยต่างฝากความหวังเอาไว้บนตัวของเม็งเจิ้นเทียน พวกเขาต่างกระหายอยากจะให้เม็งเจิ้นเทียนได้กลายเป็นราชัน

เขียน เป็นการยืนยันในเกียรติยศศักดิ์ศรีของเผ่าวิญญาณเทพ
ของพวกเขา!

อาจกล่าวได้ว่า ผู้บำเพ็ญตนเผ่าวิญญาณเทพที่แม้จะไม่เคย
ได้รู้จักกับเม็งเจ็ญเทียน ยังเปี่ยมด้วยความหวังบนตัวของเม็งเจ็ญ
เทียน โดยเฉพาะหลี่ชียเอ่ที่มีความโหดซึ่งไม่มีผู้ใดทัดเทียมได้ใน
เวลานี้ เผ่าวิญญาณเทพยิ่งกระหายต้องการให้เม็งเจ็ญเทียน
สามารถสยบหลี่ชียเอ่เอาไว้ เป็นการสร้างชื่อเสียงปราศจากผู้ต่อกร
ให้กับเผ่าวิญญาณเทพของพวกเขาขึ้นมาอีกครั้ง

“เม็งเจ็ญเทียน.....” สำหรับพวกปีศาจทะเล เผ่าพฤษชา
ถึงกับมีสีหน้าที่เปลี่ยนไปเมื่อได้เห็นเม็งเจ็ญเทียน กล่าวสำหรับผู้
ชาเพ็ญตนจำนวนมากไม่ถ้วนของแดนวิญญาณสวรรค์แล้ว ชื่อของ
เม็งเจ็ญเทียนดังก้องอยู่ในหู แต่ทว่า มีเพียงไม่กี่คนเท่านั้นที่ได้เคย
เห็นหน้าที่แท้จริงของเม็งเจ็ญเทียนมาก่อน ครั้นได้เห็นโฉมหน้าที่
แท้จริงของเม็งเจ็ญเทียนแล้ว ไม่รู้ว่ามีผู้คนจำนวนเท่าไรที่ถูกทำให้
สะเทือนหัวใจจนหวาดกลัว

ความจริงแล้ว หลายคนมองดูเม็งเจ็ญเทียนด้วยความเหม่อลอย
เนื่องจากไม่เคยนึกฝันมาก่อนว่าเม็งเจ็ญเทียนจะอ่อนเยาว์ขนาด
นี้ ถ้าหากไม่เปี่ยมเพราะกลืนอายุที่สามารถสยบเหล่าชั้นฟ้าถูกแผ่
กระจายออกมาจากตัวของเม็งเจ็ญเทียนแล้ว เกรงว่าน้อยคนนักที่
สามารถนำเอาชายหนุ่มที่ดูแล้วราวสิบแปดสิบเก้าที่อยู่ตรงหน้าผู้
นี้ มาเชื่อมโยงกับเม็งเจ็ญเทียนผู้มีอำนาจสยบแดนวิญญาณสวรรค์
เข้าด้วยกัน

เนาก้าวเขียนในฐานะศิษย์ของเมิ่งเจิ้นเทียนยังมีผมที่ขาวโพลนแล้ว ขณะที่เมิ่งเจิ้นเทียนในฐานะอาจารย์กลับเหมือนเป็นชกของหนุ่มที่มีอายุเพียงสิบแปดสิบเก้าเท่านั้น ความแตกต่างเช่นนี้อยู่เหนือจินตนาการของผู้คนจำนวนมากอยู่แล้ว

แม้แต่กองทัพลมบาดาลที่ยิ่งยโสเช่นนี้เมื่อได้เห็นเมิ่งเจิ้นเทียนแล้ว ถึงกับมีท่าทีที่หนักแน่นจริงจัง ตัวของกองทัพลมบาดาลเป็นคนที่อวดดีว่าตัวเขานั้นเหนือผู้คนไม่เคยเห็นใครอยู่ในสายตา แต่ทว่า เขากลับรู้ตัวดีว่าห่างชั้นกับเมิ่งเจิ้นเทียนมาก และเข้าใจว่าตัวเองไม่ใช่คู่ต่อสู้ของเมิ่งเจิ้นเทียนอย่างแน่นอน

หลังจากที่มองเห็นเมิ่งเจิ้นเทียนแล้ว พวกหลิวหยูเยียนและจ้าวเจี้ยนซื่อก็มีท่าทีที่หนักแน่นจริงจังเช่นกัน กล่าวสำหรับพวกนางแล้ว สิบปากว่าไม่เท่าตาเห็น พลันที่ได้เห็นก็รู้ว่าเมิ่งเจิ้นเทียนหาใช่ประเภทมีชื่อเสียงลอมปลอม

คุณหยางจื่อเพียงยิ้มเรียบเฉยออกมาเมื่อมองเห็นเมิ่งเจิ้นเทียน เขาไม่ได้กล่าวอะไรออกมา จะอย่างไรเสียท่าทีของคุณหยางจื่อดูเอ่อระเหยมากเมื่อเทียบกับกองทัพลมบาดาลที่เหมือนพบเจอศัตรูที่กล้าแข็ง

เมิ่งเจิ้นเทียนยืนอยู่ตรงนั้น ไม่ได้มีท่าทีอะไรมากนัก แต่ด้วยลักษณะเช่นนี้ เขายังคงเป็นศูนย์กลางในหล้า ทุกคนต้องจับตามอง กระทั่งทำให้ผู้คนจำนวนมากไม่ยอมมีอารมณ์พลุ่งพล่านอยากจะสวมมิกัด

หลิวซิวเย่เพียงมองหน้าเมิ่งเจิ้นเทียนทีหนึ่ง รู้สึกน่าเบื่อ สายหน้าและกล่าวว่า "ข้ายังเข้าใจว่าเจ้ามาด้วยตนเอง เสียเวลาไปครึ่งค่อน

วันที่แท้ก็แค่ตัวแทนเท่านั้น แต่ตัวแทนเท่านั้นไม่มีอะไรน่าสนใจ
สองสามทีก็จบเกมแล้ว”

คำพูดของหลี่ซีเยทำให้ผู้คนจำนวนมากรู้สึกอึดอัดลงทลายใจ
ไม่ออก คำพูดนี้หาใช่เพียงยโสเท่านั้น ทั้งยังอันธพาลยิ่งนัก กระทั่ง
ไม่เห็นเมิ่งเจิ้นเทียนอยู่ในสายตา

แต่ทว่า คำพูดเช่นนี้ของหลี่ซีเยในเวลานี้ไม่มีใครกล้าหัวเราะ
เยาะ และไม่มีใครกล้ากล่าวตำหนิเขา เขามีคุณสิทธิ์เพียงพอที่จะ
พูดเช่นนี้ได้

ผู้คนจำนวนมากทั้งตกใจทั้งรู้สึกเกรี้ยวกราดคิด หลังจาก
ที่ได้ยินคำพูดเช่นนี้ของหลี่ซีเยแล้ว สายตาของผู้คนจำนวนมากนับไม่
ถ้วนลั่นแล้วแต่ตกไปอยู่บนตัวของเมิ่งเจิ้นเทียน มองดูอย่าง
ละเอียด แต่ทว่า ผู้คนจำนวนมากก็ไม่สามารถมองออกถึงเส้นสน
กลในที่อยู่ภายใน

ครั้นได้ยินคำพูดของหลี่ซีเยแล้ว ในเวลานี้ทุกคนจึงได้รู้ว่าร่าง
จริงของเมิ่งเจิ้นเทียนไม่ได้มา ที่มาเป็นเพียงร่างตัวแทนเท่านั้นเอง

ผู้คนจำนวนมากไม่น้อยรู้สึกผิดหวังเมื่อได้รู้ว่าเมิ่งเจิ้นเทียนที่เห็น
เป็นเพียงร่างตัวแทนเท่านั้น แต่ในขณะที่เดียวกันก็ทำให้ผู้คน
จำนวนมากรู้สึกดีใจ โดยเฉพาะเผ่าวิญญาณเทพยdingดูจะมีชีวิตชีว
ขึ้นมา ถึงกับกำหมัดเอาไว้

เป็นที่ทราบกันดีว่า ความแข็งแกร่งของร่างตัวแทนนั้นห่างชั้น
กับร่างจริงมาก กระทั่งมีผู้กล่าวว่า ร่างตัวแทนมีความสามารถเพียง
แค่หนึ่งหรือสองส่วนในสิบส่วนของร่างแท้จริงเท่านั้น ร่างตัวแทน

เม็งเจิ้นเทียนเวลานี้ยังแข็งแกร่งและน่ากลัวถึงเพียงนี้ หากร่าง
แท้จริงมาเอง มิเท่ากับเสมือนดังราชันเขียนมาเองอย่างนั้นรึ!

“ต่อให้เป็นร่างตัวแทนก็สามารถสยบหลี่ชียเอ่ได้เช่นกัน” เฝาวินญูญาณเทพบางคนถึงกับตื่นเต้นดีใจอยู่ภายในใจ และสร้าง
ความฮึกเหิมให้กับพวกเขา

เม็งเจิ้นเทียนเองก็ไม่ได้ใส่ใจสำหรับคำพูดของหลี่ชียเอ่ หัวเราะ
และกล่าวว่า “ข้ามาบรรลุลัทธิธรรมที่นี่ บังเอิญได้อะไรบางอย่าง
ดังนั้นจึงรีบกลับไปกักตุนเพื่อบรรลุด แต่ เมื่อใส่ในตัวของสหายหลี่
มานาน ดังนั้น จึงทิ้งร่างตัวแทนเอาไว้เพื่อต้องการศึกษาเคล็ดวิชา
และถกหลักลัทธิธรรมกับสหายหลี่”

เมื่อได้ยินคำพูดของหลี่ชียเอ่แล้ว ทุกคนจึงเข้าใจได้ว่า เม็งเจิ้น
เทียนยังไม่ได้ออกจากอาการกักตุนอย่างแท้จริง ขณะเดียวกันคำพูด
เช่นนี้ได้ทำให้ผู้คนจำนวนมากรู้สึกแปลกใจ เม็งเจิ้นเทียน ไปได้
อะไรจากที่ตรงนี้กันแน่ ถึงกับต้องเร่งรีบกลับไปกักตุนเพื่อบรรลุลัทธิ
ธรรม

“อย่างนั้นรึ?” สำหรับคำกล่าวของเม็งเจิ้นเทียนหลี่ชียเอ่เพียง
ยิ้มตามอารมณ์ โดยไม่ได้ใส่ใจทั้งสิ้น กล่าวหาว่า “กล่าวสำหรับข้า
แล้ว ไซ้ว่าใครก็ตามมีสิทธิ์มาศึกษาวิชาและถกหลักลัทธิธรรมร่วมกันได้ และ
ก็ไม่ใช่ใครก็ตามมีสิทธิ์ให้ข้าทำการขี้นะบ้างละนะ”

พลันที่หลี่ชียเอ่กล่าวคำๆ นี้ออกไป ทำให้ผู้คนจำนวนมากต้อง
งงงัน โดยเฉพาะมีเฝาวินญูญาณเทพจำนวนมากไม่น้อยที่จ้องมองหลี่
ชียเอ่ด้วยความโกรธ พลันที่หลี่ชียเอ่ปรึปากก็บอกว่าเม็งเจิ้นเทียนมี
คุณสมบัติไม่เพียงพอ นี่ไม่เพียงทำให้เม็งเจิ้นเทียนต้องเสื่อมเสีย

เท่านั้น ยังเป็นการสร้างความลึบยศให้กับเผ่าวิญญูณเทพของพวกเขาด้วย แล้วจะไม่ให้ผู้นำเทียตุนเผ่าวิญญูณเทพจำนวนมากที่อยู่ในเหตุการณ์ต้องโกรธเป็นฟืนเป็นไฟได้อย่างไร

“เจ้าหนูที่โง่เขลาและอวดดี คอยดูว่าเจ้าจะกำเรียบเสียบसानไปได้นานแค่ไหน” มีเผ่าวิญญูณเทพที่กล่าวด้วยความเคียดแค้นออกมาว่า “ข้าหรือวีร ผู้อาวุโสเมื่อกี้ก็ต้องสังหารเจ้า!”

สำหรับคำพูดเช่นนี้ของหลี่ซีเย่นั้น เมิ่งเจิ้นเทียนมีท่วงทำนองสุดยอดของยอดฝีมือ ไม่ได้แสดงอาการโกรธออกมา ยิ้มกล่าวว่า “ไหนๆ ก็มาแล้ว สหายหลี่พวกเรามาเล่นกันสักหลายกระบวนท่าเพื่อพิสูจน์ฝีมือกันดีกว่า”

“ตกลง ตีक्षाด้วยกันคงไม่ต้อง มาเห็นดำเห็นแดงกันเลยก็แล้วกัน” หลี่ซีเย่หัวเราะตามอารมณ์ยิ่ง กล่าวว่า “ในเมื่อเจ้าต้องการแย่งชิงชะตาฟ้า เจ้าก็คือ โครงกระตุก โครงหนึ่งได้ฝ่าเท้าของข้า”

หลี่ซีเย่ พลันเปิดปากพูดออกมาก็บอกว่าเมิ่งเจิ้นเทียนต้องได้กลายเป็นโครงกระตุกได้ฝ่าเท้าของเขา ทำให้เผ่าวิญญูณเทพที่มีอารมณ์โกรธแค้นอยู่จ้องมองหลี่ซีเย่ด้วยสองตาที่แทบจะพ่นออกมาเป็นไฟแห่งความแค้น

“หวังว่าวันนั้นจะมาถึง” เมิ่งเจิ้นเทียน หัวเราะก้ำก้อออกมาและกล่าวว่า “สหายหลี่ โปรดช้แะด้วย”

“มาแล้ว!” หลี่ซีเย่ยิ้มชนิดหนึ่ง กระโดดเห็นฟ้าขึ้นไป พลันลงมือด้วยหมัดหนึ่งหมัดที่ทลายฟ้า “ตูม” ในหนึ่งหมัดของหลี่ซีเย่

ประกอบด้วยหมัดเซียนเหิน หมัดทวนสะยบอเวจี และหมัดขวานหลายฟ้า!

สามหมัดรวมเป็นหนึ่ง "ตูม" หนึ่งหมัดที่ทำลายความว่างเปล่า หนึ่งหมัดที่ไม่เพียงรวดเร็วสุดๆ ไม่เพียงน้ำหนักมากที่สุด อีกทั้งยังมีพลังมหาศาลอีกด้วย หนึ่งหมัดที่ทำให้ฟ้าดินต้องสั่นคลอน เหมือนว่ามีสิ่งใดในโลกที่พลังหมัดนี้ไม่สามารถทะลุไปได้

"เยี่ยมมาก" เมื่อต้องเผชิญกับสามหมัดรวมเป็นหนึ่งของหลี่ซีเย เมิ่งเจิ้นเหียนหัวเราะก๊ากด้วยท่าที่สบายๆ พร้อมกับก้าวเท้าออกไปสามก้าวในที่นี้ "ปัง ปัง ปัง" ช่วงเวลาที่เมิ่งเจิ้นเหียนก้าวเท้าออกไปสามก้าวนั้น เสมือนว่าเขาได้หลอมรวมกับฟ้าดินเป็นร่างเดียวกัน

ท่ามกลางสามก้าวนี้ ได้ยินเสียง "ตึง ตึง ตึง" ดังขึ้นมาสามเสียง ทั้งสามเสียงนี้ได้ดังสะท้อนก้องอยู่ในทะเลกระดูก สามเสียงที่ดังขึ้นไม่ได้เกิดจากพลังกระแทกของเมิ่งเจิ้นเหียน แต่เป็นทะเลกระดูกที่ตอบสนองต่อเมิ่งเจิ้นเหียน

ขณะที่ได้ยินเสียงทั้งสามเสียงนี้ คนอื่นยังไม่ได้มีปฏิกิริยาแต่อย่างใด แต่ทว่า สีหน้าของฉุนหยางลือพลันเปลี่ยนไป

"ตึง....." หลังจากที่ได้ยินเสียงสามเสียงจบลง ปราบกฏเสียงที่สีดังขึ้น พลันที่เสียงที่สีดังขึ้นเหมือนฟ้าดินถูกระเบิดจนแตกกระจายอย่างนั้น พลันที่เมิ่งเจิ้นเหียนยกมือขึ้นเหมือนดังทะเลกระดูกทั้งหมดอยู่ในมือของเขา "แว้งค" เมิ่งเจิ้นเหียนที่หลอมรวมกับฟ้าดินเป็นร่างเดียวกันยามที่ยกมือ กลับชักนำทะเลกระดูกให้เคลื่อน

ตาม นาทีนี้ เม็งเจิ้นเทียนถึงกับควบคุมพลังของทะเลกระดูกเอาไว้
ในมือ

การยกมือของเม็งเจิ้นเทียนถึงกับมีประกายสีดำปรากฏขึ้นมา
และประกายสีดำนี้เสมือนหนึ่งคือคาพิพากษามีดมีดอย่างนั้น เมื่อ
มือทั้งสองของเม็งเจิ้นเทียนแสดงท่ามูทหธา ปรากฏเป็นรอยประทับ
ปราศจากผู้เทียบเทียมตกลงมา "ตูม" ยามที่รอยประทับปราศจาก
ผู้เทียบเทียมสยบลงมา เหมือนหนึ่งเป็นราชันเซียนมาทำการสยบ
ด้วยตนเองอย่างนั้น เหล่าชั้นฟ้าเทพมาแล้วแล้วแต่ต้องกลายเป็น
เถ้าธุลีไป!

ภายใต้ภาพสยบเช่นนี้ ผู้คนจำนวนมากถึงกับตระหนกจน
หน้าถอดสี กระทั่งยอดฝีมือจำนวนมากไม่น้อยถึงกับเหมือนเป็น
อัมพาตจนต้องนั่งลงกับพื้น เมื่อต้องเผชิญกับการสยบที่คล้าย
ราชันเซียนมาเอง ต่อให้เป็นระดับจักรพรรดิเทพยังต้องล้มทา
ตลอดเวลา

"ปัง....." เสียงดังกึกนั้น ดวงดาราแตกสลาย รอยประทับ
ปราศจากผู้เทียบเทียมเข้าปะทะตรงๆ กับหมัดของหลี่ชียเอ่ ภายใต้
การปะทะซึ่งหน้าเช่นนี้ ร่างของหลี่ชียเอ่กระเด็นออกไปตามแรงและ
กระอัดเลือดออกมากำหนึ่ง

"ปัง....." ร่างของหลี่ชียเอ่กระแทกเข้ากับพื้นดินอย่างจัง จน
พื้นดินตรงนั้นกลายเป็นหลุมที่มีขนาดใหญ่และลึกมากหลุมหนึ่ง

ภาพนี้สร้างความสะเทือนหัวใจต่อจิตใจของผู้คนเป็นอัน
มาก ผู้คนจำนวนมากรู้สึกเสียวสันหลังวาบวบ กระทั่งรู้สึกอึดอัดจน
หายใจไม่ออก

“เยี่ยม.....” ยอดฝีมือเผ่าวิญญาณเทพจำนวนมากไม่น้อยส่งเสียงเชียร์ออกมา กระทั่งมีเผ่าวิญญาณเทพที่ร้องเสียงอันดังออกมาว่า “ทำได้ดีมาก!”

สีหน้าทั้งของหลิวหยูเยียน และฉั่วเจี้ยนซือสองคนต้องแปรเปลี่ยนไป เมื่อเห็นหลิวซิเย่ ถูกกระแทกจนตัวลอยและกระดูกเลือดออกมา พวกนางไม่คาดคิดว่าจะมีเรื่องเช่นนี้เกิดขึ้น

อ่องเทพลมบาดาลเองก็มีท่าทีที่หนักแน่นจริงจัง เขาเองก็นึกไม่ถึงว่าเมิ่งเจิ้นเทียน จะแข็งแกร่งได้ขนาดนี้ มีนาทุกคนถึงคิดว่าเขาต้องเป็นราชันเซียน

มีเพียงฉุนหยางลือที่ยิ้มๆ โดยไม่รู้สักกังวลแต่อย่างไร ภายในใจของเขามีความชัดเจนมากกว่า สิ่งที่เขาเห็นมันเป็นเพียงการเริ่มต้นและการถ่วงเครื่องเท่านั้นเอง

“ทำได้ดี ต้องลดความอึกทึกของเขาลงอย่างนี้แหละ ฮี เจ้าคนแซ่หลิวคิดว่าตัวเองปราศจากผู้ต่อกรจริงๆ ไหมแล้วอย่างนั้นรี?” เผ่าวิญญาณเทพที่มองเห็นหลิวซิเย่ถูกกระแทกจนตัวลอยออกไปอดตื่นเต้นดีใจไม่ได้ ถึงกับถอนหายใจยาวๆ ออกมา

ในเวลาี้เผ่าวิญญาณเทพจำนวนมากไม่น้อยรู้สึกจะสามารถล้มตาอำปากได้แล้ว กล่าวสำหรับพวกเขาแล้ว การโจมตีของเมิ่งเจิ้นเทียนในครั้งนี้ เท่ากับเป็นการก้ำกั้วให้กับเผ่าวิญญาณเทพของพวกเขา ทำให้ทั่วทั้งเผ่าวิญญาณเทพรู้สึกได้หน้าและภูมิใจ

แม้แต่ปีศาจทะเลก็รู้สึกตื่นเต้นดีใจเช่นกัน เมื่อเห็นหลี่ชียเอถูก
กระแทกจนตัวลอย และรู้สึกคลายความอัดอั้นลง เนื่องจากเรื่องนี้
หลี่ชียเอได้สังหารคนของเผ่าปีศาจไปจำนวนมากเหลือเกิน

“ฮึ แค่เผ่าพันธมิตรมนุษย์คนหนึ่งเท่านั้น บังอาจหาญกล้ามาแย่ง
ชิงชะตาฟ้ากับเผ่าวิญญาณเทพของเรา” ไม่เมียมตัวเอง
เสียเลย! ” เสียงจากยอดฝีมือเผ่าวิญญาณเทพพูดเย้ยหยันออกมา

แต่ก็มีปีศาจทะเลที่หัวเราะน่าครั้นคร้ามออกมา กล่าวว่า “เจ้า
คนแซ่หลี่ไม่รู้จักรักตัวเองสักนิดเองเสียบ้าง จะแย่งชิงชะตาฟ้า
กับผู้อาวุโสเมิงเขายังไม่มีคุณสมบัติเพียงพอ คนที่อวดดีว่าตัวเอง
นั้นปราศจากผู้ต่อกร สุดท้ายก็ต้องแตกด้วยความตอบแทนกับ
ความอวดดีของตน!”

ในเวลานี้ ผู้คนจำนวนมากไม่น้อยต่างมีศัตรูคนเดียวกับเมิงเจิ้น
เทียน ต่างรู้สึกว่เมิงเจิ้นเทียนจะเป็นผู้ที่ปราศจากผู้ต่อกรอย่าง
แท้จริง การจะสังหารหลี่ชียเอยอมไม่ต้องพูดถึง

ผู้คนจำนวนมากในขณะนี้ต่างรู้สึกลืมหืมตาอ้าปากได้แล้ว ถึงกับ
ตื่นเต้นดีใจกันยกใหญ่

ตอนที่ 1399 เจ็ดหมัดรวมเป็นหนึ่ง

ในขณะที่ผู้คนจำนวนมากกำลังดีใจกับการได้เห็นผู้อื่นได้รับความทุกข์อยู่นั้น เสียงดัง "ซ่าา....." เศษดินและหินปลิวกระจาย หลี่ชียเอ่ได้พุ่งออกมาจากหลุมขนาดใหญ่ นั่น แล้วลงมายืนอยู่บนพื้น

แม้ว่าบนตัวของหลี่ชียเอ่ในเวลานี้จะเต็มไปด้วยเศษดินเป็นจำนวนมาก แต่ทว่า ยังคงมีท่าทีที่เป็นธรรมชาติ ไม่เหมือนคนที่ได้รับบาดเจ็บแม้แต่น้อย

หลายคนที่ดีใจกับการได้เห็นผู้อื่นได้รับความทุกข์ก่อนหน้านี้รีบหุบปากของตนลงแต่โดยดี เมื่อเห็นหลี่ชียเอ่ไม่ได้เป็นอะไรเสีย ไม่กล้าพูดจาสุ่มสี่สุ่มห้าอีก (อย่างไรเสียอำนาจของหลี่ชียเอ่ยังคงอยู่

"สิ่งนี้นับว่าอยู่เหนือความคาดคิดของข้า ข้านำเอาพลังจากเขตต้องห้ามมาตามอาณัติอย่างนั้น กลับเป็นการสังเคราะห์ให้กับเจ้า ทำให้เจ้ารู้ถึงความลึกลับพิสดารของพลังมืดจนได้ ถึงกับทำให้เจ้ารู้จักวิธีเคลื่อนย้ายพลังความมืดสายนี้ในทะเลกระดูกได้ นับว่ามีพรสวรรค์ที่ไม่เลวนัก" หลี่ชียเอ่กล่าวพร้อมกับหัวเราะไปตามอาณัติ

"นี่เป็นเพียงได้มาโดยบังเอิญเท่านั้น" เมิ่งเจิ้นเทียนก็ไม่ได้รู้สึกเชิงปลื้มสำหรับความสำเร็จเช่นนี้ กล่าวน้ำเสียงราบเรียบว่า "พลัง

ที่อยู่ตรงนี้มีความน่าเกรงขามสูงสุด ข้าเองก็เรียนรู้มาได้เพียงผิวเผินเท่านั้น ไม่คู่ควรจะกล่าวถึง"

"เออละ การอ่านเครื่องได้สิ้นสุดลงแล้ว" หลี่ซีเยหัวเราะที่หนึ่งและกล่าวตามใจว่า "พวกเรามาต่อสู้และลบลงอย่างรวดเร็วเถอะ" ขาดคำ เห็นหมัดของเขาสิ้นสะเทือนขึ้นมา

"ปัง....." พลังที่หมัดของหลี่ซีเยสิ้นสะเทือนได้แผ่ประกายสีทองออกมา หมัดนั้นเหมือนดังหล่อขึ้นมาจากทองคำอย่างนั้น

"ลองอีกสักหมัด!" หลี่ซีเยกระโดดลอยตัวขึ้นมา ในเสี้ยววินาทีนี้เอง หลี่ซีเยได้ปล่อยหมัดออกไปแล้ว ทันทีที่หมัดนี้ถูกขัดออกไป สุริยันฉัตรอำบแสง ทุกเขตแดนล้วนสลด

หมัดเพชร หมัดเขี้ยวเงิน หมัดทวนสะบอบเวส หมัดขวานหลายฟ้า หมัดอหังการเขี้ยวพิไรธ หมัดพิสุทธ์ และหมัดน้ำพุศักดิ์สิทธิ์ เจ็ดหมัดรวมเป็นหนึ่งในระดับพลังทันที ขณะที่หมัดทั้งเจ็ดรวมตัวเป็นหนึ่งนั้น พัดดินถล่มหลาย หกภพภูมิสิ้นสลาย วัฏสงสารขาดสั่น!

พลังอำนาจของมันเป็นอยากที่ผู้คนจะจินตนาการได้ ภายใต้การรวมเจ็ดหมัดเป็นหนึ่ง หนึ่งหมัดนี้ไม่มีแต่กลลวย การโจมตีทุกอย่างล้วนแล้วแต่ไร้ผล หมัดๆ นี้ ทุกแนวป้องกันล้วนต้องหลบไป การเนรเทศต่างๆ ล้มเหลว หมัดๆ นี้ มีน้ำหนักไร้ขีดจำกัด พลังไร้ขีดจำกัด และความเร็วที่ไร้ขีดจำกัด!

ภายใต้พลังที่หนักหน่วงยิ่ง บวกกับความเร็วยุติธรรม พลังทำลายของหมัดนี้ก็ไ้เกินกว่าจินตนาการของทุกคนแล้ว

แต่ทว่า สิ่งนี้ยังไม่ใช่เรื่องที่น่ากลัวมากที่สุด ที่น่ากลัวที่สุดคือ หมัดอหังการเซียนพิโรธทำให้การรวมเป็นหนึ่งของหมัดทั้งเจ็ดปะทุ พลังขึ้นอย่างรุนแรงและบ้าคลั่ง น้ำหนักหมัดที่ไร้ขีดจำกัด พลัง หมัดที่ไร้ขีดจำกัด ความเร็วที่ไร้ขีดจำกัด ทั้งหมดนี้มีการเพิ่มพูน พลังขึ้นมาอย่างบ้าคลั่งเป็นสิบเท่าร้อยเท่ากระทั่งนับพันเท่าภายใน ระยะเวลาอันสั้น

ถ้าหากคิดจากทฤษฎีอย่างมันสุดเพียงเท่านี้ละก็ ผิดไปแล้วละ ใน ขณะเดียวกัน ภายใต้หมัดน้ำพุศักดิ์สิทธิ์ทำให้พลัง น้ำหนัก ความเร็วเป็นต้นของหมัดนี้ถูกทำให้เพิ่มขึ้นอย่างไร้ขีดจำกัด เนื่องจากหมัดน้ำพุศักดิ์สิทธิ์ก็เหมือนเป็นการสนับสนุนที่ทรง พลังมากที่สุด ต้องการความเร็วข้อนี้ให้ ต้องการพลัง ป้อนให้ ต้องการน้ำหนัก ป้อนให้ ต้องการลมปราณ ป้อนให้.....

ภายใต้การสนับสนุนอย่างไร้ขีดจำกัดของหมัดน้ำพุศักดิ์สิทธิ์ ทำให้เจ็ดหมัดรวมเป็นหนึ่งได้ปะทุพลังถึงขีดสูงสุด กระทั่งห้องฟ้า ถูกระเบิดเป็นเสี่ยงโดยพลัน

หนึ่งหมัดกลับกลายเป็นเจ็ดลำยิ่งนัก เหมือนดวงอาทิตย์นับสิบ ล้านดวงบนท้องฟ้าเกิดระเบิดขึ้นมาโดยพลันอย่างนั้น ทำลาย ท้องฟ้าแลจักรวาล ดวงดาวจำนวนมากไม่ล้าวนกลายเป็นเถ้าธุลีทันที ทางช้างเผือกแต่ละเส้นพังทลายลงในทันที

อาณาจักรในหนึ่งหมัดถึงขั้นไม่สามารถจินตนาการได้อีกแล้ว ไม่ว่าจะดำรงอยู่ในสถานะเช่นซึ่งกรังเพียงใดก็ตาม ภายใต้หมัดนี้ก็ ต้องสิ้นเหา

ภายใต้หนึ่งหมัดนี้ แม้แต่ดาวรุ่งเช่นอองเทพลมบาดาลยังมีสีหน้าที่ซีดเผือด เกรงว่าพลังหมัดนี้คงเป็นพลังหมัดที่มีอำนาจการทำลายล้างสูงที่สุดที่เขาเคยได้เห็นมาในชีวิต!

แม้แต่คุณหยางฉือยังต้องมีสีหน้าที่แปรเปลี่ยนไปเมื่อได้เห็นพลังหมัดๆ นี้ ท่าทีกลับกลายเป็นหนักแน่นจริงจังขึ้นมา

สำหรับคนอื่นๆ ไม่รู้ว่ามีจำนวนเท่าไรที่ตกใจจนวิญญูญาณล่องลอยแตกสลาย เมื่อได้เห็นหมัดที่น่ากลัวขนาดนี้ ถึงกับทิ้งตัวนั่งลงกับพื้น ปีศาจอะลูจะระวาดออกมา

"ติง ติง ติง" ทันใดนั้น เม็งเจิ้นเทียนได้ก้าวเท้าไปข้างหน้าสามก้าวอย่างรวดเร็ว ภายในสามก้าวพลันทำให้พลังอำนาจมิดไปอยู่ในมือของเม็งเจิ้นเทียนในทันที และก่อตัวเป็นพิพาทักษามืดที่ไม่สิ้นสุดขึ้นมาทันที

ระหว่างที่มือของเม็งเจิ้นเทียนสะบัดขึ้นลงนั้น ได้ทำการปิดกั้นฟ้าดินในหนึ่งกระบวนท่า หลักกฎเกณฑ์ทั้งหมดในหล้าล้วนไปอยู่ในอำนาจของเขา พลังของฟ้าดินรวบรวมอยู่ในหนึ่งกระบวนท่านี้ของเขา ยิ่งสำหรับพิพาทักษามืดด้วยแล้วได้อาศัยท่วงท่าที่โหดร้ายป่าเถื่อนที่สุดเข้าสยบต่อหมัดนี้ของหลี่ชียเอ

เป็นความจริงที่เม็งเจิ้นเทียนนั้นมีความแข็งแกร่งมาก อาศัยแค่กระบวนท่าๆ นี้ของเขา เกรงว่าคงสามารถสังหารจักรพรรดิเทพระดับยอดสี่ธรรมคนหนึ่งได้ทันที!

"ตูม....." ในที่สุด หนึ่งหมัดของหลี่ชียเอก็ได้ปะทะเข้ากับกระบวนท่าของเม็งเจิ้นเทียนท่านี้ แต่ทว่า ภายใต้หมัดๆ นี้ พลังฟ้า

ดินก็ดี หลักกฎเกณฑ์ฟ้าดินก็ช่าง หรือแม้กระทั่งพิพากษามีดมิดก็
ไม่สามารถใช้การได้

ภายใต้หนึ่งหมัดนี้ หากไม่ถูกผลักเฉียงไป ก็ถูกทำลายล้าง
เม็งเจิ้นเทียนไม่สามารถปิดกั้นหมัดนี้อาไว้ได้ เล็ดหมัดรวมเป็น
หนึ่ง ปังบอกแล้วว่าปราศจากผู้ต่อกร!

"ปัง....." เสียงดังสนั่น หนึ่งกระบวนท่าฟิงชวี่ตาย หนึ่งหมัด
ของหลี่ชีย่ฟ่งลั่นซัดเข้าไปที่หน้าอกของเม็งเจิ้นเทียนจนทะลุ!

เวลานี้ ปราศจากเป็นรูขนาดใหญ่บริเวณหน้าอกของเม็งเจิ้น
เทียน แม้ว่าจะเป็นเพียงร่างที่เป็นตัวแทนไม่ใช่ร่างที่เป็นเลือดเป็น
เนื้อ แต่ยังคงสร้างความสยดสยองให้กับผู้คน จนชนลุ่มชนพอง
ขึ้นมา

เมื่อเม็งเจิ้นเทียนถูกเล่นงานจนหน้าอกทะลุเป็นรูขนาดใหญ่
ทำให้แต่เดิมร่างของเม็งเจิ้นเทียนที่มีประกายเขี้ยวรุนแรงพลันสลด
ขึ้นมาทันที ประกายเขี้ยวรุนแรงที่ปะทุขึ้นมาเหมือนเหี้ยวแห่งไป
ในทันที เหมือนสูญเสียชีวิตไปแล้วอย่างนั้น

ผู้คนจำนวนมากไม่ถ้วนที่ได้เห็นเหตุการณ์นี้ต่างรู้สึกใจหายใจ
คว่ำ มันเป็นภาพที่ทำให้สะเทือนหัวใจเหลือเกิน สะเทือน
หัวใจจนไม่อาจเรียกสติกลับคืน

เวลานี้ ไม่มีผู้คนจำนวนเท่าไรที่ดวงตาทั้งสองต้องเบิกกว้าง
โดยเฉพาะยอดฝีมือของเผ่าวิญญูถนเทพ ถึงกับกำหมัดจนแน่น
ไม่กล้าพูดอะไรออกมาเป็นเวลานาน

ลูกหลานเผ่าวิญญาณเทพที่หัวเราะเยาะหลีซีเยเมื่อครู และ ยอดฝีมือที่รู้สึกตื่นเต้นดีใจเวลานี้ พวกเขาถึงกับมีสีหน้าที่ซีดเผือด พวกเขาไม่นึกไม่ฝันเลยว่า อานุกาพหมัดๆ เดียวของหลีซีเย ถึงกับทะลุหน้าอกของเมิ่งเจิ้นเทียนไปได้

“ข้ามองไม่ออกเสียแล้ว” คุณหยางฉือทอดถอนใจออกมาเบาๆ เขาไม่สามารถไปวิจารณ์หมัดๆ นี้ของหลีซีเยเสียแล้ว เนื่องจากมัน เกินกว่าที่เขาจะจินตนาการได้แล้ว

การลงมือของหลีซีเย เห็นได้ชัดว่าไม่ใช่ว่าเคล็ดราชันเซียน แต่ทว่าอานุกาพของมันกลับเหนือกว่าเคล็ดราชันเซียน เรื่องเช่นนี้ เป็นเรื่องที่ไม่สามารถจินตนาการได้อยู่แล้ว

มันทำให้คุณหยางฉืออดที่จะสงสัยไม่ได้ว่า ยามเมื่อหลีซีเย ได้รับการรับรองหลักสัจธรรม และสืบทอดชะตาฟ้าแล้วนั้น หลักสัจ ธรรมราชันเซียนของเขาสามารถสยบเหล่าราชันได้หรือไม่!

“แกริ่งค์ แกริ่งค์ แกริ่งค์.....” ในเวลานี้เอง เสียงหลัก กกฎเกณฑ์ที่สลับซับซ้อนพันถักทอไปมาดังขึ้น เหมือนหนึ่งเสียง ดังกังวานของโลหะดังออกมาบางเบา “แกริ่งค์” ร่างของเมิ่งเจิ้นเทียน เหมือนถูกจุดติดและสว่างไสวขึ้นมาอีกครั้ง

“ตูม” เสียงดังสนั่น ปรากฏเซียนที่ปราศจากสิ้นสุดได้พวยพุ่ง ขึ้นมาอีกครั้ง อานุกาพของเมิ่งเจิ้นเทียน ได้อาละวาดฟ้าดินอีกครั้ง ยิ่งคงสามารถสยบเหล่าราชันฟ้าและทำให้สิ่งศักดิ์สิทธิ์ต้องยำเกรง

“เยี่ยม เยี่ยม เยี่ยม.....” ยอดฝีมือเผ่าวิญญาณเทพจำนวนไม่น้อยถึงกับกำหมัดแน่น ทขอยกความรู้สึกโล่งอกเมื่อเห็นการกลับมาอีกครั้งของเมิ่งเจิ้นเทียน

ดูจากท่าทีของเมิ่งเจิ้นเทียนแล้ว อย่างน้อยบ่งบอกได้ว่าเมิ่งเจิ้นเทียนยังไม่ได้พ่ายแพ้ เขายังคงไว้ซึ่งพลังที่สามารถสู้รบต่อไปได้ ด้วยลักษณะเช่นนี้จะไม่ให้เผ่าวิญญาณเทพที่อยู่ในเหตุการณ์รู้สึกโล่งอกได้อย่างไรกัน

กล่าวสำหรับพวกเขาแล้ว เมิ่งเจิ้นเทียนคือผู้ที่ปราศจากผู้ต่อกร พวกเขายอมไม่ต้องการเห็นเมิ่งเจิ้นเทียนต้องพ่ายแพ้ให้กับหลี่ซีเย เพราะหากแม้เมิ่งเจิ้นเทียนยังพ่ายแพ้ต่อหลี่ซีเยสักก็เท่ากับเป็นการตบหน้าเผ่าวิญญาณเทพของพวกเขาอย่างแรง ซึ่งทำให้อำนาจสูงสุดของเผ่าวิญญาณเทพต้องเสื่อมเสีย

“ความแข็งแกร่งของสหายอยู่เหนือความคาดคิดของข้า” เมิ่งเจิ้นเทียนกล่าวทอดถอนใจออกมาว่า “เกรงว่าสหายคงเป็นศัตรูผู้แข็งแกร่งในชีวิตแล้ว”

“นับว่าเป็นผู้ที่สามารถได้รับการยอมรับจากชะตาฟ้าโดยแท้จริง” หลี่ซีเยเพียงยิ้มตามใจ และกล่าวด้วยท่าทีเรียบเฉยว่า “แต่ว่า ยังคงขาดอยู่ใดหนึ่ง!”

ท่าทีของหลี่ซีเยทำให้ผู้คนจำนวนมากรู้สึกว่ายุติธรรม โดยเฉพาะยอดฝีมือเผ่าวิญญาณเทพที่ให้การสนับสนุนต่อเมิ่งเจิ้นเทียน ยิ่งรู้สึกว่ามันอัดอั้นตันใจ

การที่เม็งเจ็ญเหียนยกย่องหลี่ซีเยว่าเป็นศัตรูที่แข็งแกร่งชั่วชีวิตของเขา คำพูดเช่นนี้สำหรับใครก็ตามย่อมเป็นเกียรติอย่างสูงส่ง หากเปลี่ยนเป็นคนอื่นต้องผลัดการชื่นชมต่อฝ่ายตรงข้ามแน่นอน

แต่ทว่า ท่าทีของหลี่ซีเยเหมือนไม่ได้ให้ความสนใจเลย แม้ว่าเม็งเจ็ญเหียนจะมองว่าเขาเป็นศัตรูที่แข็งแกร่ง แต่ หลี่ซีเยกลับไม่นำมาใส่ใจเอาเสียเลย

ลักษณะเช่นนี้จะไม่ให้ยอดฝีมือเผ่าก๊วยเถาณฑเขตต้องรู้สึกว่ามันไม่ยุติธรรมได้อย่างไร!

“ดูท่า ข้ากับสหายคงไม่ตายไม่เลิกแล้วละ หากไม่แสดงเต็มทีคงยากจะสำแดงความอภินิหารออกมาแล้วละ” เม็งเจ็ญเหียนไม่แสดงอาการโกรธกับท่าทีของหลี่ซีเย กล่าวพร้อมกับหัวเราะก๊ากออกมา

แม้ว่าพวกเขาทั้งสองต้องพูดจาดูสุภาพมาก แต่ทว่าเมื่ออยู่ในระดับเช่นพวกเขาแล้ว พลันลงมือก็คงไม่เกรงใจกันแล้ว การตัดสินชี้ขาดเช่นนี้ของพวกเขา มักจะลงมือและจบลงด้วยความเป็นความตายเสมอ

ไม่ว่าทั้งสองฝ่ายจะมีท่าทีเช่นใดก็ตาม ไม่ว่าทั้งสองฝ่ายจะมีความสามารถในการควบคุมอารมณ์เช่นใด แต่ พวกเขาถูกลิขิตเอาไว้แล้วว่าต้องเป็นศัตรูกัน แม้ปากจะพูดด้วยท่าทีที่สุภาพเช่นใดก็ตาม ทว่าเมื่อมีการลงมือต่อกัน ทั้งสองฝ่ายจะไม่มี ความปราณีให้แก่กัน ต่างพยายามสังหารฝ่ายตรงข้ามให้จงได้

“เข้ามาเลย ดูว่าเจ้ายังมีท่าไม้ตายอะไรซ่อนเอาไว้อีก” หลีชีย่ยิ้มกล่าวท่าที่เฉยเมย ไม่ได้ใส่ใจอะไรทั้งสิ้น

ท่าที่ที่ยิ่งยโสของหลีชีย่ทำให้ผู้คนจำนวนมากไม่พอใจในตัวเขา ต่างรู้สึกว่าการที่หลีชีย่ช่างยโส และอวดดีเหลือเกิน แต่ทว่า ไม่มีใครกล้าออกปากตำหนิเขา จะอย่างไรเสีย คนเขาก็มีดีพอที่จะอวดดีอยู่แล้ว!

“สหาย ระวังตัวด้วย” เมิ่งเจิ้นเทียนหัวเราะและกล่าว แม้ว่าปากจะพูดเสียเกรงใจกันเหลือเกิน ท่าทีสุภาพเพียงนัก แต่ พลันที่ลงมือก็คือท่าโจมตีที่มุ่งเอาชีวิตศัตรูในทันที

“รับเอาไปอีกหมัด!” หลีชีย่ยิ้มได้ไม่มีปัญหา หัวเราะพร้อมกับกระโดดขึ้นไป เจ็ดหมัดรวมเป็นหนึ่งซัดเข้าใส่ทันที

“ซ่าา” เสียงหนึ่งดังขึ้น เมิ่งเจิ้นเทียนพลันลงมือด้วยคลื่นทะเลที่รุนแรง พลันปรากฏทะเลขึ้นมา เป็นน้ำทะเลที่มีความขุ่นมาก น้ำทะเลที่รุนแรงพลันท่วมหลีชีย่จนจมมิดไปในทันที

“น้ำทะเลของทะเลกระดูก!” “ไม่รู้ว่านี่ใครที่ร้องเสียงแหลมออกมาเมื่อได้เห็นสภาพนี้แล้ว!

ทะเลที่ปรากฏตรงหน้าอย่างกะทันหันนี้ ผู้ที่อยู่ในเหตุการณ์มีความคุ้นเคยอย่างมากอยู่แล้ว มันก็คือน้ำทะเลของทะเลกระดูก

ผู้คนแทบไม่ยากเชื่อเมื่อได้เห็นภาพเช่นนี้ สำหรับน้ำทะเลของทะเลกระดูกผู้คนจำนวนมากไม่กล้าแม้แต่จะแตะต้องมัน ยิ่งไม่ต้องพูดถึงอาศัยฝ่ามือไปควบคุมน้ำทะเลของทะเลกระดูก

ความจริงแล้ว เกรงว่าคงไม่มีใครที่สามารถอาศัยฝ่ามือในการควบคุมน้ำทะเลของทะเลกระดูกได้

แต่ทว่า เวลานี้เม็งเส้นเทียนกลับสามารถหยิบยืมน้ำทะเลของทะเลกระดูกมา

แต่ว่า สิ่งนี้หาใช่อยู่เหนือความคาดคิด การที่เม็งเส้นเทียนได้บรรลุถึงความลึกซึ่งพิสดารพลังบางอย่างของเขตต้องห้าม ทำให้เขาสามารถหยิบยืมน้ำทะเลของทะเลกระดูกมาใช้ภายในระยะเวลาอันสั้น แน่نون หากเขาคิดจะยืมพลังที่สมบูรณ์ของทะเลกระดูกมาใช้คงเป็นไปได้ แม้แต่ราชันเซียนก็ทำไม่ได้

แม้จะกล่าวว่า เม็งเส้นเทียน สามารถบรรลุถึงความลึกซึ่งพิสดารของทะเลกระดูกเพียงผิวเค้น แต่ มันก็เพียงพอที่จะทำให้เขาสามารถหยิบยืมปริมาณน้ำจากทะเลกระดูกได้มากมายแล้ว

ตอนที่ 1400 ฝีมือของเม็งเงินเทียน

“ฟ่าว.....” หลี่ชีย่พล้นถูกน้ำทะเลกลืนหายไป เมื่อหมัดของเขาโจมตีใส่น้ำทะเลนั้น

พูดไปก็เชื่อว่าแปลก ทวกเป็นน้ำทะเลทั่วไปก็ขยับได้หนึ่งหมัดที่สามารถทำลายล้างฟ้าดินได้คงระเหยไปจนหมดสิ้นกลายเป็นไอน้ำไปในพริบตาเดียว

แต่ทว่า หมัดเจ็ดหมัดรวมเป็นหนึ่งของหลี่ชีย่เมื่อซัดใส่น้ำทะเลกระตุกแล้ว กลับเหมือนดังซัดเข้าใส่ก้อนสำลียักษ์อย่างนั้น มันเพียงทำให้ทะเลกระตุกสั้นไหวกระพือมนิดเดียวเท่านั้น หนึ่งหมัดที่สามารถทำลายล้างฟ้าดินไม่สามารถทำลายทะเลนี้ได้

“ฟ่าว ฟ่าว ฟ่าว.....” หลี่ชีย่ยังคงอาศัยหมัดเจ็ดหมัดรวมเป็นหนึ่งซัดเข้าไปเป็นชุดหลายหมัดต่อเนื่องกัน แต่ยังคงไม่สามารถทำลายทะเลแห่งนี้ไปได้ ภายใต้เจ็ดหมัดรวมเป็นหนึ่งที่สามารถทำลายล้างฟ้าดินของหลี่ชีย่ ทำได้แต่ทำให้ทะเลสั้นไหวเท่านั้น

ที่น่ากลัวมากไปกว่านั้นก็คือน้ำทะเลจากทะเลกระตุกเหมือนต้องการกัดกร่อนพลังของหลี่ชีย่อย่างนั้น หลังจากที่หลี่ชีย่ได้ซัดหมัดติดต่อกันหลายหมัดแล้ว พลังหมัดไม่ได้เพิ่มขึ้น แต่กลับลดลงเหมือนว่าใจสู้แต่ไร้เรี่ยวแรงลงเรื่อยๆ อย่างนั้น

หลายคนรู้สึกใจหายใจคิดว่าเมื่อได้เห็นภาพนี้ ทุกคนต่าง
ประจักษ์แก่สายตาตนเองว่า หมัดเจ็ดหมัดรวมเป็นหนึ่งในกลีซีเย
นั้น มีอานุภาพทำลายฟ้าดินได้ เป็นหนึ่งหมัดที่แม้แต่จักรพรรดิ
เทพทั่วไปก็ไม่สามารถต้านทานได้ กระทั่งมีอานุภาพสามารถ
โจมตีจนทะลุหน้าอกของเมิงเจิ้นเทียนได้

แต่ว่า น้ำทะเลของทะเลกระดูกในเวลาที่ถูกสับสามารถรองรับ
อานุภาพหมัดเช่นนี้ของกลีซีเยเอาไว้ได้ อีกทั้งยังมีแนวโน้มที่จะทำ
ให้กลีซีเยต้องจมน้ำตายอีกด้วย

มองดูภาพนี้แล้ว ทำให้ทุกคนได้เข้าใจในน้ำทะเลของทะเล
กระดูกมากยิ่งขึ้น มิน่าละ ผู้คนจำนวนมากจึงได้พูดกันว่า น้ำทะเล
ของทะเลกระดูกสามารถทำให้ระดับจักรพรรดิเทพจมน้ำตายได้ มา
วันนี้ดูแล้วคงไม่ใช่คำกล่าวที่เลื่อนลอย

หลังจากที่กลีซีเยได้รู้หมัดติดต่อกันไปหลายหมัด ปราบกว่า
พลังหมัดลดลงอย่างมาก อีกทั้งท่าของเขาก็ดูจะเขื่องช้าลง
เกรงว่าขึ้นยังเป็นเช่นนี้ต่อไป อาจจะต้องจมน้ำทะเลกระดูกตาย

“เยียม.....” ผู้คนจำนวนมากไม่น้อยรู้สึกดีใจยิ่ง เมื่อ
เห็นกลีซีเยถูกซังเอาไว๋ท่ามกลาง

ทะเลกระดูก เห็นสภาพแล้วคงจะต้องจมน้ำตายเพราะทะเล
กระดูกในอีกไม่นาน โดยเฉพาะยอดฝีมือผู้บำเพ็ญตนเพ่า
วิญญูจนเทพแล้วยังไม่สามารถควบคุมอารมณ์ตื่นตื่นเอาไว้ได้
ถึงกับส่งเสียงเชียร์เสียงดังออกมา

“ให้มันจมน้ำตายเสียจะดีที่สุด!” ผู้ยิ่งใหญ่ของเผ่าวิญญาณเทพถึงกับกำหมัดแน่น และพึมพำออกมา

หากเป็นก่อนหน้านี้ หลี่ชีย่บอกว่าต้องการแย่งชิงชะตาฟ้ากับเมิ่งเจิ้นเทียนสักก็ เกรงว่าผู้คนจำนวนมากไม่น้อยคงไม่ไว้วางใจ ภายในใจของผู้คนจำนวนมากนี้ไม่ถ่วงในแดนวิญญาณสวรรค์ เมิ่งเจิ้นเทียนนั้นดำรงอยู่ในสถานะปราศจากผู้ต่อกร ต่อให้หลี่ชีย่มีความแข็งแกร่งมากกว่านี้ก็ยังคงห่างชั้นไม่ใช่คู่ต่อสู้ของเมิ่งเจิ้นเทียน

แต่ทว่า เห็นหลี่ชีย่ลงมือในวันนั้นแล้ว กำลังความสามารถของหลี่ชีย่พ่นทำให้ผู้คนจำนวนมากนี้ไม่ถ่วงต้องรู้สึกอึดอัด ทำให้ผู้บำเพ็ญตนจำนวนมากนี้ไม่ถ่วงเข้าใจได้ในทันทีว่า หลี่ชีย่จะต้องเป็นศัตรูสำคัญของเมิ่งเจิ้นเทียน และสร้างความกดดันอย่างยิ่งต่อเส้นทางที่จะก้าวไปในอนาคตของเมิ่งเจิ้นเทียน

การมีศัตรูตัวฉกาจอย่างหลี่ชีย่ ทำให้บรรดาสาวกต่าง ๆ และยอดฝีมือผู้บำเพ็ญตนในเขตวิญญาณสวรรค์ที่มองไปที่เมิ่งเจิ้นเทียนต่างรู้สึกไม่สบายใจนัก เหมือนมีเส้นด้ายแทงเข้าไปในใจอย่างนั้น ถ้าหากเวลานี้หลี่ชีย่ต้องจมน้ำตายสักก็ กล่าวสำหรับพวกเขาแล้วมันคือข่าวดีที่สุด

“สหายหลี่ ข้าจะลงมือแล้ว ระวังตัวล่ะ” เมิ่งเจิ้นเทียนหัวเราะก๊ากและกล่าวออกมา เมื่อเห็นหลี่ชีย่ซึ่งถูกน้ำทะเลของทะเลกระดูกกัดกร่อนจนท่วงท่าเชื่องช้าลงเรื่อยๆ และอานุภาพจากการออกหมัดลดน้อยลงเรื่อยๆ

คำพูดของเม็งเจิ้นเทียนพูดได้สุภาพมาก และฟังดูมีมารยาท แต่ทว่าพลันลงมือกลับไร้ซึ่งความปราณี พลันลงมือด้วยพิพากษามืดที่ดูร้ายยิ่งนัก หวังเล่นงานหลี่ชียี่ถึงตายในการโจมตีเพียงครั้งเดียว

"ตูม.....ตูม.....ตูม....." เสียงตูมตามดังขึ้น ท่ามกลางเสียงวีนานี้ เม็งเจิ้นเทียนได้ปล่อยพิพากษามืดลงมา โดยพิพากษามืดเหมือนดังภูเขายักษ์ที่ลงมาจากท้องฟ้าเบื้องบน ลมลงสู่ทะเลเพื่อสยบหลี่ชียี่

ขณะเดียวกัน ภายใต้เท้าทะเลก็ได้ปรากฏพิพากษามืดขนาดยักษ์โผล่ขึ้นมาจากใต้ทะเล ในเวลาเดียวกัน ซ้ายขวาหน้าหลังของหลี่ชียี่ก็ได้ปรากฏพิพากษามืดขึ้นพร้อมๆ กัน

พิพากษามืดจากทุกทิศทุกทางพลันตรงเข้าสู่สยบเพื่อสังหารหลี่ชียี่ ท่าที่ดูร้ายมาก โดยที่พิพากษามืดเหล่านี้ไม่ได้รับผลกระทบจากน้ำทะเลแม้แต่น้อย พวกมันชอบเอาอานภาพที่สามารถสังหารสิ่งศักดิ์สิทธิ์ได้มุ่งตรงเข้าไปเพื่อสังหารหลี่ชียี่

ลักษณะของพิพากษามืดเช่นนี้สามารถสังหารสิกรพรรดิเทพคนหนึ่งได้อย่างง่ายดายแน่นอน แม้ว่าจะต้องอยู่ในน้ำทะเลของทะเลกระดูก ขณะที่หลี่ชียี่ที่อยู่ท่ามกลางน้ำทะเลของทะเลกระดูกก็อดกร่อนจากน้ำทะเล ทำให้กำลังลดถอยลงอย่างมาก เมื่อต้องเผชิญกับการสังหารเช่นนี้แล้ว เกรงว่าจะไม่มีกำลังพอที่จะตอบโต้

ทั้งหลี่วหฺยูเยียน และจ้าวเจี้ยนซื่อต่างเป็นกังวลยิ่งนักเมื่อได้เห็นภาพนี้ พวกนางถึงกับกังวลจนเหงื่อเย็นไหลออกมา

กระทั่งอ่องเทพลมบาดาลที่มองหลิชิเย่อย่างไม่สบอารมณ์
เสมอก็อดที่จะกังวลไม่ได้ จะอย่างไรเสียหากหลิชิเย่ต้องตายใน
ลักษณะเช่นนี้ นับว่าตายอย่างไม่คุ้มค่าเอาเสียเลย ด้วยกำลัง
ความสามารถแล้ว เกรงว่าหลิชิเย่คงมีคุณสมบัติเพียงพอที่จะต่อสู้
กับเม็งเจิ้นเทียน แต่ หากจะต้องถูกฆ่าตายเพราะถูกน้ำทะเลของ
ทะเลกระดูกสยบเอาไว้ นับว่าตายอย่างไม่ยุติธรรมเอาเสียเลย

"ดี ต้องอย่างนี้แหละ ฆ่ามันให้ตายเลย!" ผู้บำเพ็ญตนจำนวน
ไม่น้อยรู้สึกยินดีในใจ เมื่อเห็นหลิชิเย่เริ่มจะไม่มีกำลังจะต่อต้าน
แล้ว เห็นที่หลิชิเย่คงต้องตายภายใต้พิภพขามิดนี้เสียแล้ว ร้อง
กล่าวออกมาดังๆ

"ถ้าหากเจ้ารับรู้ถึงความลึกกว้างพิภพดารได้เพียงเท่านั้นละก็ มันก็
งั้นๆ เอง! ขณะที่กำลังจะถูกสังหารอยู่แล้ว หลิชิเย่ถึงกับหัวเราะและ
กล่าวตามอารมณ์ออกมาอย่างนั้น

"แว้งค์....." โฉมเสียวินาทีนี้เอง ร่างกายของหลิชิเย่ส่ง
ประกายเจิดจ้าขึ้นมา "ตูม" หล็กกฎเกณฑ์แต่ละข้อปรากฏขึ้น
รอบๆ ตัวของหลิชิเย่ ขณะเดียวกัน บทควมธรรมระประการออกมา
ท่ามกลางหล็กกฎเกณฑ์ของหลิชิเย่

"ปัง....." รอยประทับสายหนึ่งพลันถูกประทับสลักลงกับ
พื้นดิน จับพลันนั้นก็หายไป

"ตูม.....ตูม.....ตูม....." นาทีนี้เอง เรื่องที่เหลือเชื่อก็ได้
เกิดขึ้น พื้นแผ่นดินใหญ่ทั้งหมดพลันพวยพุ่งประกายที่ขมุกขมัวไม่
มีสิ้นสุดออกมา ทันใดนั้น ทิวทัศน์แผ่นดินใหญ่ก็ถูกปกคลุมไป
ด้วยประกายขมุกขมัวที่ยิ่งใหญ่ไพศาลไร้ขอบเขตทั้งหมด

ทอดสายตามองออกไป ทุกแห่งหนล้วนมีแต่ความขมุกขมัว ทุกคน
รู้สึกตัวเองนั้นเหมือนตกอยู่ท่ามกลางโลกที่ยังไม่ได้มีการถูกเบิก
นาที่นี่ เหมือนว่าโลกอยู่ระหว่างเพื่งือกกำเนิดขึ้นมาใหม่อย่างนั้น

"ตุ้ม....." บังเกิดเป็นเสียงที่ดังสนั่นหวั่นไหว ผืน
แผ่นดินใหญ่เหมือนสั่นสะเทือนที่หนึ่ง จากนั้น มันก็เหมือนกับ
ปลาฉลามพลิกกินเหยื่ออย่างนั้น ความขมุกขมัวทั้งหมดถูกดูดกลืน
ไปอย่างบ้าคลั่งจนลางหายไปภายในระยะเวลาอันสั้น

นาที่นี่ วิหคมีฉฉาที่มีขนาดใหญ่โตมโหฬารตัวหนึ่งได้ปรากฏ
แก่สายตาของทุกคน โดยวิหคมีฉฉาตัวนี้หลังแบกห้องฟ้าเอาไว้
รอบๆ ตัวของมันปรากฏดวงดาวลอยส่อง มันปรากฏตัวอยู่บน
ห้องฟ้าขนาดตัวของมันพอๆ กับขนาดของผืนแผ่นดินใหญ่

"ซาวา....." เสียงน้ำดังขึ้นมา น้ำทะเลจากทะเลกระดูกที่แต่
เดิมท่วมร่างของหลี่ซีเยเอาไว้ในอุโมงค์ของวิหคมีฉฉาสะบัดตีไป
ตามอารมณ์อย่างนั้น พลันก็ได้กวาดเอาน้ำทะเลนี้กลับคืนไปยัง
ทะเลกระดูกตามเดิม เดิมน้ำทะเลที่มากมายเหมือนเป็นทะเลที่กว้าง
ใหญ่ไพศาลเมื่อมาอยู่ภายใต้หางของวิหคมีฉฉาแล้ว มันก็เหมือน
เป็นเพียงน้ำที่ท่วมขังอยู่ในหลุมเล็กๆ ไม่คู่ควรจะกล่าวถึงเท่านั้น

"ปัง" หางของวิหคมีฉฉาที่สะบัดไปตามอารมณ์อย่างนั้น
พิพากษามืดที่กำลังจะสังหารหลี่ซีเย อยู่ทันถูกทำลายจนแหลก
ละเอียดไปในทันที ภายใต้การสะบัดไปตามอารมณ์ของวิหคมีฉฉา
พิพากษามืดก็เหมือนเป็นเพียงกระดาษบางๆ แผ่นหนึ่งที่ไม่คนามือ
เท่านั้น

ทุกคนต่างอ้าปากตาค้างเมื่อมองเห็นวิหคัมภฉาขนาดยักษ์
ปรากฏอยู่เหนือท้องฟ้า แม้แต่หลิวยุเวียนและฉั่วเจี้ยนซื่อก็อ้าปาก
ที่ตั้งกระฉับค้างอยู่อย่างนั้น พวกนางแทบไม่อยากจะเชื่อสายตา
ของตนเอง

หลิวยุเวียนและฉั่วเจี้ยนซื่อต่างก็รู้ว่าผืนแผ่นดินนี้ก็คือ
ซากศพของวิหคัมภฉา พวกนางไม่คาดฝันว่าฉั่วเจี้ยนซื่อได้เห็นวิหค
ัมภฉาจริงๆ !

“วิหคัมภฉา?” แม้แต่ระดับผู้ยิ่งใหญ่ที่มีชื่อเสียงโด่งดังยังคง
ต้องสั่นเทิ้มที่หนึ่ง เมื่อมองเห็นวิหคัมภฉา ซากทั้งสองข้างถึงกับอ่อน
แรงไม่สามารถยืนได้อย่างมั่นคง!

“สัจธรรมดั้งแรกเริ่ม.....” ในเวลานี้เอง วิหคัมภฉาอ้าปาก
พูดออกมาเป็นเสียงของหลิวยุ เวลานี้หลิวยุจะเสเพลสุขกับพลัง
เช่นนี้ยิ่งนัก พลังของวิหคัมภฉา พลังของสัจธรรมดั้งแรกเริ่ม

สัจธรรมดั้งแรกเริ่มก็คือพรสวรรค์ของวิหคัมภฉา หลิวยุได้
บรรลุถึงพรสวรรค์ของวิหคัมภฉาขณะที่เข้าไปอยู่ภายในเจดีย์แปด
เหลี่ยมนั้น!

มาครั้งนี้ หลิวยุไม่ได้อาศัยคัมภีร์มรณะมาเรียกวิหคัมภฉาที่
ตายไป เขาอาศัยการบรรลุของตนมาหยิบยืมพลังของวิหคัมภฉา
มาใช้

ในเวลานี้ หลิวยุได้ตั้งรู้ถึงพรสวรรค์สัจธรรมดั้งแรกเริ่มของ
วิหคัมภฉานั้น ดังนั้น การจะหยิบยืมพลังของวิหคัมภฉามาใช้มันก็
เป็นเรื่องที่ง่ายดังปอกกล้วยเข้าปาก!

“การมาอยู่ที่ตรงนี้ ใช่ว่ามีเพียงเจ้าเท่านั้นที่ยืมพลังได้” วิหค
มัจฉาอ้าปาก แต่เป็นเสียงยิ้มกล่าวของหลี่ชียเอ

ขาดคำ “ตูม” วิหคมัจฉาโถมตีไปตามอารมณ์ต่อเมื่งเจิ้นเทียน
ไปอย่างนั้น ด้วยการโถมตีไปตามอารมณ์แบบนี้แหละ ทุกอย่าง
กลับกลายเป็นปราศจากสิ้นซึ่งเร็วแรง ทุกอย่างดูจะไม่คนามือเอา
เสียเลย

“ฆ่า.....” สีหน้าของเมื่งเจิ้นเทียนพลันแปรเปลี่ยนไปเมื่อ
เห็นการโถมตีเช่นนี้ คำรามเสียงดังออกมา แปรเปลี่ยนสรรพวิชา
มาทำการปิดฟ้าสยบดิน ไม่อาจปฏิเสธได้ว่าเมื่งเจิ้นเทียนนั้นม
ีความแข็งแกร่งมาก พลังที่เขาลงมือ เข็บบนเขาสามารถหยิบยืม
พลังสิ่งศักดิ์สิทธิ์ เบื้องล่างสามารถบ่มเพาะอเวจีเหล่ามารทั้งหลาย
ด้วยท่าทางของเขาเช่นนี้สามารถทำลายดวงดารา ทำลายทาง
ช้างเผือกได้!

ด้วยกำลังความสามารถของเขา การที่ละคว่ำดาวสับดวง
จันทรธา กลั่นสลายหมื่นอาณาจักรเป็นเพียงเรื่องเล็กน้อยเท่านั้นเอง

แต่ว่า ในเวลานี้ ไม่ว่าเมื่งเจิ้นเทียนจะมีความแข็งแกร่งเพียงใด
ก็ตาม ไม่ว่าเขาจะสำแดงสิ้นสรรพวิชาอย่างไร ล้วนแล้วแต่ไม่มี
ความสำคัญกับการโถมตีของวิหคมัจฉา เว้นแต่เขาจะมาด้วยร่าง
จริงของเขาเองยังพอว่า หากไม่แล้ว แคร่ร่างที่เป็นเพียงตัวแทน
เท่านั้นไม่สามารถรองรับกับการโถมตีเช่นนี้ของวิหคมัจฉาได้

“ตูม.....ตูม.....ตูม.....” ท่ามกลางเสียงดังตูมตาม การปิดฟ้า
สยบดินของเมื่งเจิ้นเทียนถูกทำลายไปที่ละชั้นๆ หลักกฎเกณฑ์ของ

เขา หลีกสัจธรรมของเขาแล้วแต่แหลกละเอียดเป็นชิ้นๆ
ภายใต้การโจมตีเช่นนี้ ไม่สามารถต้านทานเอาไว้ได้!

เป็นที่ทราบกันดีตามตำนานว่าเอาไว้ว่า ขณะที่วิหคัมัจฉาตัวนี้
ยังคงมีชีวิตอยู่นั้น มันมีพลังระดับราชันเซียนอยู่ในครอบครอง
เวลานี้ หลี่ซีย่ได้ยืมใช้พรสวรรค์ของมัน ใช้พลังสัจธรรมแรกเริ่ม
การโจมตีที่ทรงพลังเช่นนี้ถึงขั้นไม่สามารถจินตนาการได้อีกแล้ว

"ปัง....." ในที่สุด ทุกสิ่งก็กลับกลายเป็นสลดและอับแสง
ภายใต้การโจมตีขดขยี้ของวิหคัมัจฉา ประกายเซียนทั้งหมดบนตัว
ของเมิ่งเจิ้นเทียนพลันดับวูบลงเหมือนดังเปลวเทียนที่ดับลง
ทันทีทันใดอย่างนั้น จากนั้น ร่างตัวแทนที่เกิดจากหลักกฎเกณฑ์
จำนวนนับไม่ถ้วนถักทอขึ้นมาของเมิ่งเจิ้นเทียนถูกทำลายจนแตก
ออกเป็นเสียงๆ ท่ามกลางเสียงดัง "ปัง" ร่างตัวแทนแหลกละเอียด
กลายเป็นเถ้าธุลีไปในพริบตา

"ไม่....." ปรากฏเสียงร้องนำเวหนาดังขึ้น เมื่อได้เห็น
ภาพที่เกิดขึ้น เสียงนี้ไม่ใช่เสียงจากร่างตัวแทนของเมิ่งเจิ้นเทียน
เสียงที่เศร้ายันหยดขึ้นมาจากลูกหลานของเผ่าวิญญูณเทพ

ภายใต้การโจมตีนี้ ร่างตัวแทนของเมิ่งเจิ้นเทียนกลับ
กลายเป็นเถ้าธุลี พริบตาเดียวเท่านั้นก็จางหายไปไร้ร่องรอย
เหมือนหนึ่งไม่เคยตั้งอยู่มาก่อนอย่างนั้น

วิหคัมัจฉาตัวหนึ่งที่ลอยล่องอยู่บนท้องฟ้า มันคือสัตว์เทพยุค
ดึกดำบรรพ์ที่อยู่ในตำนาน การดำรงอยู่ของมันช่างยาวไกล ช่าง
สูงส่งเหลือเกิน เหมือนว่าทุกชีวิตของฟ้าดินที่ดำรงอยู่ภายใต้มัน
ล้วนแล้วแต่อ่อนแอจนไม่คู่ควรจะกล่าวถึง

NOVEL-LK

novel-lk.blogspot.com

NOVEL-LK